

Giới thiệu Em Là Của Riêng Anh

Nhân vật chính trong truyện Em Là Của Riêng Anh của tác giả Nguyễn Hoàng Thùy Trang có biệt danh là con lợn thúi – một tác giả truyện tình cảm học đường đang hot hột hột trong giới trẻ, nick facebook, instagram của nó lên đến hàng ngàn lượt follow nhưng cũng không hẳn là nhờ tài năng viết truyện mà nó có được cái ngày ra đường là có người nhận ra xin chụp ảnh đâu cũng do nó có tài lẻ như hát, nhảy rồi cả cái khuôn mặt babe nữa chứ - nó chính là nữ hoàng của thế giới ngầm!!

Cũng chính vì vậy nó rất ít khi đi ra ngoài, giành toàn bộ thời gian và tâm trí cho những cuốn truyện online sắp xuất bản và còn phải đăng lên các web

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Đặt Chân Đến Đất Hàn

Nó – 1 con lợn thúi – 1 tác giả truyện tình cảm đang hot hột hột trong giới trẻ, nick facebook, instagram của nó lên đến hàng ngàn lượt follow nhưng cũng không hẳn là nhờ tài năng viết truyện mà nó có được cái ngày ra đường là có người nhận ra xin chụp ảnh đâu cũng do nó có tài lẻ như hát, nhảy rồi cả cái khuôn mặt babe nữa chứ !!

Cũng chính vì vậy nó rất ít khi đi ra ngoài, giành toàn bộ thời gian và tâm trí cho những cuốn truyện sắp xuất bản và còn phải đăng lên các web

Còn ba mẹ nó ư ?? Thôi rồi khỏi phải nói, được cô con gái cưng độc nhất vô nhị lại xinh xắn, tài năng như thế thì giữ như giữ vàng, nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa.

Và cho đến buổi sang chủ nhật hôm nay, mặc dù đã hè vậy mà nó vẫn thức đến 12h đêm để sang tác và thức dậy vào lúc 4h30 để gửi bản thảo cho nhà xuất bản.

Đang say sưa gõ bản thảo nhạc chuông điện thoại nó bỗng vang lên, trên màn hình hiện chữ “ Nhọn hâm “ Bình thường là nó tắt máy ngay đấy nhưng do đây là con bạn luôn bên nó từ khi 2 đứa còn nhỏ xíu đến bây giờ và nhỏ cũng đi Hàn Quốc 1 năm rồi mà chả thấy gọi về cho nó. Vừa nhấc máy nó đã giờ giọng hờn dỗi :

- Mày giỏi lắm !! Sang đây kiểm được con nào thay cho con bạn này rồi chứ gì ?? 3 tháng không gọi được 1 cuộc điện thoại ngay cả 1 cái tin nhắn cũng không thấy đâu

-Tao nhìn nhồi mà, mày biết đấy tao sang đây là phải cố học nếu không 2 vị phụ huynh lôi cổ về ngay nên bây giờ rảnh rồi mới gọi được cho mày.

-Ồ mà tao có nhiều chuyện muốn nói lắm, rửa tai đi mà nghe cho kĩ nà !! – Nó hào hứng tính khoe chiến công với con bạn nhưng lại bị phủ :

- Thôi tao không thích nghe qua điện thoại muốn kể qua đây mà kể.

* Nó xụ mặt *

Nó hiểu nó lắm biết chắc bây giờ cái mặt đấy đang cau có và nó đang đi tìm cái gì nhét vào mồm cho đỡ tức nên cười xuề xòa :

-Đùa xíu thôi, hè này qua đây chơi với tao, tao có gửi chuyển phát nhanh cho mày 1 vé máy bay tầm hôm nay có hàng đấy. Tao nhớ mày nhiều lắm lun ý !!

- Ấc !!! – Nó sặc coca – Mày điên à ?? Biết rõ 2 ông bà giữ tao như giữ của quý mày nghĩ 2 ông bà cho đi ngay à ?

- Thì thế, tối hôm kia gọi điện về cho ba mẹ mày, rên rĩ cả 3 tiếng đồng hồ đấy.

Nghe cái từ “ 3 tiếng đồng hồ “ nó thấy tổn nước bọt thay con bạn nhưng cũng có phần nào vui vui gặp lại con bạn thân mà !

“ Bình Boong “ – Chuông cửa nhà nó vang lên

Nó kêu nhỏ chò rồi ra mở cổng gặp ngay nhân viên bưu điện, lúc chính tay mình cầm vào cái vé cảm giác của nó thế nào nhỉ ?? Phê phê giật giật đến tê tái

-Tao iu mày <3 – Nó hét vào trong điện thoại rồi cúp máy vội đi chuẩn bị đồ đạc

Dọn xong 3 cái vali, 1 cái ba lô nó phui tay khép nép sang phòng ba mẹ. Tại nó bị tra tấn đến thùng màng nhĩ luôn nào là : Sao con đi sớm thế ?? Ở nhà với ba mẹ đi hay là không đi nữa nhá !!

Nhưng với cái thái độ quyết tâm của cô con gái rượu thì 2 vị phụ huynh phải nhắm mắt nhắm mũi cho qua

Tối hôm đấy nó ngủ sớm lắm sợ mai không dậy được nó trần trọc trên chiếc giường 2 mét chật cứng gấu bông, suy suy nghĩ nghĩ cuối cùng nó thiếp đi lúc nào không hay.

“Tình yêu đến lúc nào mới quên đi

Trời mưa đến lúc nào mới thôi đây ... “

Chuông báo thức vang lên 1 hồi lâu mới được tắt, chán nản lắc lắc cái điện thoại nó nói :

-Đồ sâu ngủ, chị mày dậy làm được bao nhiêu việc rồi mày mới chịu dậy hả ?? – Xong nó quăng điện thoại và dây sạc vào balo, lách cách xách đồ qua 3 lần cầu thang. Ba mẹ nó cũng mắt nhắm mắt mở lần mò xuống dưới mà thấy con gái cưng mang theo 1 lô xích xông đồ tương chừng nó muốn đi luôn mẹ nó thút thút khóc, nó được thể xem phim Hàn miễn phí, HD hẳn hoi.

Mà công nhận ba mẹ nó làm màu siêu đẳng luôn !! Sauk hi taxi chở nó đi 2 người cùng đồng thanh :

- Sáng sớm đã phải dậy, buồn ngủ chết đi được

Chắc chắc đúng là quá phũ phàng mà !! TvT

Dù ba nó hay đi công tác nhưng sự thật đây là lần đầu tiên nó ra sân bay, uầy to mà đẹp lắm !! Nó lơ ngơ làm theo chỉ dẫn. À mà đến đây nó mới nhận ra tầm “phủ sóng” rộng lớn của mình nhà. Ngay cả chị tiếp viên thực tập cũng nhận ra nó cứ hỏi nó về kết thúc của câu truyện đang hot còn nó thì ấp úng nếu nói ra sợ người ta biết trước không đọc nữa nhưng nếu không nói người ta lại bảo mình kiêu, chảnh. Nó đáp lại câu mà không 1 ai mong muốn, nhanh cả mấy sinh viên ngồi ghế sau đang hóng mặt cũng ỉu xiu :

- Kết mở nhé vì mình sẽ cho ra phần 2, mọi người theo dõi rồi sẽ rõ, mình sẽ cố ra chap mới nhanh nhất có thể.

Trên máy bay 1 nửa thời gian nó ngủ còn 1 nửa còn lại là hình dung ý tưởng cho mấy truyện và cũng không quên hình dung ra con bạn của mình như thế nào có khác trước kia nhiều không

Cuối cùng chân nó cũng chạm xuống mặt đất, là đất Hàn – Sân bay Icheon

Nó nhìn quanh nhìn quẩn rồi lọt vào mắt nó là 1 cô gái giống nhỏ mà cũng không giống nhỏ. Nói như thế nào được nhỉ ?? Ở đường nét thì y hệt nhưng đầy đầu phải con bé mập mập lùn lùn trước kia đầu mà đó là 1 cô gái xinh đẹp eo ra eo eo ngực ra ngực. Nó mãi nhìn ngây ngốc cô gái đó đã đến từ lúc nào :

- Chào mừng mày đã đến với Hàn Quốc, À không đúng ra phải là trân trọng kính chào tác giả Nguyễn Hoàng Thùy Trang đã đến với đất nước Hàn Quốc

Nó lấy 2 tay áp má nhỏ xoa xoa :

- Xin hỏi ngu 1 câu đây có phải bạn Thùy Dương không ạ ?

- Bố tổ con dờ, mày không nhận ra tao luôn à ??

Cuối cùng cũng gặp lại nhau, 1 đứa riu rít bắt xe về chung cư của nhỏ. Khổ thân nhỏ bị nó tra tấn lỗ tai suốt từ khi lên xe đến lúc về nhà, cái mỏ của nó thì hoạt động hết công suất luôn. Hợp cạ nhau quá mà !! =)))

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Ra Mắt Hàng Xóm Mới

Khẳng định lại mức độ thân thiết của 2 nàng này chút nhá ! Phải nói là thân, thân lắm, thân lắm luôn. Ba của cả 2 đều là giám đốc của 2 công ty con, đi công tác với nhau nhiều nên thân nhau rồi 2 ông hẹn nhau thế nào mà lại hại 2 bà vợ mang thai đẻ ra 2 đứa con gái vào cùng 1 ngày nên bây giờ chúng nó vẫn nhận nhau là chị em sinh đôi và cũng chính vì thế 2 cái tên nó cũng na ná giống nhau : Nguyễn Hoàng Thùy Trang, Nguyễn Hoàng Thùy Dương.

- Uầy , chung cư của mày đẹp thế !! – Nó thốt lên

Nhỏ khẽ cười chep miệng :

- Cái đây tao không quan tâm, quan trọng là ở đây nhiều hảo soái cực lun !!

- Trai đẹp có ăn được đâu mà cứ phải cuống hết cả lên như thế ! – Nó bủn môi lắm lắm

Tất nhiên là nhỏ có nghe thấy rồi, nhỏ xoa xoa đầu nó :

- Này, tao cũng không thể hiểu nổi tại sao 1 đứa không hề có cảm xúc với trai đẹp như mày mà lại viết truyện hay thế nhỉ ??

Mãi mới thấy được cái câu ưng ý nó “ e hèm “ lấy hơi rồi xỏ ra 1 rổ chữ, lan man xàm xí cuối cùng cũng chốt lại 1 câu : Tao tự hình dung ra tùy theo từng loại truyện.

Như sự nhớ ra 1 điều quan trọng nhỏ quay ngoắt qua nó :

- Mà quan trọng hơn nữa tao được ở cùng tầng với Kookie đấy !! <3 <3

Nó ngớ ngẩn nhắc lại cái tên lạ hoắc “ Kookie “ làm nhỏ tụt cả hứng

- Jeon Jung Kook, thành viên nhỏ tuổi nhất – em út vàng của nhóm nhạc đình đám đang làm mưa làm gió trên toàn cầu

- Tao không cần quan tâm cục kiềng gì ở đây mà sao mày cứ phải làm quá lên như thế ?? Thử nhìn lại đi xem nó có nổi bằng tao không.

Nhỏ nghe thế buồn cả cười phán ngay 1 câu đúng từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài :

- Mày á ?? Không cô bằng 1 cái móng chân của người ta !

Đang trong thang máy lên căn hộ ở tầng 9 bỗng thang máy được mở ra, 1 chàng trai trẻ bước vào. Woaaa... ánh hào quang rực rỡ xung quanh làm chói cả mắt nhưng phủ phàng thay chỉ mỗi nhỏ thấy còn nó ? Chẳng có gì ấn tượng.

Nó thấy nhỏ tự nhiên e lệ, thùy mị đến rợn người còn mắt thì trân trân nhìn người con trai kia tưởng chừng sắp lòi ra luôn rồi. Bất giác nó thấy xấu hổ thay con bạn !!

Thang máy dừng đã lâu, cậu đi cũng được khoảng 5’ vậy mà nhỏ vẫn ngẩn ngơ, nó gào thét mãi nhỏ mới bừng tỉnh trong cơn phê “ sắc trai “. Nó khó chịu, cần nhằn còn nhỏ vẫn bồng bênh trên mây nói vọng xuống mặt đất :

- Kookie nhà tao đấy, dễ thương thế cơ chứ !! – Mắt nổi rõ 2 trái tim to đùng

Nó bỗng chui vào phá hoại cảm xúc :

- Nói thật tao thấy chẳng có gì đặc sắc, đội mũ đen, khẩu trang đen, áo đen, quần đen, giày đen. Nhìn không khác gì mấy thằng trộm chó, trộm gà

Nhỏ vì Idol, vì thần tượng, xông pha với con bạn lâu ngày mới gặp:

- mày nhìn được phía sau lớp khẩu trang chưa mà dám nói như thế mà mấy cái thằng nam chính " nạnh nùng " gì đó trong chuyện của mày cũng ăn mặc như thế khác đéo gì đâu mà !!

- Ô con này hôm nay ăn gan hổ hay sao mà dám nói với bà từ " đéo " ?? Tí về tao cho mày cười đứt dây thanh quản luôn.

- thôi thôi tao xin lỗi mà * mặt cún *

- Nhưng mày phải đưa tao đi chơi những chỗ đẹp nhất Seoul - Nó ra điều kiện

- Oki oki * nhỏ nháy mắt *

lên đến nơi nó mới nhớ ra để quên vali trong cốp xe mỗi lần xuống như bay để cho nhỏ thần thờ nhìn theo trên đầu hiện rõ ba dấu hỏi to đùng

sau cuộc chạy thi với chiếc taxi cuối cùng nó cũng lấy lại được ba cái vali yêu dấu đến bây giờ nó mới biết cái tai hại của việc lười vận động là như thế nào chạy xong chân nó dường như muốn rời ra khỏi cơ thể thở không ra hơi Đã vậy Lại còn phát 3 cái vali to tướng

Nặng nề điều khiển cái chân nó van gay vào chàng trai vừa gặp trong thang máy, nó lao đảo rồi ngã đè lên đồng hồ. Còn Kook, mắt thoáng qua nét lo lắng :

JK : “ à – nhoong- seo “ Oh sorry, do you understand Korean ?? – Kook đỡ nó dậy rồi giúp nó nhặt lại đồ

- Oh no problem. I’m OK and I don’t know Korean

Sau đó Kook phụ nó cầm vali lên căn hộ, Kook đi trước nó xí xỏ hát mấy bài tiếng Hàn thỉnh thoảng đôi chân mày khẽ chau lại nhưng không phải do khó chịu mà dưới lớp khẩu trang có ai đó khẽ chun môi

Nó đi sau nhìn thẳng hăm đi trước với 1 ánh mặt ki thị bồng ngĩnh : “ Tường trai Hàn ra sao hóa ra cũng chỉ. ... À mà cũng may biết tí Tiếng Anh nếu

không què chết “

Lấy lại đồ trở về phòng nó cũng không được nghỉ ngơi mà gặp ngay khuôn mặt hình sự của con bạn. Nhỏ đẩy nó lăn lóc xuống sofa tra hỏi :

- Mày...mày làm gì Kook của tao ?? Sao Kook lại cầm đồ giúp mày ? Sao 2 người lại đi cùng nhau ? Sao mày sướng thế hả con dờ kiiaaaaa.

Nó thật thà khuôn mặt ngay thơ đến âm độ, 1 mình 2 vai tả lại câu truyện vừa xảy ra không bỏ sót 1 ý dù là nhỏ nhất. Nhỏ chỉ biết ngồi đó mà há hốc mồm, xem chút nữa là nước dãi chảy thành sông. Hề hề nói hơi quá nhì !! =))

Ngày đầu tiên trên đất Hàn của nó là như thế đấy. Tối sau khi ăn uống no say nó bắt nhỏ đưa đi chơi ở trung tâm Seoul. Đẹp, quả thật rất rất đẹp !!

Nó tự thấy mình ngu khi trước kia ngang ngược không nghe lời nhỏ đi du học mà nhất quyết ở lại Việt Nam

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Cuồng Kook Mất Rồi ! - Hàng Xóm Là Soái Ca

Tối hôm đó hơn 12h đêm 2 đứa chúng nó mới chịu vác mặt về nhà vậy mà không hề thấy nét mệt mỏi hiện lên trên 2 khuôn mặt ấy. Nhỏ không thèm thay quần áo nhảy lên giường bật Youtube còn nó lao vào phòng tắm thư giãn trong bồn nước nóng cùng với tinh dầu hoa hồng.

Mặc bộ quần áo ngủ hình khủng long bước ra tự nhiên đập vào mắt nó là trai à không trai đẹp, cute không ai sánh kịp, mắt nó bỗng sáng long lanh, nó mon men đến chiếc giường mất dán vào màn hình tivi không rời, nhỏ thấy vậy khẽ cười khêu khêu tay nó :

- Êu, đẹp thánh rồi hả cưng ??

Nó không quan tâm xem nhỏ đang hỏi gì chỉ chỉ vào màn hình tivi, giọng gần như sắp phát rồ :

- Anh ấy...anh ấy đẹp trai mà cute quá !!!!!

Nhỏ mừng rớt nước mắt luôn, cuối cùng cái mắt cận của con bạn cũng tinh hơn rồi, cuối cùng nó cũng lấy lại được cảm giác với trai đẹp rồi, từ khi câu truyện buồn đó xảy ra nó luôn lạnh nhạt với con trai vậy mà.... Nhỏ thương nó tưởng sẽ vì chuyện đó mà ám ảnh suốt cuộc đời nhưng được như vậy tốt biết bao cả ba mẹ nó mà biết tin chắc cũng vui lắm !

- Đó chính là cái anh bị mày chê là trộm chó trộm gà đấy !

Nó sừng sốt không hề nhẹ, nhỏ tiếp :

- Tao đã nói rồi mày đã nhìn được “phía sau lớp khẩu trang” chưa mà dám phán thánh thế

Nó áp a áp ứng :

- Ờ ờ rồi, tao xin lỗi.

Đêm đấy có đứa không ngủ lướt mạng tìm kiếm thông tin về cậu con trai khiến nó thoát khỏi kí ức, khiến nó “cuồng ngay từ cái nhìn đầu tiên”

Sáng hôm sau khi tỉnh dậy, nhỏ và nó xuống siêu thị ở tầng hầm mua đồ ăn sáng à không nói đúng hơn là đồ ăn trưa. Ờ mà hình như nó với Kook nhà mình có duyên lắm hay sao ý đi đâu cũng gặp nhau nhưng lần gặp gỡ ở siêu thị lần này không chỉ có mỗi cậu mà là cả 7 anh em nhà BTS.

Cậu thấy người quen “ô” lên 1 tiếng rồi te tón ra chỗ nó :

JK : “à- nhoong- seo” !!

Nhỏ cũng “à- nhoong- seo” lại thấy nó vẫn đứng im liên vẹo eo nó ra hiệu, đau quá nó khê kêu lên : Á á- nhoong- seo

1 số người gần đó nghe thấy thế khê cười khiến má nó phớt hồng, dễ thương kinh khủng

JH : Kookie à, ở đây làm quen được 2 em rồi cơ à ??

Jin : Chạy trước bọn anh rồi !

RM : Có tính bỏ mặc mấy ông anh già này luôn không ??

Nhỏ : À dạ em và nó * chỉ qua phía nó * ở cùng tầng với anh ấy, à em là fan của mấy anh. Mấy anh cho em xin 1 kiểu ảnh được không ạ ??

Chụp ảnh này nọ xong chặt vật lắm nó mới thoát ra để về được, phải len qua đồng ARMY xung quanh đó đâu phải là đơn giản

Thấy nó đi về, Kook bắt gặp nhìn theo môi nở 1 nụ cười tình nghịch để lộ ra hàm răng trắng.

Từ hôm đó nó không gặp Kook nữa, chắc cậu quay lại công ty để làm việc. Bỗng nhiên nó nhớ cậu kinh khủng khiếp luôn. Nó đứng là lạc hậu, tầm tuổi nó mấy cô gái đã xách dép dọn đồ chạy theo các “up – pa” từ lâu rồi còn nó chỉ chui đầu vào truyện nhưng đến giờ nó lại nhớ nhưng 1 người, khó chịu vì không được nhìn thấy 1 người. Có lẽ nó cuồng Kook mất rồi !!

Buổi tối, nhỏ và nó ngồi ở quán cà phê, nhỏ onl face còn nó livestreams để xin lỗi mọi người vì gửi bản thảo và ra chap muộn, nhiều người dễ thương lắm khuyên nó gạt công việc sang 1 bên mà thư giãn nhưng cũng có 1 số người lại xấu tính chỉ trích nó này nọ. Kết thúc livestreams nó mệt mỏi nằm úp mặt xuống bàn. Có phải nó lười đầu nhiều lần cũng đã mở laptop tính gõ chap nhưng cứ thấy biểu tượng Youtube là lại không kìm được long gổ chữ “Jung Kook” rồi sau đó quên cả việc mình đang định làm. Fan cuồng ai cũng vậy hả ?? Nó khổ quá !! Thà đừng gặp, thà đừng biết để nó không quan tâm để nó không như thế này...

Nhỏ cũng bên cạnh theo dõi livestreams nên biết truyện liên bèo má nó :

- Không sao đâu, mày đừng buồn nha. Cuộc sống là vậy đấy luôn có 2 mặt của nó. Mày phải vui chứ vì vẫn còn rất nhiều fan bên mày, mày còn có tao nữa mà. Tao và họ sẽ luôn bên cạnh và ủng hộ mày hết mình. Fighting !!!

- Câu nói đó....anh ấy cũng từng nói với tao như vậy. Nhưng Anh ấy bỏ tao mà đi rồi anh ấy...anh ấy hư nhĩ chẳng thực hiện điều hứa gì cả- rồi nó nín cười – 1 nụ cười chua chát mà ngốc nghếch

Nhỏ chết sững, nó thực sự không quên được sao ?? Nhỏ chỉ định củng cố tinh thần cho nó ai ngờ lại khiến nó buồn thêm :

- Mày không cần nghĩ đến thằng cha đó nữa, quên hẳn Trương cho tao, hãy coi như đó là 1 con ác mộng đi.

- Nếu là con ác mộng thì chỉ cần tỉnh dậy là anh ấy sẽ quay lại bên tao đúng không ?? Tỉnh dậy tao sẽ thấy anh ấy đang ở bên cạnh ôm tao như lúc trước đúng không ? – Nó biết chứ, biết rất rõ điều nhỏ muốn nhắn nhủ với mình nhưng làm sao bây giờ nó muốn vậy, muốn đây chỉ là con ác mộng

Nhỏ bên cạnh nghe những lời lẽ đó vội quay đầu qua 1 bên khóc. Nhỏ thầm nguyện rửa thằng cha đó đã làm nó đau khổ, lúc mới biết chuyện nó quen hẳn nhỏ đã phản đối kịch liệt. Vì sao ư ?? Đơn giản lắm vì trước kia hẳn cũng từng là người yêu của nhỏ và cũng chính hẳn ta đã bóp nát trái tim của nhỏ.

Làm khổ nhỏ thôi cũng được nhưng hẳn lại quay ra làm khổ nó – người mà nhỏ luôn cưng chiều, luôn coi như đứa em song sinh của mình. Nhỏ siết chặt tay, lấy chiếc khăn luôn theo nhỏ từ mấy năm trước ra vắt xuống đất – chiếc khăn hẳn từng tặng nhỏ...

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Ánh Mắt, Nụ Cười

Hôm sau, khi nó vừa mở mắt đã thấy nhỏ áp sát mặt mình 2 tờ giấy gì đó lạnh lạnh, mát mát. Với 1 đôi mắt gà mờ không đeo áp trùng cùng với sự hoạt động chậm chạp của mắt khi mới ngủ dậy nó cũng không rõ đó là gì lên tiếng :

- Cái gì đấy ?? Trông mặt mày phờn ghê !

- Haizz....số mày đồ ghê, có con bạn như mày tao cũng mất cả ruột - Nhỏ nằm xuống cạnh nó

Mắt nó hiện ra 5 dấu hỏi

- Ờ thì vừa nãy định đi mua mấy bộ đồ đôi cho mày với tao rồi gặp Kookie, OPPA đưa cho tao 2 cái vé tham dự fansign của nhóm nói là quà mừng hàng xóm mới

Nó khẽ cười, được thần tượng tặng quà mà, cái phúc phận này hiếm ai có được nhưng không chỉ có thế mà len lỏi trong tâm trí nó còn có 1 loại cảm xúc gì đó mà nó không biết tên.

Hình như au hơi quan tâm bé Trang hay sao ý !! Quay qua bé Kook nha !

Sau lần gặp gỡ cô bé Việt Nam ở cầu thang, siêu thị, cậu nhận ra 1 điều rất khác biệt trong con người đó. Không biết nên giải thích ra sao nhưng thực sự cô ấy đặc biệt lắm. Từ khi được cộng đồng biết đến, đó là cô gái đầu tiên không nhận ra cậu. Mà cũng không chỉ có thế, nhìn sâu vào đôi mắt đen láy ấy (nhờ lens cận đấy ạ) cậu có cảm giác như cô gái ấy đã phải chịu đựng 1 điều gì đó rất đau buồn.

Kook nhà ta là nam châm hút fan, fan nhiều không đếm xuể nhưng lần fansign đợt này cậu ước gì có 1 người đến xem cậu, chỉ cần có cô ấy thôi cũng tuyệt lắm rồi. Và đó...không ai khác ngoài nó

Vì thế đã có thằng giờ mặt cún con ra xin mấy anh cho xin 2 vé VIP :

JK : Rapmon, Rapmon, Rapmon oi, hyung ăn kimpap không nè !!

RM : Đem qua đây

* Kook gấp cho Rập Mông vài cái kimpap *

JK : Rapmon à, hôm fansign đặc biệt lần này hyung cho em 2 vé VIP nha !!

RM : * sắc kimpap * chú mày có bị ả đầu không thể ? Lần này không hiểu sao CEO chỉ chi có 3/2 số tiền, mình cần bán được nhiều vé VIP may ra mới kéo lại vốn được vì số tiền của nhóm anh đã đưa hết vào đây rồi

V từ đâu chỗ vào :

V : Cần 2 vé VIP làm gì thế Kook ?

JM : Lại cho em nào ?? HAHa...

Jin : Mày còn chưa mua được cho anh cái mũ nào mà đã giành cả 2 vé VIP ra cho gái rồi, * giả giọng * Bọn trẻ bây giờ hay thật !! Haizzz.... Thân già côi cút nuôi nó còn chưa được báo đáp công ơn vậy mà....

Kookie bị các hyung lừa vào trêu tui thân đi cầu cứu V

JK : V oi, giúp Kook đi rồi hôm này Kook mua cho 10 à không 20 đôi tất gấu ! Nhá * nịnh ngọt xớt bà con ạ, phải cả tấn đường chứ không phải ít *

V : 10 gấu, 10 spiderman, được thì giúp.

JK : Ok ok, nhanh lên

V : Nói trước là tất spiderman không dễ kiếm đâu

JK : Ok Ok Ok nhanh nhanh !!

V dăm chiêu tính kế sau đó mon men qua chỗ của Rapmon :

V : Hyung à, cứ đưa nó 2 vé đi rồi chúng em sẽ giúp nhóm bán ít nhất 30 vé VIP

RM : Nếu không được ??

V : Thì nó sẽ trả tiền của 2 cái vé

Thỏa thuận xong xuôi, Kook sượng cầm 2 cái vé nhảy múa như điên nhưng bỗng mặt ngẩn tũn lại, cử động đã man :

JK : V này, nếu không bán được thì sao ??

V : Chấn chấn bán được, hôm đấy mình bỏ ra tầm 20 phút để ở ngoài bán, mỗi vé được chụp cùng 1 kiểu. Đúng là hơi có lỗi với ARMY nhưng dù gì đây cũng là fansign đặc biệt, hoàn toàn khác các fansign khác nên mua vé VIP cũng xứng đáng mà !

Kookie nhìn V với ánh mắt kì thị tuy vậy cái mặt cũng không mất đi đâu nét đáng yêu, rồi tay ra dấu Like ý là “ Về khoản mưu mô là Kook phải học Vee nhiều nhiều đấy !! “

Rồi cả bọn lại lôi nhau đi chơi thử thách hay sự thật

LƯỢT 1 : J-HOPE CHỌN THỬ THÁCH

SG : Thử thách là... Ềm gì được nhĩ ?? * vuốt cằm *

JH : Suga này, chúng ta là hyeongje tốt đúng không ? Hyung nhớ lần em mua gà cho hyung không ??

SG : Không nhớ !!

J- Hope thần thờ 1 lúc còn cả bọn cười lẫn với cái thái độ công khai “ ăn cháo đá bát “ của Đường

SG : Đem giặt hết tất trong vào 2’

JH : * giấy này * Hâm à ?? Em có phải siêu nhân có tốc độ ánh sáng đâu mà !

Kook từ ngoài nhảy vào : Ya !! Ta là siêu nhân mang trong mình sức mạnh của bóng tối và tốc độ của ánh sáng * khua tay múa chân *

Jin ngồi dưới bị cái Tivi màn hình cong của thằng em út chìa thẳng vào mặt ngửa tay té mấy cái còn Jimin sau khi bị cái tay ngọc ngà kia lỡ may thụp vào mặt liền kéo kéo vạt áo Kook : Chú mày ngồi xuống cho anh nhờ !!

Suga mở rộng lòng độ lượng cho Hóp thêm 18' nữa. J- Hope lê lét từng bước đến từng phòng, nhặt từng đôi tất, đôi thì đầu giường, đôi thì đầu giường, đôi găng giường, còn có ai đó phũ phàng ném cả tất lên nóc điều hòa không những thế có đôi còn đang yên vị trong cốc uống nước cơ !!

(Nói qua thế chắc mấy mị cũng hình dung sơ sơ được cái KTX nó gọn gang và sạch đẹp đến nhường nào rồi đúng không ??)

Rồi cứ như thế cả nhóm kết thúc trò chơi khi Kook nhất quyết không khai ra cô gái được cậu tặng là ai và chịu phạt là mua 3 cái pizza cho nhóm

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Ánh Mắt, Nụ Cười (P2)

- Lộn thối oi, dậy đi fansign, mày mà không dậy là tao đi trước đấy ! – Nhỏ búng cái mũi nhỏ của nó

Nó bật dậy, lật đật chạy vào phòng tắm. Hôm nay nó diện đẹp lắm !! 1 chiếc leggings rách gối, 1 chiếc áo phông rộng kẻ đen trắng kèm theo là 1 chiếc mũ lưỡi trai đen đội ngược. Trông chất lừ !!

Nó đi với nhỏ thì trông 2 đứa chả đối xứng nhau gì, nó thì vậy mà nhỏ thì lại diện váy trễ vai nhẹ nhàng, dịu dàng.

Vừa đến cửa ra vào, soát vé đập ngay vào mắt 2 đứa là hình ảnh 2 em út của nhóm đứng tươi cười tỏ vẻ cute kêu gọi đồng bào ARMY mua vé. Ôi chợ ôi, cái khu đấy đông nghịt người còn cái bên bán vé bình dân thì... vắng tanh như chùa bà đanh

Nó nhìn qua phía Idol của mình 1 cách rụt rè bỗng... Kook nở nụ cười – 1 nụ cười làm tan chảy trái tim của biết bao cô gái rồi cả ánh mắt đó... ánh mắt tinh nghịch nhưng vẫn rất ấm áp.

Trái tim nó... đập nhanh hơn bình thường !!

Quay qua quay lại không thấy nhỏ đứng cạnh mình nữa mà con nhóc ấy đã nhoi nhoi ra đòi mua vé.

JK : Ô, Mijen (tên tiếng Hàn của nhỏ), anh tưởng đã đưa cho em và Shanie (tên tiếng Hàn của nó) 2 vé rồi mà !

Cái câu Gold Maknae thốt ra làm làm cả nhóm fangirl ở đó đứng ngồi không yên quay qua quay lại tìm kiếm nhân vật bí ẩn mang tên “Shanie”

JK : Shanie, ra đây !

Cậu thấy nó, lại nở nụ cười làm nó ngây ngốc, đứng như trời trồng, không màng thế sự. Ngay cả khi được Kook đi tới nắm tay dắt lại quầy vé nó vẫn cứ thế mà ngẩn ngơ không quan tâm đến hàn ngàn ánh mắt ghen tị dường như chứa thuốc nổ đang ném về phía mình.

Fan thấy vậy được thể khoe giọng. Hightnote các bác ạ, cái giọng thì nó như cái đinh đâm thẳng vào màng nhĩ người nghe

Về đạo nhà mình không chịu nổi vất vả hình tượng hét lên như mấy bà bán hàng ngoài chợ :

V : Nào nào mọi người, nếu không nhanh là tụi anh phải vào trong chuẩn bị cho fansign đấy.

Fan : Oppa <3 Oppa <3 ...!!!! <3 <3

Còn nó sau vụ này đã nổi còn nổi hơn, hàng xóm của người nổi tiếng mà, không phải dạng vừa đâu !!

Mở đầu fansign đặc biệt thì cũng phải đặc biệt hơn, cả nhóm dance lại “Blood, Sweat & Tears” ở phần mở đầu sau đó mới đến phần kí và giao lưu với fan.

Đền flag, máy ảnh, điện thoại lia liên tục, tiếng “tách tách” nhiều và to đến nỗi át cả tiếng nhạc.

Riêng nó, không quay, không chụp, ánh mắt dán chặt lấy 1 người con trai trong chiếc quần leggings nam rách gối (#bhb : á à, 2 anh chị này dám hện hò nhau mặc quần đùi nhá !!) cùng chiếc áo phông rộng màu trắng, mỏng có thể thấy body rắn chắc lấp ló sau lớp áo ấy. Thật là đốt mắt fan mà !!

Trong lúc Kook nhảy sau nó lại thấy cậu nhìn nó rồi cười, cậu còn nhảy mắt với nóNó.....Tim nó nhảy lên loạn xạ rồi, không còn rõ nhịp nào ra nhịp nào nữa ...

Tất nhiên những hành động đó là cậu giành cho tất cả ARMY có mặt ở đó nhưng rốt cuộc nó vẫn cảm thấy trái tim mình như được hâm nóng và giờ đây đang thôn thức.

Sau khi kí tặng, chụp hình cùng fan, BTS cùng 1 đoàn vệ sĩ ra xe và trở về KTX của Big Hit

Nó và nhò quay về, nhò liene tục chăm chú vào màn hình điện thoại, xuyết xoa khen anh này đẹp trai, anh kia dễ thương nhưng phát hiện ra biểu hiện bất thường của con bạn thân, nhò ra sờ trán nó :

- Sao trông mày thất thần thế ?? Mệt lắm à ??

- Ờ, tao không sao. À Dương này, mày dạy tao tiếng Hàn đi !

Nhỏ sóc không hề nhẹ :

- Ủa, trước kia chê tiếng Hàn khó nhớ không học cơ mà !

- Thì sang đây nghe người ta xí xỏ cũng vui vui tại, mà tao còn sang đây với mày nhiều nhiều mà nên tập làm quen dần thôi !

Nhỏ gật gù ra về hiểu chuyện chốt “ à “ lên 1 cái :

- Trúng sét anh nào ở đây rồi phải không ??

- ???

- Trước kia tao cũng đâu có ý định du học nhưng sau khi cuồng BTS thì cũng tập tành tiếng Hàn này nọ. Mà cũng may chị già nhà tao lại thích học kinh tế nên tao tha hồ mà đi !

- Ờ chắc thế nhưng mà....BTS đúng là rất rất dễ thương <3

(Ở KTX, cả nhóm đang chơi game bông hất – xì đồng thanh 2 cái)

- Đặc biệt là Jung Kookie Oppa !! – Mắt hiện rõ 2 hình trái tim to tổ chẳng

- Ủ, không phải dễ thương bình thường mà là rất dễ thương. Trông cái kiểu con nít đội lốt người lớn như thế ai mà nỡ ghét chứ ?? Chỉ muốn cung nựng mãi thôi – Nó tán thành

Chỉ tội cho bánh nhỏ nhà mình lại cô đơn “ hất xì “ thêm 2 cái nữa (-.- “)

Tối hôm đó, nó yên lành chìm vào giấc ngủ sau khi xem qua 1 số MV của BTS. Đêm ấy nó mơ, nó mơ tới nụ cười, mơ tới ánh mắt ấy – ánh mắt mà nó bắt gặp hồi sáng nhưng nhìn sâu vào đó nó thấy được mỗi bong bóng của nó. Trong số hàng vạn người, mỗi nó là lọt vào tầm mắt của cậu... .

Liệu đó có phải là sự thật ??

Chưa cần biết thực hư ra sao nhưng hiện tại nó đang hạnh phúc với giấc mơ màu hồng của mình. Nó không muốn tỉnh dậy 1 chút nào !!

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Hình Như....em Thích Anh Mất Rồi !!

Giấc mơ ấy đến với nó liên tiếp 4, 5 ngày ; hại nó mỗi sáng tỉnh dậy là 1 lần khó chịu, ngồi ngây ngốc, ngẩn ngơ hồi lâu mới ý thức được bản thân mình. Nó không muốn thấy giấc mơ đó 1 lần nào nữa. Nếu điều đó không thể xảy ra thì nó cũng không thể cứ sống mãi với ảo tưởng như vậy được. Nó phải thoát ra !! Nhưng nó thoát ra kiểu gì khi mỗi đêm không xem ảnh cậu, không xem clip cậu là nó lại trần trọc không tài nào chọn mắt ?? Cậu...cậu đúng thật là quái ác @@ Thà cho nó bao nhiêu bữa mê rồi cơ chứ ??

Vào buổi sáng cuối tuần, nhỏ đang đắp mặt nạ, nó lần la đến bất chuyện :

- Dương này này.....dạng là.....cuồng Kook luôn hả ??

- Ủ, này chả biết rox còn gì

- Thế tối nào ngủ này cũng mơ đến anh ý ?? Không ngắm ảnh là không tài nào chịu nổi đúng không ??

Nhỏ khẽ ngấn mặt, nghĩ ngợi hồi lâu rồi đáp :

- Ủ. À mà cũng không hẳn tại ... nhiều lần mài phim và truyện nên không xem được vậy mà vẫn bình thường. Khoan, hỏi gì mà lạ thế ?

Nó giật mình vì bị đánh trúng tim đen :

- À không, hỏi linh tinh ý mà. Ê, hôm nọ tao có đọc được 1 truyện như thế này : Con A đêm nào cũng mơ đến thằng B, không gặp B là A không chịu được, và thỉnh thoảng còn tự ngồi ảo tưởng tương lai của mình với thằng B. Theo này thì con A nó mắc phải căn bệnh nan y gì thế ?

Nhỏ vừa đáp mặt nạ vừa nhâm nhi ly nước cam nghe nói hỏi mà sắc nước cam lên tận mũi :

- Con dở, 1 đứa là chuyên gia viết truyện ngôn tình lại đi hỏi 1 con học khoa thiết kế. Mày ầm đầu thật rồi Trang ạ, xui tao mua thuốc cho.

- Ở nhưng mà tao toàn mấy loại tình cảm ảo thôi. Trong truyện ai chả biết thừa rằng con A....nó...thích thằng...B – Nó nói nhỏ dần nhỏ dần

- À à * chỉ chỉ * thì cũng như trong truyện thôi con A cảm nắng thằng B thật rồi !! Chuẩn 100% luôn

Nó nghe thấy vậy khẽ ngượng, vội chuồn ra phía bạn công ngồi nghĩ ngợi : “ Haizzzdaaa....cuồng không ra cuồng, mà nếu như con Dương nói thì...chắc chắc yêu thần tượng khờ lắm mà chắc không phải đâu chỉ là cuồng thôi, ừm !! Chắc chắn chỉ là cuồng thôi, không sao hết !! “

Nghĩ thế nào nó lại lòi ra quyển nhật kí hình ngôi nhà xinh xắn rồi nháp mặt khẩu “ 0109 “ sau đó dùng cây bút bi có hình trái tim nắn nót viết từng chữ mặc dù đã tự nhủ là không phải tình yêu rồi nhưng trong nhật kí nó vẫn viết :

“ Ngày x / y / z

Lần đầu tiên đặt chân đến xứ xò kim chi quả thật có chút đôi lạ lắm nhưng sau chuyến đi này như con Dương đã nói hình như mình đã quên được chuyện trước kia và bắt đầu có cảm giác với những người khác giới. Thực tình....OPPA à, sao anh lại quá đáng vậy, nhẹ nhàng bước tới nơi sâu thẳm trái tim em rồi gõ lên 1 hồi chuông trong đó là sao ?? À mà thần tượng này, hình như....em thích anh mất rồi ! <3

Em đã quyết định rồi, em sẽ qua Hàn Quốc, thực hiện ước mơ hồi xưa của mình, em sẽ lấy hết can đảm dẹp việc học kinh tế sang 1 bên. Hãy bên em và ủng hộ em nhé OPPO, có lẽ em phải thực sự cố gắng rồi !! “

Khẽ khép cuốn nhật kí lại, nó đưa mắt lên trời, ngắm nhìn những đám mây trắng rồi nhẹ nhàng nở 1 nụ cười thật xinh xắn ...

Sorry các tênh iu vì chap này hơi ngắn ạ và lịch đăng truyện thì ít nhất 2 chap 1 tuần, nếu rảnh ta có thể đăng nhiều nhiều để mau end và sang truyện khác ạ !!!

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Còn Có Thể Gặp Nhau ???

Đăng sớm vì đơn giản là mình thích, muốn đăng nhanh nhanh cho nó end sớm

Trong tuần qua, không biết bao nhiêu cuộc gọi từ ba mẹ hỏi nó về vì thế đành phải nghe lời ba mẹ mà lưu luyến thu gom hành lí ra về.

Nhỏ cũng tiễn nó ra sân bay, 2 đứa nhìn nhau rồi bỗng nhiên nó bật khóc :

- Tao...tao...hix...muốn ở...ở đây....

Nhỏ vỗ vai nó an ủi :

- Về xin ba mẹ qua đây học cùng tao nha !

- Nhưngnhưng này biết mà...Tao là con 1 nên ba mẹ ép học Kinh Tế Chính Trị nhưngtao....tao không muốn đâu !!!!

Nhỏ thở dài đầy bất lực, khổ thân con bạn của nó. Từ nhỏ nó đã nuôi dưỡng ước mơ trở thành trợ lí của các Idols và lí do là những lí do ngày xưa mấy

đưa tự đặt ra nhưng mà với cái cương vị là con 1 thì nó đành phải học ngành mà nó không hề muốn...

- Ồ...tao...tao sẽ thường gọi điện đả động đến ba mẹ mày thôi cố lên nha !! Khi nào về đến nơi alo cho tao nha ! Yêu mày con lợn thúi !

- Ủm – Nó nghẹn ngào quyết ngang dòng nước mắt – Yêu mày con lợn hăm

Nặng nề bước lên máy bay, từ cửa sổ nhìn xuống nó tự nhủ : “Đội em nhé Kook, em sẽ sớm quay lại nơi đây ... “

- Ba mẹ con về rồi ! – Nó ra khỏi chiếc taxi lên tiếng

- Tiểu thư về rồi à ? Ông chủ đang đợi cô trên thư phòng – Người làm kính cẩn

Nó khẽ bước lên tầng 3, nhẹ nhàng mở cánh cửa gỗ .

- Trang, lại đây ba có việc muốn nói .

- Dạ ba – Nó bước đến ngồi xuống chiếc ghế nệm

- Công ty nhà mình vừa kí hợp đồng với 1 công ty rất lớn và có thế lực trên thế giới và có thể nói rằng nhà mình đã trở thành 1 tập đoàn thời trang vì vậy ba nghĩ con phải cố gắng nhiều rồi.

- Dạ ??? – Nó dường như không tin vào tai mình

- Tháng sau con sẽ sang Mỹ học và con sẽ đi 2 năm. Con không cần biết nhiều, chỉ cần hiểu vậy thôi. – Ba nó nói 1 lúc rồi đứng dậy định đi, nó ngồi đó định thần lại, hít 1 hơi thật sâu rồi lên tiếng đầy quả quyết :

- Con sẽ không đi Mỹ !

Đây là lần đầu tiên nó cãi lại ba, trước giờ toàn là “Ba mẹ đặt đâu con ngồi đó “ nhưng bây giờ nó lớn rồi mà, nó cũng đã đủ hiểu biết để có ước mơ của riêng mình và nó cần thực hiện được ước mơ đó....bằng mọi giá ...

- Con nói gì ? – Ba nó ngồi lại vào ghế khẽ chau mày

- Con nói con sẽ không đi Mỹ. Con SẼ ĐI SANG HÀN QUỐC ! – Nó quả quyết

- Con nhanh dẹp cái ý tưởng đó ra khỏi đầu đi. Chuyện này nghe theo ba, tất cả cũng chỉ muốn tốt cho con..

- Ba à, những điều khác thì con có thể nghe theo ba nhưng mà đây là điều con không thể nghe theo ba. Ba, con lớn rồi mà, con cũng phải có ước mơ của riêng mình chứ !

- Vậy nói ba nghe ước mơ của con

Nó vui vẻ, hí hửng kể hết ra tưởng sẽ được ba đồng ý ai dè...:

- Hahahaa....suy nghĩ nông cạn. Với cái nghề trợ lý đó con có thời gian để chăm sóc cho gia đình cho chồng con không ?? Hay con lại lẩn lộn bên ngoài chăm sóc cho 1 người không hề quen biết ?? Nếu con cố gắng thì cả công ty sẽ là của con. Điều quan trọng, con là đứa con duy nhất của ba mẹ, con phải tiếp tục sự nghiệp của gia đình !

- Người nông cạn ở đây là ba chứ không phải là con !! – Nó tức hét lên mà ngay nó còn không biết mình đang nói gì

“ Bốp “

1 cái tát đau đینگ giáng xuống mặt nó. Ừ nhỉ nó quên mất, sao nó có thể hỗn với ba như vậy, lần này nó sai, nó sai thật rồi.

- Ba, con xin lỗi, do con nóng giận không tự chủ được lời nói nhưng giống như con đã nói, con sẽ đi Hàn Quốc.

- Ba sẽ khóa thẻ của con

- Vậy cũng tốt, con muốn tự mình buôn chài bằng 2 bàn tay trắng, con sẽ kiếm việc làm !

Rồi nó ra khỏi thư phòng, cánh cửa bị sập không thương tiếc, có người ba trong phòng lặng nhìn cánh cửa khép lại khẽ thở dài

Nó chạy về phòng, trùm chăn kín mít đầu, rấm rứt khóc. Quả thật khi nãy chỉ là nó nói cho oai thôi chứ từ nhỏ tới giờ sự thật nó chưa phải động tay động chân vào bất cứ việc gì thì làm sao mà làm thêm ?? Nếu ba khóa thẻ thật thì chắc nó chết mất.

~.~.~.~.~.~.~.~

Hàn Quốc, chung cư của nhỏ :

“Bính Boong “

Nhỏ khẽ nhìn qua camera gặp Kook vội thoa lại chút son rồi mở cửa :

“à – nhoong – sêo “ – 2 người đồng thanh

JK : Shanie đâu ?? Anh có việc cần gặp cô ấy.

MJ : Hà ?? À nó...hôm qua nó mới về Việt Nam rồi ạ, ba mẹ nó bắt về

JK : “ô-tô-kê “?? Vậy khi nào cô ấy quay lại ?

Mijien được thể làm mặt cún con mắt rung rung kể lể ngược xuôi về số phận “ ngang trái “ của con bạn

Kook mắt chớp chớp, khuôn miệng tròn tròn dễ thương hại nhỏ chỉ hận không thể phi vào nhà lấy cái điện thoại tách tách cho mấy cái.

Kì kèo nói chuyện tâm sự hồi lâu cuối cùng Kook cũng xin được nick facebook của nó.

Xong xuôi, bánh nhỏ lên xe trở về KTX, tay liên tục lướt xem những bức ảnh trên Wall của face Nguyễn Hoàng Thùy Trang bắt giặc, đôi môi cậu khẽ nâng lên tạo thành 1 đường cong hoàn hảo

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Chào Đón Thành Viên Mới

Mấy tháng sau nó bỏ bữa làm ba mẹ lo lắng đứng ngồi không yên. Họ nào biết rằng trước đó cô con gái yêu (quái) của mình đã chuẩn bị sẵn mấy thùng mì tôm, bếp từ và nấy phích nước để trong phòng. Rồi thỉnh thoảng lại lên ra fast food ăn. Khổ thân cho 2 đấng phụ huynh có đứa con này ! U.U

- Anh à, chúng ta đi chùa rồi đi làm từ thiện đi. Nhà mình đạo này...chán quá ! – Mẹ nó nói với ba nó

Còn nó trong phòng onl facebook : “ Ashii, lại có lwofi mời kết bạn “ – Nó lăm bầm rồi bầm vào xem ai lại rảnh tay đến thế thì cái avt đập thẳng vào mắt nó sao mà quen đến thế, nghi hoặc, nó vào trang cá nhân của người đó thì OMG !! Là Jung Kook. Biết rằng có thể đây chỉ là 1 nick fake nhưng không hiểu sao nó lại nhấn nút chấp nhận. Vui vẻ ra khỏi phòng nó lấy con xe địa hình ra định đi đến CLB dancesport thì nó ù xiu dắt xe quay lại chỗ cũ khi thấy ô tô của nhà về.

- Quay vào nhà ba mẹ có tin tốt – Ba nó ló đầu qua cửa kính ô tô lên tiếng

Nó khó chịu, trưng ra cái mặt hằm hằm có chút khó chịu bước từng bước lên phòng khách, mỗi bước chân tưởng chừng nó muốn phá tan cả cái nhà ra. Cũng phải, 1 tiểu thư muốn gì được nấy đừng 1 cái lại không được như ý muốn không tức mới là lạ.

- O, con ai đấy ạ ?? – Nó tò mò chỉ chỉ vào cái đồng lạ hoặc đang trong chiếc chăn màu xanh mà mẹ nó bông bông bé bé

Mẹ nó vô cùng thân nhiên mà nói :

- Em trai con ??

- What ??? Con có em trai từ lúc nào thế ??

- What what cái gì, vừa ba mẹ đi làm từ thiện ở cô nhi viện thấy thằng bé dễ thương nên nhận về nuôi, nó sẽ học kinh tế còn cô lên dọn đồ mai bay luôn sang Hàn Quốc cho tôi. – Ba nó làm 1 tràng

Nó dơ 1 hồi rồi dần dần cũng load kịp đồng tin tức vừa xô ra. Ôi, vui oi là vui nhá ! Nó nhảy cẫng lên rồi “ giăng “ lấy em bé từ tay mẹ chụt chụt cho mấy phát rồi hét lên :

- Em là cứu tinh của chị Trung à, yêu em lắm luôn ý <3 <3

- Trung ?? – Ba mẹ nó đồng thanh

- Em ấy sẽ tên là Nguyễn Đức Trung, ba mẹ không ý kiến gì chứ ?

2 người lớn gật gù đồng ý, nó không chần chừ bay lên phòng dọn đồ và cũng không quên vứt lại 1 câu để 2 đấng phụ huynh ngồi ngậm nhấm :

- Có con trai 1 cái là lạnh nhạt với con gái ngay. Cô cơ đấy !!

Lên dọn đồ xong nó lôi laptop qua đọc lại 1 số bài tiếng Hàn. Trong khoảng thời gian mấy tháng trời ở nhà cuối cùng nhờ nỗ lực và phấn đấu nó đã nói và viết tiếng Hàn thành thục, không khác gì người bản địa là mấy ! Hoan hô !!!

Từ 1 con nhỏ không thiết tha đến tiếng nước ngoài như nó mà đạt được điều ấy thì đúng thật là vi diệu !! Chắc chắn, nói trai đẹp có thể thay đổi cả thế giới là không sai chút nào mà !

Cầm điện thoại bật lên nó nhìn chăm chăm vào màn hình rồi tự kỉ :

- Kookie đáng yêu, cư tề, đẹp trai của em ưi !! Ai Mít Du ! saranghae <3 <3

Phía bên Hàn Quốc có người đang ăn bánh lại hắt hơi nghĩ thầm “ Quái lạ, sao đại này hay hắt hơi thế ? Hay là cảm ? Không vấn khỏe lắm mà ! Thôi ăn đã, ăn mới có sức mà thờ * nhét cả miếng pizza vào mồm *

Nó hí hửng gọi điện cho nhỏ, trước khi gọi con bé đã phải ngâm cả đồng đá lạnh để đồng nốt vỡ kịch “ bi thảm “ của mình :

- Sao rồi mà ? – Nhỏ

- Mà...mày ơ...oi.ba mẹ tao vẫn không cho...họ...quá đáng ! Tao...chỉ muốn chết thôi

Nhỏ nghe nó sứt sứt, cái giọng thì khan khan mắt bỗng đỏ ửng lên, sống mũi cay cay chực khóc theo :

- Mà...mày ở...tao ...tao sẽ luôn bên cạnh mày mà...mày ...m...ày đừng khóc nha ...

Nó thấy con bẹn mình tâm trạng không so deep được nữa phá lên cười, chỉ tội cho em doraemon gần đó bị nó túm lấy đập lên đập xuống vì cười. Nhỏ ở đầu dây mặt thốn không hiểu cái quái quỷ gì đang xảy ra chẳng lẽ con bạn ấy khóc nhiều quá nên hóa tiên à không hóa điên ?? Nó thấy nhỏ gặm nhấm đầu hồi to đùng cũng thấy thương :

- Tao đùa cho vui đấy, được đi rồi, mai tao qua. À tao ở cùng mày cho vui nhóa <3

- Con dờ, làm tao cứ tưởng thật, tốn mọe nó 3 giọt nước mắt rồi đây này. À mà này hôm nọ Kook đến chỗ tao hỏi mày nhưng mày về rồi nên OPPA xin nick mày đấy

- Ủ, thôi tao cúp máy nha !

Nó vui vẻ cúp máy, Kookie hỏi nick facebook nó đấy !! Đó quả là việc mà nó không hề ngờ đến, tâm trạng nó bây giờ đang vui, hạnh phúc lắm cứ như mọi điều tốt đẹp nhất trên thế giới này đều đến với nó vậy !

Dọn nốt mấy đồ lỉnh nhỉnh vào 1 vali riêng : Quần áo, laptop, ipad, sạc các loại, son, phấn, thẻ, gậy tự sướng, mấy cuốn truyện đang viết dở còn gì nữa nhi ?? Nó nhìn quanh nhìn quẩn mới biết quên đem theo mấy cái áp phích hình Kook và cả tập chữ kí đợt fansign nữa chứ !

Đêm đó mặc dù là lần thứ 2 rồi nhưng nó vẫn thấy khó ngủ, nhón chân nhẹ nhàng sang phòng ba mẹ vẫn thấy sáng bóng đèn nó khê mở cửa, ló cái đầu vào :

- Ba mẹ chưa ngủ ạ ?

Thấy mẹ khê gật đầu nó chạy lại ôm cổ bà :

- Mẹ à, đợt này đi lâu con sẽ nhớ mẹ lắm ý !!

- Gớm, cô mong đi càng sớm càng tốt thì có ý ! –Bà búng chiếc mũi nhỏ của nó

- Đầu có, mà bây giờ ba là chủ tịch 1 tập đoàn rồi đây việc chắc gì đã nhớ con – nó liếc qua ba mình rồi lại liếc qua em bé đang ngủ ở chiếc nôi bên cạnh – Cả cục mọe kia nữa, chiếm hết tình cảm của ba mẹ rồi còn đâu !

- Làm như ai cũng như cô đấy. Sang Hàn được mấy hôm gặp mấy cậu quần rách là bỏ luôn 2 ông bà này- Ba nó ngồi đó giờ mới lên giọng

- Đầu có ba cứ nói linh tinh – Nó phản bác lại sự thật

Nó nói cơ mặt cứng ngắt, tự nhủ sao ba mẹ lại biết hay thế nhi. Nó cuồng trong âm thầm vào lạng lẽ mà, đơn giản là thấy hầu hết đồ dùng thành đồ mới có in hình thời mà. Thế mà cũng nhìn ra !!

(#bhb : Vâng thật là “ nặng nề “)

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 9: Thăm Nhà Oppa

30/4 - 1/5 ta không đăng chap mới được. Sorry các thiên thần nha !! <3

Sau kì nghỉ nó nhập học và cuối cùng là cật lực cho kì thi tốt nghiệp. Kể cũng nhanh thật, mới ngày nào nhập học, lạ lắm không quen lấy 1 người mà bây giờ bạn bè đã cả đàn cả lũ. Ngày cuối năm nó nhỏ và Mojan – 1 người bạn Hàn có tổ chức 1 buổi liên hoan nho nhỏ. Đang nhâm nhi li kem để tráng miệng bỗng Mojan “ A “ lên 1 cái rồi nói :

- Shanie này, Big Hit đang tuyển trợ lí cho 4 Idols ý, hình như 3 người bị sa thải còn 1 người xin nghỉ dài hạn.

Mắt nó sáng lên long lanh như thấy vàng vội đặt cốc matcha xuống hí ha hí hửng :

- Thật á ?? Sao mày biết hay thế ?

- Cũng không có gì, tại chị tao thiết kế trang phục cho Big Hit nên tao cập nhật thông tin sớm hơn chút thôi

Nhỏ đang yên phận bên em sinh tố bơ cũng chõ vào :

- Ê thế mày có biết chỗ nào thiếu chân thiết kế không ? Chỉ cho tao với

Đang hào hứng bị câu trả lời nó kéo tụt mope nó cảm xúc nên ngồi cấn cấn cái thìa còn nó sượng diện đảo khi biết rằng tuyển 4 trợ lí cho 4 thành viên trong BTS. Có lẽ đây là tin vui đầu tiên từ khi nó lao vào học không còn biết trời là gì đất là gì thế nên nhỏ và Mojan được ĂN ĐỒ CHÙA !

Đến chung cư nó không về luôn mà rẽ vào 1 căn hộ khác, nó không chắc có người ở nhà hay không nhưng vẫn lấy hết can đảm nhấn chuông

- Nae ! – Jung kook từ trong nói vọng ra

Vừa nghe tiếng chuông, cậu nghĩ ngay đến ARMY nên cũng hơi ái ngại. Đỉnh chính chút, đây không phải là chánh mà do staff dặn không được mở cửa cho người lạ để đảm bảo rằng thần tượng được an toàn tuyệt đối

Nhìn qua màn hình kết nối với camera ngoài cửa bỗng cậu vui hẳn lên, hí hửng ra mở cửa. Jungkook nhà mình ngoan lắm ý, luôn là người chào trước : Hello !!

Lâu lắm rồi không được gặp cậu trông cậu vẫn dễ thương là vậy không có gì khác trước nhưng nó chỉ lo rằng cậu không còn nhớ nó là ai nữa. Mà thấy cậu không dám nói tiếng Hàn với mình nó thấy hơi buồn cười. Fan cậu mà biết chắc cậu không biết nói tiếng Anh, những câu lần đầu gặp mặt có lẽ là tất cả vốn tiếng Anh mà cậu có. Nó xua tay, lắc đầu rồi nói tiếng Hàn trôi chảy :

SN : Em đã học xong tiếng Hàn rồi à mà Oppa, anh còn nhớ em là ai chứ ??

(Vâng sự thật thì “ nhờ “ 7 bé tạo động lực này ta cũng đang cật lực học tiếng Hàn đây ah)

Kook “ ồ “ lên 1 cái ra vẻ hiểu chuyện rồi nói :

JK : Không, Kook vẫn nhớ Shanie mà, em sang đây có việc gì thế ??

Còn nó lâu ngày không gặp lại thấy cậu như vậy máu tiểu nhân dồn nên não muốn nhìn ngắm khuôn mặt ấy lâu hơn 1 chút thế là cái ý định đứng ngoài cửa nói chuyện qua loa đã không còn nữa nó lên tiếng :

SN : Oppa à, em có chuyện muốn nói, chúng ta vào nhà nói chuyện được không ?

JK : Được chứ, em vào đi

Hí hửng bước vào nó nhìn ngắm xung quanh, đây là lần đầu tiên nó vào nhà người nổi tiếng nên phải dò xét thật kĩ, đặc biệt hơn người này là tình yêu, là sự sống của nó nên phải dò xét kĩ kĩ càng !

SN : Nhà anh gọn gàng quá !! – Nó khen

Kook không nói gì cười cho qua chuyện, mặt thì biểu cảm không dữ dội lắm nhưng trong đầu là cả 1 mớ suy nghĩ hỗn độn : “ Gọn gàng ???? Ừm... chắc là thế ! Mong trời mong đất rằng cô ấy không đòi đi thăm quan nhà nếu không. ...còn đâu cái hình tượng gọn gàng này ?? T.T “

Sau khi ngồi ngoan nghe Kook “ nhấn nhò “ trước những chuyện cần chuẩn bị cho buổi phỏng vấn nó đưa cậu 1 hộp gà cay:

SN : Mua cho anh, nhớ ăn hết nha ! Em về đây

JK : Chal-ga ! – Kook tươi cười nhận lấy hộp gà.

Phóng như bay vào phòng khách, cậu hít hà hương thơm của gà nhưng có vẻ nó đã nguội, vị không ngon như trước nữa nhưng cậu vẫn ăn hết sạch và vui ơi là vui !!

JK “ * mút tay * Gà ở quán nào mà ngon ghê !

Sau đó cậu thay quần áo đến công ty tập vũ đạo cho MV mới còn nó về là lao vào học số câu hỏi Kook cho trước. Nhớ lại lời cậu “ Chắc chắn sẽ hỏi những ý này, em chỉ cần học thuộc thì tỉ lệ trúng tuyển là 99,9% “. Đã vậy lại có Mijen ra đấm lưng tiếp thêm động lực làm nó càng phấn chấn tự nhủ với lòng mình “ Shanie à, mày phải cố lên. Hwaiting “

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Tự Tập

Nó ngủ dậy, khịt khịt cái mũi nhỏ, chân theo phản xạ bước vào phòng bếp :

SN : Woa...mùi gì thơm thế này ??

Nhưng nó lại thấy cái mặt quen thuộc kia nên vội vuốt lại mái tóc vừa vò rối rồi lịch sự cúi chào. Cậu thấy nó trong bộ váu ngủ màu hồng hình dâu tây khẽ mỉm cười âu yếm lên tiếng :

JK : Em ngồi xuống ăn pasta đi cho nóng

SN : ơ...anh... ????

Chưa kịp để Kook nói gì Mijen đã cướp lời :

MJ : Bếp nhà Oppa hồng qua đây ăn nhờ 1 hôm

Nó ngồi xuống thì Cúc lại đứng bật dậy :

JK : Xin lỗi anh ra nghe điện thoại chút

Và sau cuộc điện thoại kéo dài 3'đó cậu chạy vào, mặt phờn hệt như 1 đứa con nít vậy :

JK : Hôm nay các anh đến chơi, nếu mấy em không phiền thì có thể ...

SN : Được chứ được chứ, không phiền hà gì đâu ! - Nó gật đầu bán sống bán chết

JK : Ok ok mấy anh vào đi !

Sau lời nói của cậu, cả 1 tập đoàn thiếu maknae của BTS bước vào, hùng hậu cực, ai cũng xách mấy túi đồ ăn.

BTS : À – nhoong – seeo

Nó và nhỏ : Ồ * đơ * mọi người... ??

Jin : Bọn anh phải đứng bên ngoài từ lúc thằng Kook vào đây

SG : Mọi chân chết đi được !

RM : Đã thế còn phải xách cả đồng đồ

Cuối cùng 2 đứa con gái máu cũng dồn lên nào vội hiểu ra vấn đề.

MJ : Các anh ngồi xuống chơi chút nhé – rồi quay qua nó – Shanie mày vào bếp lấy nước ép để tao xuống mua đồ ăn

JM : ờ... em gì ơi, bọn anh có mua sẵn đồ ăn rồi nè – Vừa nói, Jimin vừa chỉ chỉ vào đồng đồ ăn

MJ : Dạ, em tên Mijen còn nó.... * Chỉ qua phía nó đang cắm cúi trong bếp *

JM : Em ây là Shanie đúng không ? Ở KTX Kookie cứ nhắc suốt – Liếc Kook với ánh mắt đầy nguy hiểm

JK * đánh đánh Jimin * : Ai bảo thế ?? Anh cứ đùa

SG : Thôi cái kiểu đã nghiện lại còn ngại đấy đi !

Jin : Kook à, đĩa pasta của chú mày anh ăn hết rồi nhé !

JH : O., sao không gọi em ăn ké nữa ?? Hyung ác lắm !

MJ : Thôi đồ ăn em sắp ra đĩa rồi đây mọi người !

SN : Nước ép cũng ra đây ạ !

Thế rồi 1 con bão trôi qua cuốn sạch đồng đồ ăn trên bàn. Cả 9 đứa đều luyến tiếc nhìn đồng đồ ăn ý muốn nói “ Sao thức ăn hết nhanh thế ????” “

JK : Lâu lắm rồi mới được ăn uống no say thoải mái như vậy.

SG : Ủ, thèm chết đi được

SN : Lâu lắm rồi ?? Chẳng lẽ mọi người bị bỏ đói sao ?

RM : Cũng không nên nói như thế. Bọn anh phải ăn theo chế độ để giữ dáng kèm theo việc phải tập luyện nên cũng có chút mệt mỏi

V : Không phải chút mệt mà là rất mệt !

Nó và nhỏ nghe thế thương mấy cục bông lấm !! Trội ôi, thảo nào mấy cái má phính trước kia bây giờ đã không cánh mà bay

SN : Ngồi đây nghỉ đi, em xuống mua chút đồ tắm bỏ cho mọi người nha !

Jin : * like like * Shanie là nhất đó nha * tìm tìm *

JK : để anh đi cùng em !

Nó đi trước cúi gầm mặt, mắt nhìn mũi, mũi nhìn xuống cái chân đang đi đôi dép hình con sâu to tổ chẳng

Kook đi sau nó vội đen lại khẩu trang và kính mắt rồi đi lên ngang hàng với nó. Dường như không biết nên nói gì cậu đành nói lệch sang 1 chủ đề chả liên quan :

JK : Chúc em sẽ có 1 buổi phỏng vấn thành công nha !

SN : Nae oppa, kamsahamnida, à anh chọn snack đi, thêm vài bịch kẹo trái cây nữa

Sau 1 hồi chọn lựa lựa chọn cuối cùng 2 đứa cũng xách về thêm được 1 đồng đồ.

Và lại 1 lần nữa, có 1 con bão “ bí ần “ lướt qua nhà nó, cuốn hết đồng đồ ăn vừa mua

JK : Ủa, no chết mất, Shanie cho anh nằm nhờ lên vai em 1 lúc nha <3 * nháy nháy *

V : Vai free sẵn sang cho chú đây !

Jin : Còn anh đây, vai rộng của nhóm đây nài !!

SG : Anh cũng tình nguyện luôn !

Hopie bỗng đứng phắt dậy khua chân kua tay :

JH : Sỉ tốp sỉ tốp, là anh mà chả hiểu em nó gì cả, người ta không cần vai của mấy anh mà chỉ cần vai của ai đó thôi !

Nó ngồi đó, khề che miệng khúc khích cười làm bé Kook chột sững người. Đó...quả thật là 1 nụ cười rất đẹp !!

Nhỏ và 1 vài người ở đó đã thấy sự khác biệt trong đôi mắt của ấy, họ chỉ mỉm cười. Đó...liệu có thể coi là 1 chút rung động đầu đời không hay sự thật đó chỉ là 1 loại...kì thị ??? TvT

JM : Cứ như mày muốn ăn tươi nuốt sống con gái nhà người ta không bằng. Sính lẽ cần những gì bọn anh chuẩn bị cho ??

RM : Nhà mình sắp có dâu út rồi !!

JK : E hèm !!!!! * đằng hắng *

SG : Hèm cái gì ? Trông cái mặt đồ ừng lên rồi kìa !

V : Shanie à, đừng để cái mặt nai non của nó lừa nha. No no no !

SN : Nae oppa

JK : chực – cừ - lê ??* nắm đấm *

V : Ngon thì vào đây !

Con nhà đó đã lâu lắm rồi không ồn ào như vậy. Và cũng không biết theo lẽ tự nhiên ra sao mà Kook đã bắt đầu hình thành 1 thứ tình cảm khác với nó. Cũng theo lẽ tự nhiên đó, nó lại tìm được niềm hạnh phúc và cảm giác an toàn khi bên cạnh cậu.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Ngày Đầu Đi Làm

Thời gian trôi đi nhanh lắm ! Mới hôm nào thôi nó vẫn còn là 1 đứa vô công rồi nghề vậy mà sau cuộc phỏng vấn hôm đó nó đã tậu được cái nghề mà nó hằng mong ước – Trợ lý ! Điều quan trọng hơn cả là không biết do duyên hay do phận mà nó đường hoàng trở thành trợ lý của Oppa Jeon Jung Kook.

Nó vui lắm !! Mấy ngày liền ăn uống như trâu như bò không thèm cả giữ dáng. Để rồi hôm nay đã tới – Ngày đầu tiên nó đi làm.

Chỉnh đốn lại trang phục, nó vợ vợi chiếc túi xách và đeo thêm đôi giày cao gót :

SN : Tao đi làm đây !! Bye bye mày ! – Nó hét vào phòng ngủ rồi chạy biến

Vừa ra khỏi rada của chung cư nó lại gặp Kook ló đầu ra từ trong 1 chiếc xe hơi đen :

JK : Shanie lên đây, chúng ta cùng đi đến công ty luôn !!

Liếc qua cửa kính, nó bắt gặp 6 đứa loi nhoi còn lại, đầu ló nhỏ vẫy tay xin chào:

SN : Kamsahamnida nhưng em sẽ bắt xe tự đi. Phiên mấy anh lắm !

JK : Đâu có, anh quên đồ ở nhà nên qua đây lấy thôi mà. Cùng đường mà !

RM : Quên đồ * bữu môi * Đứa nào lòi cả nhóm dậy đi đón Shanie ?

SG : Thôi, nó đã có lòng rồi thì em lên đây cho nó đỡ buồn.

SN : Ồm, vậy phiền các anh 1 hôm nha !

Sau 1 hồi tranh cãi, chiến tranh ác liệt cuối cùng Jin hyung nhà mình bị đùn lên trên ngồi cạnh tài xế. Trông cái mặt anh già lúc dỗi hờn á ? Có khác gì Maknae là mấy đâu, vẫn dễ thương khinh khủng lun á !!

JM : Chà chà, Shanie hôm nay dễ thương, xinh xắn ghê ha !

Nó khẽ mỉm cười, 2 gò má phớt hồng, nhẹ nhàng vén vài sợi tóc lòa xòa trước mặt, nó khiêm tốn :

SN : Dạ, bình thường ạ !

JH : Trời trời, nhìn thẳng Kook kìa, nhìn trân trân vào mặt người ta. Muốn nói gì nói hẳn ra đi.

Nó nghe vậy, má đã đỏ còn đỏ hơn vội cúi gầm mặt xuống nhờ tóc che đi vẻ ngượng ngùng hiếm thấy này.

Lúc đó trông nó nhỏ bé, mỏng manh lắm, hệt như 1 chú mèo con yếu đuối cần được sự quan tâm của người khác.

Khẽ liếc mắt lên, bắt gặp ánh mắt của cậu và khuôn mặt mang ý ngượng đỏ tím nó bỗng lổn nhịp

Không lâu sau đó đến công ty, nó đứng trước cửa kính mà lòng đầy quyết tâm, tự tạo động lực cho mình, nó hít 1 hơi thật sâu, mở cánh cửa toan bước vào thì...

1 tiếng rắc rất khẽ phát ra, đôi guốc cao 15 phân bỗng làm nó trượt chân, té ngửa ra phía sau. Công chúa ngã rồi là phải có hoàng tử galang ra đỡ từ phía sau, khung cảnh quay quay mấy vòng, 2 người nhìn nhau triu mến nhưng... “Oạch !!” “À vâng, mừng nó đã được hun đất 1 cái rất thấm thiết !

Cũng may chưa nhiều người đi lại nếu không thì nó được 1 phen muối mặt là cái chắc.

Xoa xoa mắt cá chân, nó gượng đứng dậy nhưng lại ngã oạch xuống cơ mờ...5s, 10s trôi qua, không 1 cảm giác gì gọi là đau điếng truyền đến cơ thể nhỏ bé của nó mà thay vào đó là 1 vòng tay đầy rắn chắc. À há ! Hóa ra hoàng tử đã xuất hiện rồi ! Các nàng nhớ nha, muốn thấy hoàng tử là phải ngã đến lần thứ 2 nha !!!

Thấy mình đang bị nhìn chằm chằm, Kook đỡ nó dậy, thu lại tay nhưng 1 tay còn lại vẫn để hờ sau lưng nó sợ trường hợp nó ngã tiếp.

JK : Em không sao chứ ?

SN : Nae, không sao ạ !

V : Shanie, để anh đưa em lên văn phòng ngồi nghỉ nha

Chon Cúc nghe vậy méo mặt quay qua mắt long lanh long lanh nhìn mấy anh.ư

Mấy đứa đứng sau ra hiệu phải đi 1 chiều vệt nướng Kook không ngần ngại, hất đầu “rụp” 1 cái đầy cương quyết.

JM : Tae Tae này, mày đi vệ sinh với tao đi.

V : Mày tự đi 1 mình đi sao lại lôi tao đi cùng ?

JM : Tại tự nhiên tao sợ đi vệ sinh 1 mình mà, có ma toilet đấy. Sợ lém !! (-.- ‘ ‘)

Chưa kịp ứ hử gì Vếu đã bị Chim lôi đi 1 mạch

Hóp đi qua, nói khẽ vào tai Kook với giọng điệu đầy nguy hiểm :

JH : Nhớ những điều vừa nói ha Cúc !

Sau 1 hồi chật vật với cái chân, nó cũng lết được vào phòng Giám đốc để cậu đứng đợi ngoài cửa.

Nhận phân phó công việc, bỗng Giám đốc phán 1 câu xanh rờn rờn :

GD : Quản lý của cả nhóm do có nhiều công việc nên sẽ làm việc và sống ở công ty còn cô Kim, cô sẽ thay công việc ở KTX của quản lý nhé !

SN : Nae ??

GD : Không phải lo, lương cũng sẽ tăng. Ngay hôm nay cô Kim chuyển đồ qua đó.

Có thằng đứng ngoài nghe lỏm cười đắc chí. Chắc chắc, mưu mô của anh già bày ra quả rất hiệu quả đó nha !!

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Chuyển Sang Nhà Mới

Do thi học kì nên ta không đăng được nhiều, Sorry các tênh iu !!! <3 ?

- Hảaaaa Tiếng hét inh tai nhức óc của nhỏ truyền qua điện thoại, đập thẳng vào màng nhĩ người nghe khiến nó phải đưa điện thoại ra xa

Thấy không còn động tĩnh gì nữa nó mới dám đưa điện thoại lại gần lên tiếng :

SN : Là vậy đó, mày mang giúp tao đồ đến công ty nha

MJ : Mày...mày đến đó thật sao ??? Còn tao thì sao ???

SN : Ừm...tao đi rồi mày đừng buồn, đừng nhớ tao quá. Ăn uống cho đầy đủ. – Nó tâm trạng

MJ : Buồn buồn cái beep, ý chị đây là mày được ở KTX của mấy bé, được ở cạnh mấy Oppa còn lũ ARMY bọn tao lại chả được cái phúc phận đấy !

Nó bị hổ, mặt đen kịt như đất nồi, con này trọng sắc hơn bạn. Hồng, hồng thật rồi !! Điền nó hét vào điện thoại :

SN : Không lằng nhằng nữa. ĐEM ĐỒ ĐẾN CÔNG TY NGAY CHO TAOOOO....

Nhỏ bị quất, giật mình cấp đuôi rầm rập làm theo

V gần đó nghe thấy gó vào :

V : Em cãi nhau với ai mà ghê vậy ??

Nó ngượng, lăm bầm “ Con bé chết tiệt, hại tao mất mọe nó hình tượng “

V : Em nói gì vậy ??

SN : Hà ?? À à không có gì đâu, anh đừng bận tâm

V ừ 1 cái toan bỏ đi chợt quay lại :

V : Giọng em đủ dùng rồi đấy !

Nói rồi V nháy mắt 1 cái rất ư là “ ngửa mặt “ và chạy biến

~.~.~.~.~.~

JM + JK : Shanie à, em đứng ngoài này đợi bọn anh vào hội ý chút nha

Nó chả hiểu cái mô tê gì cứ ló ngó làm theo. Lúc đó 7 thằng vội lao vào trong nhà, mỗi thằng 1 việc, loạn xì ngầu cả lên.

Về phía nó, đợi lâu quá đành he hé cánh cửa thì OMG ! Cảnh tượng đập vào mắt nó bây giờ đang...ừm...rất chi là “ đẹp đẽ “

Thằng em út thì tay ôm 1 đồng quần áo chạy đi chạy lại, ông anh cả thì thu dọn vỏ lon nước còn mấy đĩa còn lại thì lau lau quét quét.

SN : Ồ, mọi người có cần em giúp gì không ạ ?? - Nó ái ngại lên tiếng

7 trẻ sau khi nghe được giọng nói quen thuộc đó đồng loạt đơ 1 hồi rồi lại cùng nhau đưa tay lên gãi đầu đầy ngượng ngùng :

Jin : Để em thấy cảnh này thật ngại quá !!

JK : Hay e lên phòng trước đi, bọn anh dọn xối là xong ngay ý mà !

JH : Đúng rồi đó, lên đi, để anh chỉ phòng cho em.

Đùn đẩy 1 hồi lâu nó mới chịu lên phòng, nằm vật ra giường nó đảo mắt nhìn quanh căn phòng mới. Căn phòng cũng khá rộng và đầy đủ tiện nghi.

SN : Thật không ngờ được rằng đây là sự thật !

Sau khi tắm rửa, nó chăm chú dán lại từng bức ảnh, từng poster lên tường, thờ “ phù “ 1 cái nó tung tăng bước xuống nhà cùng bộ quần liền áo hình pikachu

SN : Mọi người đang làm gì vậy ??

JK : Anh Jin đang nấu ăn trong bếp còn bọn anh phải dọn bát đĩa

Nó lên vào bếp thấy Jin luôn chân luôn tay nấu nấu nướng nướng nhìn chuyên nghiệp lắm. Nhìn trai nhà người ta biết nấu ăn, nó có đôi chút chạnh lòng đó nha !!

SN : Woa ... Anh siêu quá, cho em phụ anh 1 tay nha !

Jin : Vậy em thái rau ở chỗ đó giúp anh nha

Dạ, nó hí hửng, lần đầu vào bếp, lần đầu chạm tay đến cái dao mà phởn lăm. Và báo đáp cho cái sự nghiệp phởn của nó là 2 tiếng “phập” và “á” “TvT

Không hiểu sao rau thì không thái lại đi thái tay mấy bác ạ !!

6 trẻ bên ngoài vội ủa vào, Hường cũng tắt bếp hốt hoảng chạy qua

JM : Tay Shanie chảy máu rồi kìa

V : Em sao vậy ??

Jin : Không đau lắm chứ ?

Vân vân câu hỏi cứ bù lu bù loa xung quanh nó. Cũng không đau lắm nhưng nó hoảng lại cái bản năng sợ máu nên nó chột thút thút khóc.

Jungkook được mấy hyung “nhường” cũng biết điều đến đỡ nó ra sofa :

JK : Hôp à, lấy hộ em hộp y tế nha – rồi cậu quay qua nó – để anh băng cho em nha, không có gì phải khóc hết

Và rồi tim nó bỗng loạn nhịp khi bàn tay ấm áp của cậu đưa lên má nó và lau đi những giọt nước mắt đầy âu yếm.

JH : Sao lại bắt cân vậy Shanie ?? (#bhb : hừm, ông này, người ta đang tình cảm lại phá -.-)

Nó mặc kệ tay mình “được” Kook mân mê, băng bó lên tiếng :

SN : Thực ra....thực ra từ nhỏ tới giờ em chưa phải làm việc nhà vì giúp việc làm hết rồi...vời lại nhìn thấy máu nên e....em sợ

V : Trời vậy mà cũng xấn tới đòi giúp * lấy *

JK : Lần sau cầm em vào bếp

SN : Nhưng...

RM : Đứng đấy, không nhưng gì cả

SG : Ngồi ngoan 1 chỗ là được

.....

Thế là ngày đầu tiên đến nhà mới nó đã được chào đón bằng 1 tràng răn đe không may thiện cảm. Chán !!

Mà mấy ông này cũng buồn cười, nó nhận thêm ½ lương chính của quản lý chẳng lẽ đến đây để “ngồi ngoan” ????

Chắc chắn, phen này nó phải học nấu ăn thật rồi !!

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Thu Hẹp Khoảng Cách

“Cốc cốc” – Tiếng cửa phòng nó vang lên

Đang trong phòng tắm, nó tự nhủ không biết sáng sớm ai đã qua phòng mình nhưng vẫn lịch sự :

SN : Nae, ai đấy ạ ???

JK : Là anh – Jung Kook

SN : Cửa không khóa đâu, anh vào phòng đợi em chút

Sau khi chắc chắn trong phòng mình không có gì mờ ám nó lên tiếng

Cậu bước vào, đập ngay vào mắt cậu là hàng loạt poster, ảnh đủ loại. Xung quanh còn được trang trí bằng những bong đèn to trông lung linh lung linh,

đẹp lắm !

“Ồ, cô ấy là ARMY thực thụ vậy mà lúc đầu còn không nhận ra mình “ – Bé Kook hồi tưởng lại quá khứ từ xa lắc xa lơ

Bỗng điện thoại của nó sang lên vì có thông báo, cậu len lén lại gần, không có ý tiểu nhân xem trộm điện thoại của người khác đâu nhưng tại cái màu tò mò ý, không xem không được. Nhớ nha, không phải tại Cúc mà tại cái màu tò mò !! Và rồi cậu lại 1 lần nữa gần như cười muốn sái hàm khi thấy cái ảnh nền là ảnh của mình.

Nó bước ra, thấy bản mặt phờn của cậu nên tạm thời đờ không hiểu việc gì đang xảy ra. Chưa kịp trấn tĩnh tinh thần thì nó lại phải đờ tiếp tập 2 (tội nghiệp) khi cậu lao đến ôm chầm lấy nó và hét toáng lên :

JK : Shanie iu !!! I love you pặc pặc !!!! <3 <3 <3

SN : D...ạ...??? Bình tĩnh, bình tĩnh, có gì rồi từ từ nói ha !

JK : Không có gì tại tự nhiên Kook thấy Shanie đáng yêu dã man luôn.

SN : Vậy sáng sớm đã có việc gì cần gấp em vậy ?

Đây, tí nữa thì quên việc quan trọng !! Ngồi nghe Kook kể nó gật gà gật gù, trông cái mặt cậu biểu cảm dữ dội lắm, deep cực và rồi với cái mặt tỉnh bơ cậu chốt lại : Kook phải ở cùng Shanie và Mông muốn ở cùng Vếu và Kook thì không muốn ở 1 mình

Nó như không tin vào mắt mình, cái gì đang xảy ra vậy trời ????

SN : Ở...ở chung phòng ??

Bánh nhỏ nhà mình cực thân nhiên gật đầu “ rụp “ 1 cái rồi còn đi qua đi lại tính toán để kê thêm 1 cái giường. Đây đối với nó nên gọi thế nào được nhỉ ?? Là ác mộng hay hạnh phúc đây ???

Và rồi đến cái thời khắc mấy mem còn lại trong nhóm biết được chuyện này thì họ cũng như nó, mắt chữ A mồm chữ O hết cả. Riêng Mông là không vậy vì chính anh đã đuổi cổ thằng em yêu (quái) À quên chưa kể đến thành phần Vê Dao ạ, giấy đành đập lên cũng đòi sang ở cùng phòng với nó. Rắc rối, rắc rối quá mà !!

Thế là phòng của nó lại có thêm 1 em giường. Mà các cụ dạy “ Nam nữ thọ thọ bất tương thân “ đằng này lại ở chung 1 phòng chẳng biết có chuyện gì xảy ra không. Chắc chắc ai mà biết chắc được !

10h am :

Nó đang nhàn hạ ngồi nhâm nhi li cacao nóng và xem tivi bỗng máy nó nhận được thông báo về lịch trình của 7 bé. Xem xong nó nhỏ nhẹ nói :

SN : Mọi người à, chiều nay có 1 buổi tập vũ đạo từ 2h đến 6h đó. Mọi người xuống ăn cơm đi ạ !

BTS : * im ắng *

5’ sau vẫn không 1 hồi đáp

Nó đen mặt, nói với 1 volumm lớn hơn và tình trạng như lần đầu tiên lại xảy ra...không 1 câu trả lời, 7 cái bản mặt kia vẫn chưa thấy đâu

Bây giờ thực sự là nó điên hết lên à nhằm gầm lên :

SN : XUỐNG ĂN CƠOMMM ... !!

7 đứa trên nhà nghe được giọng nói đầy “âu yếm” đó thì 3 chân 4 cẳng chạy ỳnh ỳnh xuống nhà, mắt mở to hết sức làm bộ vô (số) tội rồi nhìn nó cười xuề xòa cho qua chuyện.

Còn nó là ai ??? Tưởng nó nhìn thấy mấy cái bản mặt cư tê hết chỗ chê kia mà bỏ qua á ?? Ủ, cứ nghĩ tiếp đi đúng rồi đó !!

Đường Phên đi qua cốc đầu nó mấy cái nhẹ hều :

SG : Con bé này, người thì nhỏ miệng thì to, đang xúc nước hoa giặt mình xịt hết vào mũi SN : Ô kia, có phải lỗi tại em hết đâu. Ai bắt các anh coi lời em như gió thổi qua tai. Đàng đời lêu lêu !!!

JH : Là bão thổi qua tai Shanie à !

JM : Không phải là lốc thổi qua tai !

Nó bị trêu, phụng phịu ngồi xuống ăn trước. Còn 2 thằng VKook hú hí thì thầm to nhỏ với nhau rồi tìm tìm...

Quay lại 10' trước, trên tầng 2 :

SN : Mọi người à, chiều nay có 1 buổi tập võ đạo từ 2h đến 6h đó. Mọi người xuống ăn cơm đi ạ !

V sang phòng Cúc chơi, Cúc toan lôi V xuống thì bị bé V giật giật gấu áo

V : Suyt, để 1 lúc nữa thôi là chúng ta sẽ được chime ngưỡng giọng hight note của Shanie

Jungkookie lơ ngơ chưa hiểu rõ thì bị V vật xuống giường (#bhb : mùi mờ ám thoang thoang quanh cái câu này !)

V : Cứ ngồi im đây rồi biết

Và rồi việc gì đến nó cũng phải đến ...

SN : XUỐNG ĂN CƠOMMM ... !!

Quả thật, cái động này nó lấy lợi ghê gớm, ngay cả con gái cũng không tha. Thiện tai thiện tai !!

Jin : Shanie, em tự tay chuẩn bị hết mấy món này đó hả ??

SN : Nae oppa, em vừa gọi điện hỏi mẹ vừa làm đó.

SG : Xem có món gì nào – Suga đang hí hửng mở lồng bàn bỗng tụt mọe nó cảm xúc – Cái... cái gì thế này ?? Rau luộc ?? Salad dưa chuột ? Còn cái đen đen kia ... chắc là trứng rán hả ?

Nó lí nhí “ Dạ “ 1 cái như trẻ con mắc lỗi vậy rồi gượng cười đầy “ chua chát “

Má Hường cảm giác bất an trong lòng nên đi quanh khu bếp yêu dấu 1 lượt và “ SHANIE !!!! “

Trò ôi, cái tên Shanie được thốt ra sao mà thân thương đến thế. Ủa, yêu thương lắm mới gọi bằng cái giọng điệu đó đấy !!

Jin : Em làm gì cái chào mới mua thế này ??

JK : Ô đen xì hết rồi.

Nó nghe thế không ngồi yên được vội chạy ra phản kháng bằng cách nhón chân lên và cốc vào đầu cậu mấy cái :

SN : Điều thế !! Đen mỗi 1 tí thôi !

Khoảng cách giữa 2 người lúc này thực sự rất gần. Kook đã nín thở ngay từ cái giây phút đầu tiên nó nhón chân lên vì cậu sợ ở cái khoảng cách này nó có thể cảm nhận được sự khác biệt trong từng nhịp tim của cậu

Không gian bỗng yên lặng lạ thường. Mấy ông kia cũng biết tranh thủ cơ hội ghê cơ, chụp hết kiểu này sang kiểu khác, lại âm mưu đem ra trêu 2 đứa nhỏ đấy mà !

Nhận thấy sự khác biệt và sức nhớ ra cái tư thế này không được trong sáng cho lắm nó vội đứng ra xa tay chân luống cuống 1 lúc rồi chạy lên phòng chỉ kịp nói :

SN : Mọi người ăn chiều đi tập

Dưới phòng bếp có đưa đưa 2 tay lên ôm tim thờ phào...

Còn có 6 đứa thì đồng thanh : Ăn gì đây hả trời ???

Và vậy là Má Mi Jin lại phải vào bếp !

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Luân Đôn

Chiều, xe ô tô chở 8 người từ KTX đến công ty. Trong phòng tập đã có 1 người dạy vũ đạo, chị quản lý của nhóm và 6 trợ lý:

SN + BTS : à – nhoong – seeo !!

Chào hỏi xong xuôi, nó được biết thêm là quản lý tên Seapul, anh dạy vũ đạo tên Jim còn 6 trợ lý còn lại lần lượt là : Saga, Laddy, Soh, Lee Jang, Molan, Hang Min

(#bhb : Ngu tên tiếng Hàn lắm nên cứ bịa linh tinh lằng nhằng đấy ạ, thứ lỗi nha !!)

Jim : Đến rồi thì vào tập luôn thôi

Trong lúc 7 cục bông cắt lức làm việc thì nó và mọi người vội đi sắp xếp lịch trình, sắp xếp vé máy bay cho đợt concert sắp tới

Nhìn lên, nó bắt gặp khuôn mặt rất đỗi căng thẳng của mọi người, chả giống với mấy clip Funny Moments gì cả, tập trung hết sức. Đã vậy chị quản lý còn nói do đợt nghỉ dài nên mấy vũ đạo bị chậm tiến độ, nếu không cố gắng sẽ phải thức đêm để tập. Máu ARMY trời dậy, nó hận nó hận nó hận !!!!! Hận cái ông nghĩ ra vũ đạo này hận cả quản lý nữa, nghiêm khắc 1 cách quá đáng !! Xem 1 chút nữa thôi là “ Fire “ rồi đấy. Giờ nghỉ hiếm hoi đã tới, nó vội cầm khăn bông chạy lại chỗ cậu :

SN : Kookie à, concert sắp tới rồi, các anh cố lên nha, đừng áp lực quá !

Tay nó nhỏ nhắn, nhẹ nhàng lau mồ hôi ở cổ, trán của cậu. Đây, lại là vì cái khoảng cách này mà tim cậu lại loạn nhịp

Lần này nó biết, nó biết hết và âm thầm mỉm cười hạnh phúc. À quên việc này, không biết do cậu không để ý thật hay do cậu cố tình lơ đi mà bao nhiêu lần không cảm thấy được rằng tim nó ... đập nhanh không kém tim cậu là bao

Những ngày tháng tập luyện ấy cứ vậy mà qua đi, cũng gần 1 tháng chứ không phải ít. Và kể từ khi là hàng xóm của nhau tới giờ, cậu và nó đã quen nhau cũng khá lâu rồi đấy chứ. À mà hình như cậu đã nhận ra rằng chính cậu đã có rung động đầu đời và cô gái may mắn đó là BÍ VĂN MẬT !!

Cậu cũng khổ sở lắm đấy, nhiều lần muốn thổ lộ cho người ấy rồi nhưng lại sợ cơ, lại xí hỏ, sợ người ta từ chối cơ. Nhưng rồi cho đến 1 ngày cậu bắt gặp người ấy đang xem những clip của cậu, ngắm ảnh cậu và

~.~.~.~.~.~

Sân bay Incheon :

Từ ngoài ô tô nhìn vào phía trong nó ngán ngẩm :

SN : Tin tức lan ra ngoài nhanh thật. Xem kìa, như kéo cả fandom đến đây !

RM : Mà ARMY có tâm phết, máy bay sắp đến giờ khởi hành rồi mà còn ...

SN : Nài nài, no no no, không được nói như vậy nha Rap Mon hyung, ARMY phải bỏ bao nhiêu công việc để tới đây đó

JK : Shanie nói đúng

BTS và đoàn người của BigHit từ mấy xe khác bước ra đã có cả đoàn vệ sĩ đến đưa đi. Fan tình mắt liếc thấy mấy cục bông vội chạy lại, thế là 1 cái hội chợ đã được mở ra, đông vui tập nập ghé góp ! Băng rôn đủ thể loại nào là “ Sarang BTS “ “ Swag I love you “ “ Oppa ah, I love you “ rồi vân vân mây mây, đến mấy cái mắt cũng không liếc kịp để mà đọc. Ngoài ra lại còn hò hét đủ kiểu, woaaa ARMY có 1 sức mạnh thật là phi thường !

Bỗng nhiên đầu nó hiện lên 1 ý nghĩ : Đúng là thần tượng, chắc họ đang hạnh phúc lắm vì sao ư ?? Đơn giản là họ đã phải bỏ ra bao nhiêu mồ hôi, công sức và nhận lại cũng chỉ có như vậy. Và vì thế họ rất trân trọng những tình cảm mà fan hâm mộ giành cho mình, họ đã cố gắng để liên tục đạt đến những đỉnh cao trong sự nghiệp cũng chỉ là để đáp trả tấm lòng của fan. Có thể nói ARMY là nguồn sống, là động lực của BTS !

Sau 1 chuyến bay dài oi là dài, mọi người đã đặt chân đến Luân Đôn.

Vừa bước chân xuống máy bay, cái hơi lạnh vội ập đến khiến nó rung mình khẽ xoa 2 bàn tay lại với nhau. Bỗng cái cảm giác ấm áp hiếm có vội ập đến

JK : Lạnh vậy mà còn không lấy áo ra mặc ! – Kookie vừa quàng chiếc khăn len màu đỏ cho nó vừa trách

SN : Lát nữa là lên ô tô ngay mà oppa

Và ô tô lại đưa đoàn người tới 1 căn khách sạn sang trọng

Sơ đồ dãy phòng của 7 trẻ như sau :

Maknae Line / Suga + Jin / Mông + Hốp

-----Hành lang-----

Shanie + Laddy / Saga + Lee Jang / Soh + Jim / Molan + Hang Min

Nhận được thông báo, nó sang phòng đối diện gỗ cửa:

V : Ai thế ?

SN : Shanie ạ !

V vừa mở cửa vừa nháy mắt rất ư là “quyến rũ”

V : Có việc gì thế babe ?

SN : Dạ quản lí nói 1h nữa di chuyển xuống xe để ra sân khấu tập thử

V : Oki em gái.

Thấy nó ngó ngó vào trong, dù bé Chim ngồi ngay ở giường rồi mà vẫn ngó, Véo hiểu ngay, cố ý đứng che tầm nhìn của nó đi rồi “e hèm” :

V : Dạ, thưa tiểu công chúa nhà Bang Tan , cô tìm cái gì trong phòng tôi thế ? Tìm đĩa bay để trở về quê hương hả ??

Nó gãi đầu ngượng ngùng làm mái tóc đen hơi xù lên :

SN : Đầu có đau.

V cười hiền, nụ cười mà hang bao nhiêu fanfirl đều mong muốn thấy được rồi vuốt lại mái tóc của nó và lên tiếng :

V : Thăng Kook đang tắm, muốn nói gì lát anh nói hộ cho. Hay Muốn vào ngó nó tắm ??

Nó bây giờ mặt đã đỏ như cà chua cuối vụ kệ Véo bơ vơ nơi cánh cửa mà chạy 1 mạch về phòng không 1 lời từ biệt.

Đúng lúc đó Kookie cũng bước ra từ phòng tắm, thấy 2 anh nhìn mình bằng 1 ánh mắt khác, thỉnh thoảng còn cười cười nên trong tâm có đôi chút áy áy khó chịu

JK : Có gì đó....là lạ đúng không ?

JM : Lại đây anh cho chú mày xem cái này

Chim vẫy Cúc ra kèm theo đó là giờ giờ cái điện thoại

V : Mày có quay lại à ? Chỉ mày hiểu ý tao !

Xem xong cậu vui không ngâm được mồm và cậu đã quyết định

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Concert

Nó sau khi make up đầy đủ nhưng không quá lố, hiện tại đang cầm điện thoại livestream :

SN : Nhon mọi người !! Hiện tại Trang đang có mặt tại hậu trường buổi concert của BTS ạ. Kìa kìa, họ đang make up, làm tóc, dễ thương lắm ạ !! * lia lia điện thoại* Nhiều ảnh đẹp mình sẽ cập nhập sau. Bai bai, yêu thương nhiều !!

Xong nó lại bận rộn livestream với nick Kim Shanie và nội dung cũng chỉ có như vậy. Nó phui tay (#bhb : cứ như việc gì nặng nhọc lắm !!) vừa cất cái phone vào túi quần, quay ra nó đã bị hù cho hồn bay phách lạc

SN : Anh làm gì vậy ? Hại em đau hết cả tim nè ! – Nó ôm tim làm bộ hốt hoảng

SN : Mianhae, à mà Shanie hư lắm nha !

SN : ??????

JK : Dám lên chụp ảnh hậu trường rồi loan ra ngoài. Mách Mon hyung !

Nó đơ, haizz ...oppa của nó vẫn còn trẻ con lắm, vẫn còn cái kiêu về mách anh cơ đấy ! Nhưng kệ, dù sao Kookie vẫn mãi mãi là cục bông nhỏ trong lòng ARMY mà !

SN : Kookie ah, phải hiểu cho fan và Shanie chứ.Fan không được nhìn thấy mọi người những lúc như vậy,Shanie muốn giúp họ thôi mà. *

mắt long lanh long lanh *

Bỗng cụ Đường Phên từ đâu ghé qua làm gián đoạn cuộc trò chuyện -.-

SG : Cúc ah, chuẩn bị lên sân khấu rồi đó. Còn Shanie, có gì muốn dặn dò nó trước khi ra “ chiến trường “ thì dặn nốt đi. Gửi kim chi kimpap, vịt quay cho nó đem theo dọc đường cũng được

SN : Anh cứ trêu em hoài à ! * gỡi đầu *

(Au vừa nhận ra nàng này mỗi lần ngại là rất hay gỡi đầu á)

Rồi lại còn bị Suga oppa gõ vào đầu mấy cái nữa. Ghét mấy ông ghê !

Trước khi lên sân khấu, cậu còn dúi cho nó chai nước khoáng đang uống dở và chiếc khăn bông rồi còn dặn nó phải quay lại buổi concert . Xời cậu làm như nó ngu lắm á, không cần nhắc nó cũng tự biết đường quay lại nhá ! * bĩu môi *

Các bài của BTS lần lượt như sau : Not Today, Save me và cuối cùng là Blood Sweat and Tears

Còn khoản thời gian cuối sẽ là giao lưu với fans

BTS : Hello, we are Bang Tan Sonyeodan

JH : Hello, I'm your hope, I'm your angle, nice to meet you !!

JM : Anh yêu ARMY nhiều lắm luôn ý !! * bắn tым bắn tым *

Fan bên dưới á ?? Chết hàng loạt không kịp để lại lời trắng trời

Kookie buồn tay buồn chân giật tóc Chim Chim đang “ thả thím “ làm cả concert rộ lên tiếng cười

JK : Hề lô, các bạn có biết mình là ai không ??

ARMY : Có ạ !!

JK : Không biết chứ gì, nói cho mà nghe, mình là JungKook , anh cả của nhóm— Sau đó Thu Cúc lại gần Jin và đặt tay lên vai anh — Và đây là thằng em út của nhóm tên Kim Seok Jin

Tất cả mọi người có mặt ở đó từ trai đến gái, từ quản lí đến trợ lí, từ fanboy đến fangirl lại 1 lần nữa cười lệch cả xương hàm

Jin : Á à, chú mày vừa nói gì thế ?

Xong Jin oemma và Kook Maknae phối hợp cùng nhau so deep tạo nên 1 trận đánh nhau giữa anh cả và em út có 102 trên thế giới. Nhớ trên thế giới, là trên thế giới đó !

V : ARMY à, kệ họ đi, an hem gì mà suốt ngày đánh nhau, đã thế đánh nhau còn không thèm rù nữa chứ. Thực sự Vều đang cảm thấy bị tổn thương sâu sắc đó !

ARMY : Êu, thương V quá à !!

SG : Ủa, Vee của mấy đứa đáng thương thế còn tụi này thì sao ?? Đêm hôm vác điện thoại sang phòng người khách chơi game chụp ảnh,... Không tài nào chụp mất !

Jin : Chuẩn đó, có phòng không ở cứ thích qua phòng người khác

Kook ngoan ngoan giờ tay ra trước mặt các anh

JM : Nói đại đi Cúc

JK : Dạ Cúc và anh Chim đuổi anh Vều qua đó đó !

Jin : Thế ta tuyên bố, đuổi cổ nó qua phòng Mông Hốp

V mặt ngờ nghệch kiểu : “ Em đã làm gì nên tội “ và V à, xin chia buồn với Oppa !!!

JM : O, mấy anh đâu rồi ý ??

ARMY : Đây ạ !!

5 tháng lăm mồm nhất từ đầu đến giờ nhìn theo chỉ dẫn bắt gặp 2 thằng ngồi thất thần 1 góc, nói thật không khác gì ăn xin TvT

JH : Đang cảm thấy alone, mấy ông anh và thằng út cướp hết cơ hội thả thính. Hiu hiu túi thân quá à !

RM : Tang tao vào

JH : Đang cảm thấy alone cùng với Rệp Thị Mông. Xong Post

RM : Ok , like

SG : ARMY à, bọn này đi lộn địa điểm đó chứ bọn này không quen thằng Mông với Hốp nào như thế này đâu. Đơn giản chỉ là người giống người

ARMY : Đường à, sao anh phũ với 2 bé vậy ???

Hốp cũng chạy ra, trung cả rỏ aegyo làm fans trụ tỵm

JH : Ủa sao oppa Đường lại phũ với vé vậy ???

1 lúc lâu sau em út lên tiếng, làm cả concert im lặng, ai cũng chết sững....

JK : ARMY à, Kook đang thích 1 cô gái đó, mọi người...có ủng hộ Kook nói ra không ??

RapMon thấy bầu không khí bắt đầu trở nên căng thẳng vội ra gần giọng nói nhỏ vào tai cậu :

RM : Em mau thôi đi !

JK : Để em nói đi mà, đây cũng là buổi concert cuối rồi em muốn tất cả ARMY trả lời câu hỏi này : Nếu Kook có bạn gái thì liệu ARMY còn thương Kook như bây giờ không ??

1 hồi im lặng trôi qua, 1 fangirl hét lên rất to và rõ ràng : JungKook à dù thế nào chúng em vẫn luôn yêu anh !

Và những fans khác cũng hòa theo :

- Đúng rồi đó !!

- We love you so much BTS !!

- Chúng em sẽ luôn ủng hộ các anh

.....vân vân và mây mây

Còn nó, khẽ nói nhỏ, tự nhủ với bản thân :

“ Em cũng vậy, sẽ luôn yêu thương anh. Dù thế nào em cũng sẽ cố để yêu thương, chăm sóc cho cô ấy giống như em đối xử với anh vậy. Em.....chắc là sẽ không khóc đâu nhĩ ?? Em mạnh mẽ lắm mà !! “

Chắc mọi người sẽ nghĩ cái thời gian làm ARMY của nó vẫn rất ít đúng không ?? Ừm, chưa được 1 năm nhưng tình cảm của nó với BTS với JungKook đã từng ngày từng ngày đã tăng lên theo cấp số mũ và chắc chắn cái tình cảm đó sẽ kéo dài ra 2 năm, 3 năm và ... mãi mãi.....

Đôi chút tâm sự của con Au :

ARMY à, ta cũng mới chỉ nhập hội chưa lâu nhưng cũng đã đủ để ta cảm nhận được tình cảm của mình giành cho các anh và ta chắc chắn rằng ai đang đọc truyện cũng là ARMY và cũng có 1 thứ tình cảm giành cho các anh. ARMY là 1 gia đình và chúng ta hãy luôn bên cạnh các anh dù bất cứ chuyện gì xảy ra nhé. (tâm trạng quá !!)

Tiếp tục ủng hộ truyện của ta nha. Mấy đoạn đầu hơi thiếu mứt nhưng yên tâm về sau sẽ ăn không hết đó ạ.

Yêu thương nhiều <3 <3

Bạn đang đọc truyện *Em Là Cửa Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Bất Ngờ

BTS : Bye bye, hẹn gặp lại các bạn ở buổi concert gần nhất

ARMY : Dạ, yêu OPPA <3 <3

Hậu trường :

Jung Kook đang bị các anh và Bố Bang nhắc nhở :

Bố Bang : Kook à, trước khi con nói câu gì con phải biết suy nghĩ chứ ! Bây giờ con đã trở thành 1 ngôi sao rồi, chỉ cần 1 lời nói hớ thôi cũng có thể tạo scandal và hủy hoại sự nghiệp của con đó. Mọi người muốn tốt cho con thôi

JK : Nhưng mà đó là sự thật mà. Lẽ nào ... là thần tượng thì trái tim sẽ không biết rung động sao ? Nếu mọi chuyện xảy ra suôn sẻ thì sao ạ ??

Bố Bang : Ta chỉ mong được như vậy

Về phía nó thì ngồi thất thần 1 góc sau khi lỡ nghe được cuộc đối thoại kia. Không hiểu sao tim nó khẽ nhói. Hình như đã nhiều lần nó tự nhủ với bản thân rằng đây chỉ là 1 kiểu fan cuồng vậy lý do nào mà tim nó lại hư hỏng như vậy ?? Hàng ngàn ARMY ngoài kia liệu có đang giống nó không ??

SN : Tim à, ngoan chút đi, em làm chị khó thở rồi đó ! – Nó đặt tay lên phía lồng ngực nơi có trái tim đập từng nhịp đau khổ

JK : Shanie sao vậy ??

Đang tâm trạng tự nhiên có cái mặt ở đâu dí sát vào mặt mình, nó tạm thời hoảng hết lên 1 tiếng rồi thều thào :

SN : A ...nh ... như ma vậy ! Tôi nay dọa em 2 lần rồi đấy !

Kookie biết điều, make color trước mặt nó – 1 con ARMY chân chính :

JK : Ý Shanie là Kook xấu như ma chứ gì ! – bĩu môi rồi còn tung ra 1 loạt 1 rở aegyo đối hờn

Nó bật cười nhìn khuôn mặt đáng yêu chim te lác lỏi của cậu rồi bẹo má cậu như chị bẹo má em :

SN : Không, Cúc là con ma dễ thương, đáng yêu nhất mà em từng gặp đó <3

JK : Ủa, Shanie gặp được ma à ?? Shanie cũng là ma à ?? Hay Shanie có sức mạnh thần bí ?? – mặt ngây ngô đến âm độ

Nó ghen lời, bắt bẻ ghê cơ đấy !!

Bỗng giọng cậu trầm hẳn xuống :

JK : Shanie à, anh không biết ăn nói vậy ... làm sao để tỏ lộ với cô ấy đây ??

Nghe vậy, nó khẽ giật mình, tim chợt nhói lên thêm lần nữa. Gì đây ?? Nhờ nó làm quân sư tình yêu à ? Sao nhất định phải là nó cơ chứ ? Nó ngẩng mặt lên, trưng ra 1 nụ cười ngượng ngạo :

SN : Kook à, tình yêu không thể hiện bằng lời nói mà chỉ cần....chỉ cần 1 trái tim chân thành thôi là đủ rồi

Khẽ nói, nó đưa tay lên áp sát vào ngực cậu. Cho nó quyền tham lam chút đi vì... cậu sắp thuộc về 1 cô gái khác rồi, không còn là bé Thỏ mà nó được quyền yêu thương nữa. Nó muốn cảm nhận nhịp tim rộn ràng này của cậu 1 lần cuối cùng. Hóa ra ... những lần nó cảm thấy tim cậu đập nhanh cũng chỉ là do ngẫu nhiên chứ không hề giống như nó nghĩ, đã vậy còn tự hạnh phúc ảo nữa chứ ! Đúng là ... 1 con ARMY chỉ nghĩ được như vậy. Thật ngốc ...

----- I'm đây phân cách -----

“chỉ cần 1 trái tim chân thành thôi là đủ rồi“

Câu nói đó đã ám tâm trí cậu mất rồi, phải làm sao, làm sao đây ?????

“A “ 1 ý nghĩ chợt lóe lên trong đầu cậu, không chần chừ gì nữa cậu phóng như bay ra siêu thị gần đó mua đồ, không rõ cậu định mua gì và làm gì nữa !

(Riêng con Au này là biết rõ ạ !)

Trong phòng của hội Maknae line :

V : Làm gì thế Cúc ?

JK : Nhìn ,mà không thấy sao ??

JM : Kì công quá đó nha. Mà ai vậy ? Tò mò quá !

Đề 2 ông anh tò mò cũng tội cơ, Chon Cúc mở rộng lòng từ bi mà bật mí :

JK : Là đó !

Vâng, nghe xong 2 thằng Chim Vếu đồng loạt há hốc mồm kinh ngạc, thằng này ... đúng là lửa gần rơm lâu ngày cũng có khói mà !

Và cũng chỉ chưa đầy 2' sau, toàn bộ cái thánh lầy trong động Bang Tan đã biết hết, nhà nhà người người nườm nượp sang trêu cậu út và phàn nàn anh mà, họ cũng không quên giúp Kookie 1 tay (#kook : mỗi 1 tay thôi à ?? -.-)

.....

Khi màn đêm buông xuống, nó tắt đèn đi ngủ cùng với cô bạn cùng phòng chuẩn bị đi ngủ thì máy nó nhận được tin nhắn từ Kook :

Bé Thỏ (tên trong danh bạ) : Lên sân thượng đi

SN : Ngây bây giờ ? Anh không đùa chứ ??

Bé Thỏ : Không đùa, lên đây !

Nó vội vợ lấy chiếc áo khoác mỏng mặc lên người rồi quay qua phía Laddy :

SN : Chị ở đây ngủ trước đi nha, em ra ngoài có chút việc

LD : Ừm, mà muộn rồi còn đi đâu nữa vậy ? Mặc ấm vào nha kéo cảm lạnh đó !

SN : Em biết rồi. Chị ngủ ngon mơ anh Jim nha ! <3

LD : Ê ê, nhỏ nhỏ cái mồm ! * suýt *

SN : Rồi, bái bai chị iu !

Nó bước lên phía tầng thượng. Dù khách sạn bật đèn sáng trưng nhưng 1 mình đi giữa chốn rộng lớn như vậy không hẳn là không sợ.

Bước vào thang máy, bất giác nó đưa 2 tay lên tự ủ ấm cho mình rồi cũng tự nhủ : “ Có việc gì vậy ?? Chẳng lẽ ... lại là việc đó ? “ Đang suy nghĩ mông lung nó bị tiếng chuông thông báo ở thang máy kéo về thực tại. Đã đến nơi, nó hít thật sâu, mở cánh cửa và bước vào

Kiminokaoriga suru

Konomichi o tadotteyuku

Iyahonsashikomukonokodōni

Tashikanaomoigasono saki niaru

Baby why you far away?

Narenai kimi ga i naitonanka ne

Nanikatarinai ki ga suru

Zuttoisshon ifutariitaida kenanoni

Kizukeba kimi wakonosumahononakadake de

Shikaaenai me nomaeniaraware te

Isshoni ire naisabishisa kyōmokamishime

Omoito ura hara jikandakegasugi te ku

Fuan na kimochini nattemo

Kokoro hanare nai de to

Shinji te todokerukazeno saki niwa

Itsumoo regairuonaji sora noshita my baby...

Subete for you~

Kotae nante

Naku te ii subetewa

Kimi noega ononakaniaru

Truth

Hanare te i te mo

Kokoro tokokorowa tsunagatteiru

Forever kimi to

Hirahiramau

Hanabiranosha-wa

Kirakiramau

Taiyōnonaka

Bokuwadakishime te iru

Munenonaka da kimi o zutto

Hirahiramau

Hanabiranosha-wa

Kirakiramau

Taiyōnoshita de zutto futariwa

Donnatokimotsunagatteiru kara ne dajjōbu

Tōibashosugosunifutari

Kyōwananikamōsukkari

Sabishiku te aitai

Futarinoyoruyokeikanjirusonoōkisani

Kyoritokorohirei suru nante

Uwasaga ki ninaritamaranakunatte

Shinpaininarumotto tokiwasugidondon

Afurerutameikino kazumozutto

Oh girl kimi nosonoega oga nokotteru nosa

Hanarete te mokimochi nara itsumo

Onajinifutariwa itsumademoissho

Subete for you

Kotae nante

Naku te ii subetewa

Kimi noega ononakaniaru

Truth

Hanare te i te mo

Kokoro tokokorowa tsunagatteiru

Forever kimi to

Hirahiramau

Hanabiranosha-wa

Kirakiramau

Taiyōnonaka

Bokuwadakishime te iru

Munenonaka da kimi o zutto

Hirahiramau

Hanabiranosha-wa

Kirakiramau

Taiyōnoshita de zuttofutariwa

Donnatokimotsunagatteiru kara ne daijōbu

Tatoetōkuni ite mo

Futarionaji sora o miteru yo

Tatoenanigaattemo

Kimiga ire bananimokowakuwanai yo mō

Shinjiatteru kara

Tagainoigakagayakiauyōni

Kireina futarino mama sa

Sakuranohanabiranoyōni

Subete for you

Kotae nante

Naku te ii subetewa

Kimi noega ononakaniaru

Truth

Hanare te i te mo

Kokoro tokokorowa tsunagatteiru

Forever kimi to

Hirahirama

Hanabiranosha-wa

Kirakirama

Taiyōnonaka

Bokuwadakishime te iru

Munenonaka da kimi wozutto

Hirahirama

Hanabiranosha-wa

Kirakirama

Taiyōnoshita de zuttofutariwa

Donnatokimotsunagatteiru kara ne daijōbu

(For you – BTS)

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Lời Tỏ Tình ????

Trước mắt nó bây giờ...bây giờ..... đâu có phải là cái sân thượng kia ?? Phải chăng đó là thiên đường ??

Cậu đang ngồi đó cùng với chiếc đàn, say sưa với từng câu hát, ánh mắt cậu nhìn về phía nó mềm mại lắm ! Xung quanh đó là những ánh nến lung linh, chúng được xếp thành 1 trái tim to, ở giữa là 1 chùm bóng bay hình trái tim do có gió mà bay bay, va đập vào nhau. Lẽ nào, đây chỉ là 1 đợt tập thử của cậu và nó thì là người may mắn được chọn làm “ chuột bạch “ Bất giác nó thấy ghen tị với cô gái may mắn đó ơ nhưng gì thế kia ?? Phía bên cậu là những quả bóng bay chữ và nó được ghép lại thành chữSHANIE

Nó khẽ sùng sốt và ngạc nhiên. Đây đâycậu có ý gì đây ??

Cậu bước lại gần nó, dùng tay nó đưa lại gần tim cậu :

JK : Shanie à, như em đã nói, chỉ cần 1 trái tim chân thành thôi là đủ và nó sẽ thay cho những lời anh muốn nói....

SN : Anh ... anhđây là ???

JK : A...nh ...nh thích em !

Mắt nó dường như mờ to hết cỡ, tay còn lại lén véo vào eo mình 1 cái. “ A đau ! “ vậy đây là sự thật, không phải là mơ đâu !

SN : Anh không đùa đấy chứ ? Anh vừa nói ...

JK : Haizzda !! Ngại chết đi được. Đừng bắt anh nhắc lại nữa mà, anh đang run lắm đấy !!!

Kook lấy tay che mặt nhìn dễ thương, đáng yêu lắm !

Nó đang sướng điên lên ấy chứ, hạnh phúc lắm ! Nó lao vào, ôm chầm lấy cậu làm cậu đo vài giây rồi lấp bắp :

JK : E mm....em ... làm bạn gái của anh nhé ?

SN : Anh nghĩ em có thể từ chối sao ?

Cậu cười toe toét đáp trả cái ôm ấm áp của nó, 2 người đang hạnh phúc, bỗng bỗng với đám mây màu hồng của mình thì phía góc sân thượng kia có 1 lũ đang khờ sở vì bị muỗi cắn nhưng sao bây giờ, thằng út đã nhờ quay lại clip lần đầu nó tò tính thì phải giúp chứ !

Nó và cậu cùng ngồi xuống chiếc ghế gần đó tâm sự (#bhb : Tâm sự gì khi đã thoát FA -.-)

SN : Theo mẫu người lí tưởng của anh thì cô ấy phải xinh xắn, nấu ăn giỏi, hát hay, cao trên 1m68 mà chính anh còn từng chê em lùn vậy tại sao ?? – Nó bỏ lửng câu

JK : Em không xinh sao ? Em không hát hay thì tại sao lại dám cover đưa lên mạng xã hội ? Còn về nấu ăn, em thông minh mà chắc chắn em sẽ học được thôi !

SN : Nhưng cái chiều cao thì ... hết cách

JK : Có cái để độn giúp em rồi mà ! * moe * Đùa xiu thôi, đúng là lúc đầu anh đã nghĩ, anh sẽ chỉ yêu cô gái thật hoàn hảo nhưng từ khi gặp em thì anh nhận ra rằng không cần cô gái hoàn hảo mà chỉ cần cô ấy làm anh vui và hạnh phúc là được rồi !

SN : Em không thích anh ăn nói như vậy, sến kinh lun. Trở về làm Kook đáng yêu dễ thương của em đi – Nó vừa nói vừa đan tay mình vào tay cậu (#bhb : ta không muốn xem vào nhiều nhưng ... bà Shanie này chủ động dữ !!)

Sau 1 khoảng thời gian nói chuyện dài dài dài dài, nó trở về phòng, không tài nào chợp mắt, cứ nghĩ mãi về chuyện vừa xảy ra. Tin nổi không ? nó là 1 trong 7 cô gái may mắn mà ARMY nhắc tới đó. Đối với nó đây là 1 việc tương chừng chỉ có trong mơ mới có thể xảy ra, cảm xúc của nó đang được pha trộn lẫn lộn như chè thập cẩm rồi nè !

Về phía Chon Cúc, tay run run nhận video từ 6 ông anh, xem đi xem lại từng từng cười mãi.

SG : Công nhận không khác gì phim tình cảm

Jin : Cho chú mày đi làm diễn viên được đấy !

JM : Bày đặt “ anh đang run lắm đó “ * nhại *

Nhân vật chính vẫn không nói gì tay nhoay nháy gửi đoạn clip cho nó

“ Ting “

Chuông điện thoại nó vang lên, nó cầm điện thoại vào tin nhắn và từ ngạc nhiên chuyển qua vui sướng. Chắc cái clip đó là cả gia tài của nó luôn quá ! Như vừa nhớ ra điều gì, nó vào danh bạ, tìm “ Lộn hăm “ và Send

2’ sau, không nằm ngoài dự đoán của nó con BFF đã gọi đến :

SN : Ya !

MJ : Mày ... mày gửi cho tao cái dell gì thế ?

SN : Haha, sốc lắm hả, không tin được đúng không ?

MJ : Ừm – Bên kia đầu dây, nhò gật đầu bán sống bán chết dù đang ở 1 mình

SN : Haizz ... tao cũng vậy đấy, cứ ngỡ đang mơ cơ, không ngờ cái tình yêu thần tượng này lại có kết quả. Mà cũng rồi thật, nhiều lần cứ cố nghĩ là 1 kiểu cuồng thôi nhưng sự thật thì nó vẫn không thay đổi, tình cảm của tao giành cho anh ấy, hơn cả như vậy rồi (tâm trạng nói nhiều)

Mijen giờ giọng hờn dỗi nhưng không mất đi đâu nét nghiêm túc :

MJ : Ừ, chúc mừng mày, mày đã có được trái tim của Cúc. Anh ấy là cả thế giới của ARMY đấy, mày hãy nhớ phải chăm sóc tốt cho anh ấy, không để cho anh ấy buồn dù chỉ 1 chút, biết chưa ?

Nó gật mình, khẽ thu lại nụ cười :

SN : Mày không sao chứ ?

MJ : Tao nghĩ là có đấy. Cuốn fanfic đang viết dở của tao có lẽ phải dừng lại ở đây rồi ...

SN : Mày cũng viết truyện à ? Sao tao không biết ?

MJ : Tao viết vì anh ấy, vì nguồn sống của tao. Không được sao ?

Nói rồi Mijen đập máy, nó cố gọi lại nhưng trả lại nó vẫn chỉ là giọng nói vô hồn của tổng đài

Cuộn tròn trong chiếc chăn bông, nó phải làm sao đây. Tình bạn giữa nó và nhỏ không thể cứ vậy mà tan dần đi được.

Liệu nó và cậu có nên tiếp tục ??

Nó nghĩ, 2 hàng nước mắt bất giác lăn dài trên 2 gò má...

LD : Em không cần suy nghĩ nhiều đâu, chỉ cần yêu Kook hết lòng là được. Nó vẫn còn là 1 đứa trẻ vì thế đừng làm tổn thương nó đặc biệt là cái điều em đang nghĩ, không được phép xảy ra

Nó nghe được giọng nói triu mến quen thuộc vội gạt đi nước mắt, ngẩng đầu lên như 1 chú mèo :

SN : Sao chị biết ?

LD : Ngốc ạ, nghe điện thoại quên không tắt loa kìa – thấy nó im lặng, Laddy lại tiếp tục – V có send cho chị clip đấy rồi, nhìn 2 đứa ngượng ngùng dễ thương ghê ! Thôi ngủ đi, muộn rồi đấy !

SN : Nae, chị cũng vậy

Nó cứ vậy chìm vào giấc ngủ với 1 mơ suy nghĩ rồi như giẻ rửa bát !!

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Ngày Đầu Làm Người Yêu Thần Tượng

Bầu trời phía xa xa kia đang dần tỏa sáng. Từ ngày làm trợ lý của cậu tới giờ, nó rất hay ngấm bình minh và hoàng hôn. Khoảng thời gian ngồi lặng 1 chỗ ngắm nhìn mặt trời giống như 1 khoảng để cho nó tự ngấm lại, tự thấy rằng từng ngày trôi qua đã có ý nghĩa như thế nào đối với nó khi có cậu bên cạnh.

Nhiều lúc nó còn không tin rằng đây là sự thật. Nó cũng xa Việt Nam xa quá rồi, và cũng đã có rất nhiều chuyện xảy ra. Tưởng chừng nó là 1 nàng công chúa hạnh phúc vậy !

Từ phía sau bỗng có 1 đôi tay ấm áp, khẽ vòng qua cổ và đẩy cơ thể nó dựa vào lồng ngực phía sau. Nó giật mình, ngẩng đầu lên thấy cậu

JK : Hôm qua chưa chán không khí trên đây hay sao mà mới sáng sớm đã mò lên đây rồi ??

SN : Lên xem anh dọn dẹp tàn dư chưa thôi, biết thừa cái tính anh bừa bộn rồi ! – Nó xoay người, véo nhẹ chiếc mũi xinh xinh của cậu

JK : Tính lên đây dọn nốt mấy cái nền nhưng lộn thú nói vậy chắc thôi, xuống phòng ngủ cho khô !

Nó giật mình lần thứ 2. “Lộn thú” mỗi nhỏ gọi nó như vậy thôi mà. Nó quắc mắt lại gần cậu :

SN : Khai mau, anh học đâu ra cái từ “lộn thú” ???

JK : Hôm qua gọi điện cho Mijen em ấy nói “Dạ, để em cố giả bộ giận con lộn thú” Vậy á !!

Ừa, cái mặt cậu thì á, ngây thơ đến âm độ luôn, nhìn cái mặt đen kịt như đất nòi của nó, cậu gãi đầu, không biết mình có nói gì sai không. Dò lại từng câu từng chữ mình vừa nói, Cúc giật giật khóe môi, 1 luồng khí lạnh vội ập đến

SN : Chon Thu Cúc !! Anh được lắm !

Có 2 đứa điên đuổi nhau khắp tầng thượng rồi lại chạy ỳnh ạch xuống tầng dưới, lao thẳng vào 1 căn phòng nơi có Veu và Chim đang gác chân lên mặt nhau ngủ ngon lành cảnh đảo.

Bị máu điên dồn lên não, nó không thèm giữ hình tượng, rút ngay cái gối của Jimin phi thẳng vào cái bàn mặt đáng ghét kia đang mò mẫm trên giường tìm chỗ trốn. Và cũng không rõ do cái gối đi lệch quỹ đạo hay do nó xót, không dám ném cậu mà ẽm gối lại may mắn được hạ cánh trên mặt anh Vee ư đầu.

JK : Tha cho Kook đi mà, hôm nay Shanie dễ thương lắm ý ! * mặt cún *

Nó chết ngất chết ngây rồi đấy, xuôi giận rồi nhưng nhớ lại rằng mình đã âm thầm khóc như 1 con diều lụy tình nên rất nhỏ nhẹ mà “hót” lên rằng :

SN : Không đòi nào Cúc à !!

Được tiếng hót lạnh lạnh như chim vàng anh của nó chui vào phá vỡ giấc ngủ, V và Jimin lò dò ngồi dậy, miệng đồng loạt chớp chớp mấy cái. Jimin nheo nheo mắt :

JM : Có việc gì mà mới sáng sớm 2 đứa đã vòn nhau kinh thế ?

SN : V....v....òn???? – Nó như không tin vào tai mình

V : Chim à, chuẩn đấy. Như chó với mèo

SN : Nhưng em có lí do mà !!!! Anh ấy anh ấy

JM : Thôi rồi, để anh mày giải quyết cho !

----- Chuyển cảnh -----

Tất cả thành viên của cái động lầy Bang Tan đã được “ triệu tập “ lại để mở ra 1 phiên tòa nhằm nhí hết sức.

Jin : À hóa ra là thế !! – Sau khi nghe đầu đuôi câu chuyện anh già Jin lên tiếng – Haida, tội nghiệp em quá ha !

SN : Đó, cả 2 người bọn họ, lừa vào trêu em. Đúng là tức chết mà !

SG : Bọn nó đang rửa em chết sớm đấy !

Phát ngôn của cụ làm cả bọn ngơ ngời. Có liên quan không ý ?? Chết chóc gì ở đây vậy trời ??

SG : Khóc nhiều, buồn nhiều sẽ làm lão hóa, khiến con người trở nên già trước tuổi mà càng già thì càng chóng chết. Không phải sao ???

Nó nghe thế lại bực

SN : Đó, hai người họ rửa em chết sớm kia, mấy hyung không thương em gì hết !!

JM : Anh thương em nè !!

V : Anh nữa !

JH : Anh còn thương em nhiều hơn 2 chúng nó

Nói rồi 3 ông lao vào cù léc con nhà người ta khiến nó cười sặc sụa. Phải nói cái máu buồn của nó bùng phát luôn á. Trước giờ chỉ cần chạm nhẹ vào mấy chỗ nhạy cảm thôi là da gà da vịt đua nhau mọc lên rồi bây giờ chân có, bụng có, eo có. Cười không ra cười mà khóc cũng không ra khóc.

Cúc nhìn thấy cảnh này là khó chịu rồi đấy nha mấy oppa :

JK : Nè, mấy hyung làm gì Shanie vậy ??

RM : Đúng rồi đó mấy thằng quý kia. Hoa có chủ rồi mà tụi bây cứ làm như hoa ngắm miễn phí ngoài công viên vậy hả ?

Kook được bệnh ra dấu like còn không quên nịnh lệt đời nhà mình bằng cách ra đấm lưng bóp vai. Khôn lắm nha, nịnh là thôi rồi, sắt đá cũng phải tan chảy hết !!

V : Nếu thế thì em đập chậu cướp hoa đó !

JK : Nè, hyung kì vậy ? * ngón giữa đã được thủ sẵn chờ thời cơ đưa ra *

Jin : Lộn xộn !!!!! (#bhb : May mà oppa ra tay không thì lại loạn xì ngầu hết lên ! Kamsahamnida !!) Tóm lại thằng Cúc làm bé Shanie già đi 10 tuổi

SG : Không, 20 tuổi

Jin : Anh đang nói đúng không Suga ?

SG : Nae

Jin : Vậy chú chen ngang lời anh là sai hay đúng ?

SG : Sai ạ !

Jin : Rồi tóm lại Kook làm Shanie già đi bây giờ thì ... thì..... thôi thì cho qua đi. Hãy để quá khứ ngủ yên đi !

Cả bọn nhảy điệu nhảy lố lăng mang thương hiệu của riêng mình để ăn mừng dù chả liên quan còn nó ỉu xiu 1 chỗ “ Sao kì vậy Oppa ?? “

----- Chuyển cảnh -----

(Chuyển cảnh nhiều au chóng mặt vler)

Rồi cả đoàn lại sắp xếp đồ đạc ra sân bay để bái bai Luân Đôn và trở về Hàn Xéng ý lộn Hàn Quốc.

Đứng ở sân bay cả đám còn nhí nhố chụp ảnh đủ kiểu, nó và cậu chôm được mấy tấm chụp cùng nhau cư tê dễ thương lắm. Nó up ngay lên twitter (ngay và luôn cho nóng) : Yêu Anh lắm ý !!

Cho dân tình thắc mắc tí, “ Anh “ ở đây là chỉ nước Anh xinh đẹp hay Đang ám chỉ cậu nhóc 20 tuổi đang đòi các hyung công lên máy bay ??

.....

Sorry, ta đã chấp muộn, tại ta đang cố để truyện hay và nhiều muối hơn cho mấy nàng đọc. Đừng bơ truyện của ta nha !!

Yêu thương <3 <3

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Chuyện Tình Cảm Này Đã Được Ông Trời Sắp Đặt

Trên máy bay :

Cậu quay qua bắt gặp con mèo nhỏ kia đã ngon lành chìm vào giấc ngủ từ lúc nào. Bây giờ cậu mới có dịp được ngắm nhìn nó thật kĩ : khuôn mặt bầu bĩnh nhìn rất đáng yêu, và nhờ có nước da trắng không tì vết của nó mà đôi môi hồng hồng căng mọng kia được tôn lên hết công suất. Nhưng nó cũng không thuộc dạng 1 cô nàng hoàn hảo, 1 hotgirl xinh không còn chỗ để chê đâu. Vì đeo kính hồi còn đi học cộng thêm đó là cái gien di truyền mà sông mũi của nó hơi thấp. Nhưng không sao, đối với cậu nó mãi mãi là 1 thiên thần nhỏ được thượng đế đưa xuống trần gian để cậu yêu thương, che chở.

Càng nhìn kĩ khuôn mặt ấy, cậu càng chết lặng ...

Từ khi cậu và nó, hai người còn chưa biết đến nhau thì cậu đã từng có những giấc mơ rất lạ. Chúng mờ ảo nhưng cũng có gì đó khiến cậu có cảm giác chân thực đến lạ. Tất cả đều là 1 khuôn mặt nhưng đôi mắt, đôi môi và mái tóc của người trong giấc mơ đó lần lượt mà rõ nét hơn và Chúng không khác gì đôi mắt, đôi môi và mái tóc của nó cả. Đúng, đó có thể là 1 giấc mơ báo mộng, đã cho cậu biết trước rằng người đầu tiên khiến trái tim cậu dao động sẽ ra sao. Tóm lại cái chuyện tình cảm của 2 người dường như đã được ông trời sắp xếp từ trước !! Kì lạ mà lãng mạn thật !!

Rút điện thoại, cậu vội chôm ngay vài tấm ảnh và không chần chừ đặt làm màn hình nền. À Thị Cúc cũng không quên làm dân tình sôi sùng sục với tweet “Mèo nhỏ nhà Bang Tan mới nhận nuôi. Yêu lắm <3 “ kèm theo đó là bức ảnh vừa chụp. Chết dờ, ARMY đang rần rần lên tìm tung tích cô gái trong ảnh kia kia !!

Cái khoảng thời gian ngồi trên máy bay ngắn là vậy nhưng đối với lũ nhoi nhoi không bao giờ chịu ngồi yên kia thì phải nói là không khác gì đi bộ trên Sahara vậy. Nhàm chán hết sức !!

Nó cũng tỉnh giấc, hé đôi mắt gà mờ ra hỏi băng quơ :

SN : Sắp đến nơi chưa ạ ??

Jin : Em dậy đúng lúc lắm, chuẩn bị hạ cánh rồi

V : Ngủ ngon không Shanie iiiiuuuu đầu ?

SN : Dạ nệm rất êm, ngủ ngon lắm ạ ! Mọi người có ngủ ngon không ạ ?

SG : Nệm êm á ?? Anh này đang mời hết người đây. Còn em thì cả buổi có gối free thế kia ngủ ngon là đúng rồi – vừa nói cụ nhà vừa liếc xéo qua “international play boy “ bên cạnh nó

Nó giật mình quay qua, là cả chuyến bay nó ngủ trên vai Kook hả ? Trờ ôi, chết thật, tình cảm ghê gớm khiến hội F.A kia nhìn mà kì thị.

Người gì đâu mà vừa đáng yêu, dễ thương vừa biết quan tâm người khác như thế hại nó ngượng chết rồi đây này. Mà nó đang hạnh phúc lắm đấy ! Nó mong cái khoảng thời gian như vậy sẽ được kéo dài mãi mãi. Nó xui tí nhưng được như vậy rồi thì có chết nó cũng năn nuyện.

- Hàn Quốc à chị đã quay lại với em rồi đây ~ ! – Vừa xuống đến sân bay nó hét lên

RM : Chà, coi bộ yêu Hàn Quốc ghê ha !

SN : Tất nhiên rồi Oppa – Nó chu mỏ

JH : Thôi kêu ba mẹ qua đây sống, nhập quốc tịch Hàn luôn.

SN : Chắc phải vậy quá, vì em nghe nói có ai đó không chịu được cảnh yêu xa – Nó nhún nhả có nhịp điệu đã man

Bé Kook đang te tón chụp ảnh cùng mấy hyung nghe thấy cái từ “ Y ... Ê ... U XA “ mà lạnh toát cả xương sống. Quay qua quay lại, cậu bắt gặp ánh mắt đầy ẩn ý của nó mặt liền biểu cảm dữ dội như để phản kháng. Đáng yêu cực ! (Tội cho thím nào không được nhìn cảnh này, trong đó có con au này đây)

JM : Mọi người có thấy mình ở đây lâu quá rồi không. Fan bắt đầu nhận ra rồi đó !!

Mochi nhắc khéo, cả đoàn lại vội vàng cùng đồng hành lí ra xe trở về KTX còn nó thì ghé qua thăm nhỏ. Mang tiếng là ở gần nhau nhưng từ khi chuyển qua KTX tới giờ nó rất hiếm khi, nói đúng hơn là không thèm ngó ngang gì đến Mijen luôn á. Phũ phàng thật nhưng bây giờ nó đang chuộc tội nè, mang cả quà nước ngoài để chuộc tội đó, quà “ hịn “ nha !!

Chung cư LJK (tự bịa) tầng số 9 :

“ Bình boong “

MJ : Nae !

Gặp nó, nhỏ mừng đến phát hỏa, chỉ muốn lao đến ôm chầm lấy nó thôi nhưng đã hứa giúp Kook rồi thì phải giúp cho trót chứ. Mijen giờ bộ mặt dẻo care và dẻo quen

SN : Thôi dẹp đi mày, Kook lỡ nói hết cho tao biết rồi.

Nhỏ “ hề hề “ mấy cái cho đỡ ngượng rồi lao đến ôm chầm lấy con bitch yêu quý. Đây 2 nàng cứ vậy trả trách trước kia toàn bị nhầm là less. Mà là bị hiểu lầm thôi đó nha. Để mấy readers hiểu lầm nữa là nguy to á !

MJ : Mày sướng nha, cái phúc phận đây mày tu mấy kiếp mới được đó hả ??

SN : Tao mà lì. * hất tóc 1 cách kiêu sa như cô tiên ý lộn con điên *

Đồng đánh vào nhà nó phủ với mấy gói quà bằng cách vát bộp chúng lên bàn bếp :

SN : Quà của tao đây, ráng mà kiếm việc đi ở nhà không cần thận mớ thừa làm sập tường đó !

MJ : Rồi rồi, nói hoài à. Mày không muốn nuôi con bạn này rồi chứ gì !!

SN : Suy nghĩ linh tinh. Chỉ là tao muốn cái tài năng của mày nó được phát huy hết công suất thôi. Mà có quấy không đấy ? Chiều tối tao phải quay lại KTX rồi.

MJ : Nhanh vậy ? Mày có biết 1 mình tao ở đây cô đơn lạnh lẽo lắm không ???

SN : Bật máy sưởi là hết lạnh !

“ Người gì đâu vô tâm, lại học của cụ Su đây mà. Cụ ơi, cụ dạy hư bạn con rồi !!! TvT “ – Nhỏ khóc rống trong tâm nhưng bên ngoài vẫn cật lực quấy. Thế là trong buổi hôm đó cái nhà đã thành bãi chiến trường chỉ vì bọn nó nhảy nhạc BTS.

Mà cũng phải, cái hội này nó lấy lợi từ thần tượng cho tới fandom cơ mà !!

Xin lỗi các tênh iu nha, chap này xàm xí vler ra ý !!

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Hồng Mắt Mất Rồi !!

Ý định là tầm 6h về nhưng 2 đứa lại lưu lưu luyến luyến thế nào mà tới tận 11h nó mới bước chân ra khỏi cổng chung cư.

Lang thang bắt xe để trở về KTX, tuyệt nhiên lại khó thấy ba thấy mẹ luôn ! Hôm nay không biết tại sao mà con đường tấp nập trước kia lại vắng tanh vắng ngắt. Cứ như cả cái thành phố này nó die hết rồi hay sao ý !

Bắt lực nó 1 thân 1 mình đi bộ ven các con đường vắng. Nó khẽ đưa mắt xung quanh ngắm nhìn cảnh đường phố, tất cả đều được bao phủ bởi 1 màu trắng của tuyết. Đôi chân nó dù đi giày nhưng vẫn gần như tê cứng lại. Cũng phải, ai bảo thích diện cơ. Trời lạnh vậy mà nó còn mặc chân váy ngắn quá đầu gối, còn phía trên là chiếc áo len màu trắng, bên ngoài là 1 chiếc áo phao dày cộp dài tới tận đầu gối màu đen

(au : ngu cho chết)

SN : Aida lạnh quá à !!

Hoi từ miệng nó cũng được phả ra thành từng đợt khói. Khung cảnh lạnh lẽo thấy mồ. Nó vừa đi vừa ảo tưởng tới mấy “ up – pò “ ở nhà tạo động lực đi lên.

Mà càng đi càng có thời gian mà suy nghĩ thì nó lại càng tủi thân ghê gớm luôn á ! Mấy ông anh yêu quý của nó giờ đang nơi đâu ?? Có đang sôi sùng sục lên đi tìm nó không hay ... lại ngon lành ngồi chơi game ?? - .-

Haizza cuối cùng nó cũng nhìn thấy bóng dáng của cái KTX ám cứng. Sướng điên, nó chạy vào nhà, hào hứng chuẩn bị tâm lí để nghe 1 loạt câu hỏi đại loại đừng để hoi han quan tâm ý. Và nó bước vào ...

SN : Em về rồi đây mọi người !

Jin eomma lên tiếng đầu tiên

Jin : Ô, Shanie về rồi đó hả ? 2 đứa chơi vui hơn ?

JK : Vừa ăn ít đói quá, em có mua đồ ăn gì về không ?? (vịt nướng càng tốt)

V : Thôi đừng quan tâm đến nó, em lên phòng đi, bọn anh ăn xong hết rồi.

SG : Qua phòng lấy hộ anh mấy chai nước nha Shanie !

RM : Vậy thì tiện lấy cái laptop bên phòng anh nữa nha

Hiện tại nó đang đơ, chưa load kịp cái độ phủ của mấy ông. Mới về thôi đã đổ ập công việc lên đầu rồi, còn coi người ta là em gái út không vậy ? (au : Hắn là nhiều việc lắm !)

Cả ông Chon Cúc kia nữa, không lấy 1 câu “ sao em về muộn thế ? “ mà lại qua hỏi đồ ăn mới ghê chứ. Nó đang tụt hứng đó nha !!

Nó “ Nae “ 1 cái nặng nề, chậm chạp lết lên tầng, đầu tiên là phòng ông Su, cầm mấy lon nước khoáng sau đó lại bò qua phòng bố Mông lấy laptop.

Nó đưa tay ra toan với lấy cái laptop thì dừng lại bắt gặp 1 chiếc đĩa CD bên cạnh. Chắc hẳn là bài hát mới, nó ngồi xuống, đưa đĩa vào máy tính của Mon và

“AAAAA.....aaaaaaaa “

Đừng nói gì, tạm thời đừng nói gì. Nó đang sốc văn hóa đấy. Không, cả tinh thần cũng đang loạn hết lên rồi đây.

Vội gập laptop lại, nó vẫn còn đơ, chưa thích ứng kịp với “ nền văn hóa mới “

Biết nó nhìn thấy gì không ?

Là

Là

Là phim người lớn, là phim người lớn, phim người lớn đó,

Điều quan trọng nên phải nhắc đi nhắc lại cho rõ !

Nó Nó vẫn còn trong sáng lắm mà cơ sao ?? Cái mắt vàng mắt bạc nó giữ suốt 18 năm qua chỉ trong vòng vài giây mà đã Ai, nó muốn đi chết lắm !

“Không sao, không sao hết, phải bình tâm. Đó còn được coi là nghệ thuật cơ mà, không có gì là xấu hết” – Nó làm bộ ngồi thiền – “Ồ, mà cũng đúng, ai nói xem phim người lớn là xấu đâu ??” – Nó lại tự nhủ để trấn an tâm hồn mỏng manh của mình

Bỗng RapMon hét vọng lên làm nó giật cmm mình :

RM : Shanie à, mau lên đi !

Nó vội để lại chiếc đĩa CD vào chỗ cũ, trưng ra bản mặt bình thản nhất có thể để đi xuống

SN : Đồ của mọi người đây – Mặt nó còn vương chút hoang mang thêm vào đó là nó cố tỏ vẻ dối hồn khiến khuôn mặt đó gần như biến dạng

RM : Shanie này, em có động vào cái CD bên cạnh không đấy ? – Nghi vấn, mắt còn có ý cười gian

Còn nó thì giật cmm mình lần 2

SN : Mớ ?? À à ... 1àmlàm gì có chứ. Aniyō !!

Nghe cái giọng điệu ngập ngừng của nó mấy ông liền nhìn nhau cười rồi gật đầu cái “ rụp ” “Coi bộ còn có sức mạnh thần giao cách cảm nữa ha ! Rồi BTS đồng thanh :

RM + V : Em mở ra coi rồi đúng không ?

JM + JH : Em tẩy máy làm hỏng nó rồi hà ?

Jin + JK : Lên đó lại bắt gấp underwear à ?

SG : Ngửi mùi phòng lâu quá làm em choáng váng rồi chứ gì !

Vâng, đúng là thần giao cách cảm !

Nó mặt đen như đất nồi :

SN : Aniyō, không có việc gì cả !

Vậy mà nó có được tha đâu cơ chứ :

Hóp nhảy điệu nhảy lố lăng quen thuộc rồi hát : Là là la Shanie tẩy máy lát sẽ được Mon giáo huấn la là là ... !!

V : Haizz... dù sao em cũng 18 rồi đừng hờn ? Nếu trót mở ra thì cũng không sao đâu ! – Vếu nói rất thân thiện, mặt tỉnh bơ

5 thằng còn lại (trừ V và Mông) mồm há hốc, cả đàn voi có khi chui vừa á ! : Lẽ nào cái đĩa đó là cái hôm trước mới mua ?

RM : Ủm, đúng rồi đấy !

Cụ Đường nhà mình lại giờ về swag ra, lại gần chỗ nó :

SG : Cái đầu này thông minh lên rồi đấy !

SN : Nae ??

SG : Có phải người nào càng có nhiều chất xám càng thông minh đúng không ??

Nó gật đầu ngoan ngoãn nghe “ thầy giáo giảng bài ” (au : có thầy giáo đẹp trai như vậy đã tốt á !! Ta sẽ học giỏi liền hà !)

SG : Mà cái đĩa đó vừa son đen vào đầu em rồi (ý là đen tốt ạ) mà đen chẳng hơn xám sao ??

Cả bọn ngã ngửa với cái triết lí vừa ra lò của Cụ. Còn nó vội chạy lên phòng trốn, ở dưới này thêm chút chắc là nó bùng nổ mất !

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Về Việt Nam

JK : Shanie à, em chưa ngủ sao ? – Kook ngã mình xuống đệm rồi lên tiếng

SN : Nae, em đọc truyện chút.

JK : Mà ... em vừa coi nó thật hả ?

Nó giật giật khóe môi. Ồ quên nhỉ, còn ông này nữa chứ ! Điện mắt !!

SN : Anh ngủ đi, muộn rồi ! (Đánh trống lảng giỏi ha !)

Kook ngoan ngoãn nghe lời, mắt lim dim được tầm 3' sau :

JK : Shanie à !

SN : Nae ! Oppa chưa ngủ sao ?

JK : Ủa sao Shanie cứ làm phiền Cúc vậy ?

SN : Em á ??

JK : Unk ! – Gật đầu chắc nịch

SN : Ngủ mau đi.

Và khoảng 10' sau đã có 3 cuộc trò chuyện có nội dung tương tự hại nó sôi máu

JK : Shanie à

Nó đang đọc đến đoạn cảm động, nước mắt đang trực trào lại bị cái miệng đáng ghét kia làm đứt mạch cảm xúc. Thực sự là bực, bực, bực !!! Nó bỏ đẹp

JK : Shanie oi

SN :

JK : Shanie ới ...

SN : Ngủ đi, mệt với oppa quá đó !

JK : Đó, sao Shanie cứ trả lời Cúc vậy ? Nói cho nghe Cúc đang buồn ngủ lắm đó ! Mắc mệt hà !

Nó ngồi phất dậy :

SN : Nè, là oppa gây sự trước đó.

Kook cũng có kém cạnh đâu, dài cổ ra cãi lại dù mình làm sai :

JK : Hồi nào ??

SN : Anh *^%\$#@#%&

JK : Có mà em %^^\$##\$**&

2 đứa cứ thế mà cãi nhau om cù tới đến khi “ hàng xóm láng giềng “ sang căn nhà mới chịu thôi.

Sáng hôm sau, khi từng vạt nắng đầu tiên len lỏi vào phòng, chiếu rọi vào đôi mắt đang nhắm nghiền của nó khiến đôi mắt ấy khẽ nheo lại lộ rõ bộ dạng khó chịu , nó lật đật ngồi dậy như 1 đứa trẻ, vẫn theo thói quen mà đưa tay lên vò rối mái tóc đen .

Vừa mở mắt ra thì thì

Nó nó đang bị sốc nặng luôn.

Liệu có cần Shanie nói nhỏ cho nghe nàng ấy vừa nhìn thấy cái gì không ?? LàKook đang thay áo đó. Cái vịnh dự được nhìn thấy abc của Kook ở 1 cự li gần như vậy chắc chắn cô gái nào cũng mong có được. Híc híc, mũi nào ra mũi đấy, nhìn sẵn chắc ghê gớm !! Shanie cần truyền máu gấp, bệnh viện ơi đợi Shanie với !!

Ngắm 1 lúc xong nó mới hét lên (Au : Má ăn gì con cúnng ??)

SN : Aaaaaa..... sao anh lại thay áo ở đây ?

SG : Ủa, bây giờ ở giới trẻ có một loại dụng cụ body của người khác xong rồi mới la lên hả Shanie ?

Jin : Chú mày nói gì kì vậy ? Người ta là của nhau rồi đó nha ! Loại dụng cụ chứ ! – Oemma nhún nhả

Nó thót emm tim, quay qua quay lại tìm nơi phát ra 2 giọng nói quen hết như cái mặt đường thì bắt gặp 2 anh già dựa 2 bên cửa phòng trầm ngâm phát ngôn.

Mặt nó đỏ bừng bừng, hận không thể đào hố chui xuống luôn được.

SN : Lúc đó .. lúc đó ... tại em vẫn còn lìm dìm chứ bộ. Đã nhìn thấy cái gì đâu !

JK : Vậy à ?? Sao anh lại thấy mắt em mở to lắm cơ !

Ôi cậu ngây thơ quá thể đáng mà nói, lại còn gãi đầu gãi tai kiểu “ không biết có đúng không nhi ?? “ làm nó vừa hận vừa yêu !

SG : Thôi thay quần áo nhanh lên còn về Việt Nam

SN : Mồ ?? Về Việt Nam ?? Hồi nào ?? Sao em không biết ? – Nó tuôn ra nguyên 1 rổ dẫu hỏi

JK : Mới thay lịch trình vào 1 h tối qua. Đây là cái giá phải trả khi chặn tin nhắn để đọc truyện đấy !

Nó tá hỏa, chạy ra tủ, vợ vội cái váy trẻ vai rồi lao vào phòng tắm. Nó làm sao vậy trời, nghĩ sao lại chặn tin nhắn của công ty cơ chứ. Mà khoan, nó vừa nghe thấy gì thể ? Là về Việt Nam, là về VIỆT NAM đó !! Là về đất mẹ yêu dấu đó. Hạnh phúc quá !

Tắm xong nó dọn 2 cái vali đồ đạc và còn không quên nhờ người mua rượu gạo Hàn, kim chi đem về làm quà cho mọi người. Ngoan, có hiếu, đáng khen đáng khen !!

Nó vợ lấy con để yêu dấu :

Mama : alo ?

SN : Mama à, con nhớ mama chót luôn nè !

Mama : Gớm, bao lâu mới gọi về nhà được 1 cuộc, nhớ nhưng gì ! – Mẹ nó giờ giọng dỗi hờn

SN : Mà hôm nay con có lịch trình bên Việt Nam á, ba mẹ ra sân bay đón con được không ? À, để cho con nguyên 1 tầng của cái khách sạn nhà mình ở Nha Trang mẹ nha !

Mama : Được rồi, ba mẹ sẽ ra đón con. Tôi là thương cô nhất đấy ! – Mẹ nó cung nựng – Mà có dẫn cậu quần rách nào về ra mắt ba mẹ không đấy ? (Au : vâng, “ quần rách “ là cái tên mà mama nó đặt cho trai Hàn ạ)

2 gò má nó khề ửng hồng dù không có ai trong phòng :

SN : Con mới 18 tuổi thôi mà !

Mama : Thế con không xem “ Em chưa 18 “ à ? Nó đã 18 đâu mà đã xxyy rồi đấy (Au : xì tin ghê !)

SN : Thôi thôi con xin. Mà Trung sao rồi ? Lớn không ? Có ngoan như con trước kia không ?

Mama : Nó hả

Jin : Shanie à, mau đi thôi – Mà Hường nói vọng lên

Nó “ Nae “ 1 cái rồi nói vào điện thoại chặn họng đại phu nhân : Thôi không nói với mẹ nữa. Bai bai ền si diu ơ ghen !!

Nó đập máy không thương tiếc làm mẹ nó bên kia đầu dây giật cả mình bởi mấy tiếng “ tút tút “, bà lảm bảm :

Mama : Ô hay thật. Mẹ đang nói mà lại cắt ngang như vậy, hư quá ? Sang đó học của ai vậy trời ?

(Au : Học của cụ Su đấy ạ !!!)

Sorry bà con chap này con Au chen vô hơi nhiều ạ ! Tại hôm nay ngứa mồm nên lảm lòi và đã phạt em mồm phải ăn hết cái đùi gà rồi ạ !

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Ra Mắt Ba Mẹ [Vợ]

Trong chiếc xe đưa đoàn người ra sân bay, chị quản lí lên tiếng :

QL : Shanie à, đợt này stylist của maknae line xin nghỉ ốm mất rồi mà tour về Việt Nam lần này bận lắm. Em giúp chị được không ?

SN : Nae !

QL : Lee Jang, em giúp đỡ Shanie nha !

LJ : Oki chị !

SN : À mà chị ơi, lịch trình về Việt Nam như nào vậy ?

QL : Hà ? À, 5 ngày đầu đi hoàn thành bộ ảnh mới với chủ đề Việt Nam còn 3 ngày thì chạy concert ! – Chị quản lí trả lời chắc nịch

SN : Mồ ?? Em tưởng nhóm sẽ tổ chức sinh nhật bên Hàn chứ ạ ?

QL : Vì thế chị mới bức đây. Chạy concert bên này xong lại phải về Hàn tổ chức fansign ở 2 địa điểm là Seoul và Daegu coi như là hậu sinh nhật. Xong còn đi quay quảng cáo. Chị đang phát điên lên với cái lịch trình đây !!!!

Nghe qua thôi nó đã quay cuồng rồi đấy, thương mọi người, thương mấy cục bông quá !!!

SN : Mọi người cố lên. Hwaiting! Còn 4 tháng nữa thôi là chúng ta được nghỉ ngơi rồi !

Cụ đang ngủ, chột tỉnh dậy như ma quỷ hiện hình vậy á :

SG : Ủa, nhanh mà, chỉ còn 4 tháng như vậy thôi. Ủ, nhanh lắm !

Được nó lườm nguyệt cho 1 cái sắc lẹm, Sù Gá đành ngậm ngùi im lặng quay lại với giấc mộng thân yêu đang chờ đợi mình.

Còn cái cảnh ở sân bay fan đội mấy ụp pa ụp pố của mình ra sao thì mấy bạn đã biết rất rõ rồi ha, khỏi phải nhắc lại mất công !

Và lại 1 khoảng thời gian ngồi mòn mỏi trên máy bay, chân mấy đứa cũng chạm đất. Nó đưa mắt đảo dác xung quanh tìm kiếm 2 bóng người thân thuộc

SN : ba mẹ con ở đây ! - nó đưa tay lên vẫy vẫy hết như một đứa trẻ rồi chạy lại gần, ôm ba mẹ thật chặt - ba mẹ à con nhớ 2 người nhiều lắm !!

Papa : Sang đây sao rồi ? Sống tốt không con ?

Nó khẽ giật đầu rồi kéo ba mẹ ra chỗ đoàn người ba mẹ đây là nhóm nhạc con làm việc đây là Rap Monster oppa, Jin oppa, Hopie oppa, Suga oppa, Jungkook oppa, V oppa, Jimin oppa,..... bla bla blo

Mọi người thấy nó đưa tay về phía mình dù không hiểu gì nhưng cũng theo phép mà cúi người thay cho lời chào.

SN : nhà em có mở một khách sạn ở gần đây chất lượng khá ổn nên mọi người ở đó nha ! Em đã kêu ba mẹ để phòng cho rồi - Nó quay qua chị quản lý

QL : Đó là lí do em kêu chị không cần đặt phòng hả ?

SG : Cũng tốt. Chắc không mất tiền đâu nhỉ Shanie ?

SN : Nae. Free hết ạ.

Rồi tất cả lên xe trở về khách sạn, còn nó đi cùng xe với ba mẹ.

Hix. Trong xe nó cứ bị trêu hoài à ! Nào là có con rể ở Hàn rồi,... hại nó mặt đỏ như tương ớt. Nói vậy thôi chứ nó thừa biết ba mẹ nào muốn con gái lấy chồng xa đâu. Mà chồng con gì, lo xa quá !!

V : Woa.... đây có phải là khách sạn không vậy ?

JH : Không đùa nha. Đây là lâu đài của hoàng tử xinh trai Hopie này mà !

Có mùi tự luyện không hề ít !

Mấy ông khác cũng lao vào tự luyện (au : cái bệnh này nó lây lan qua đường hô hấp hay sao ý)

JM : Khi nào anh xinh trai hơn em thì hãy nói nha !

Jin : Máy chú đùa vui thật. Về khoản xinh trai thì không ai qua mặt anh mà được đâu.

Cự Đường từ đâu lại vào nhập hội với lũ trẻ trâu :

SG : Shanie là đẹp trai nhất !

RM : Hyung à, con bé chuẩn girl đó !

SG : Nhưng đối với anh em ấy là 1 đứa em trai chính hiệu !

Nó nghe thấy, tối sầm mặt :

SN : Suga oppa, em nghe thấy hết đó nha !

Nó và Kookie lần này được ngủ chung phòng. Sướng nhá !!

Dọn đồ xong nó bay luôn lên giường ôm em điện thoại :

SN : Sao không thấy lịch tập thử ở sân khấu nhi ??

JK : Phải hoàn thành xong bộ ảnh rồi mới chạy concert mà. Em bị ngu à ?

SN : Quên quên quên. Tất cả chỉ là quên thôi ! Mà biển Nha Trang mà lên ảnh là tuyệt lắm nha !

JK : Nhà em ở gần đây à ?

SN : Anijo, nhà em ở Hà Nội. Đây chỉ là 1 chi nhánh thôi ạ !

JK : Coi bộ người yêu tôi là tiểu thư cao cấp nha ! Nhớ ngày đầu em còn bị đứt tay vì chưa cầm dao bao giờ mà ! – Kook vừa nói vừa nhảy lên giường ôm trọn cơ thể bé nhỏ của nó vào lòng.

Còn nó thì đắm chìm trong hạnh phúc, tận hưởng hương nước hoa đầy nam tính của cậu. Đầu nó dựa vào lồng ngực rắn chắc mà bấy lâu nay nó ao ước được nằm dựa lên.

Ngẩng đầu lên, nó áp sát 2 bàn tay của mình vào khuôn mặt bánh trai kia. Ở cái cự li gần như vậy thì nó càng thấy rõ hơn nét đẹp trai và nam tính chết người nhưng cũng không mất đi đâu nét trẻ con của cậu. Quả thật rất đẹp ! Hệt như 1 pho tượng được trạm trổ tỉ mỉ vậy ! Còn đôi căng mọng kia nữa. Nó càng nhìn càng thêm muốn được nhâm nhi đôi môi ấy đến nhường nào ...

Trong đầu nó bắt đầu hiện lên những hình ảnh không mất trong sáng khiến 2 gò má của nó ửng hồng rồi con mèo nhỏ đó lại ngượng ngùng, rúc đầu vào lồng ngực của cậu.

“ Dễ thương quá !! “ – Cậu nghĩ thầm rồi đưa đầu lại gần mái tóc mượt mà , có mùi hương không lẫn vào đâu được của nó. Mùi hương đó cũng là 1 cách để cậu nhận ra nó giữa hàng triệu người (au : Nói hơi quá !!!)

2 đứa cứ vậy mà thiếp đi lúc nào không biết ...

Dưới đại sảnh, mọi người đã tập trung đông đủ để chuẩn bị đi ăn còn thiếu đúng 2 người :

PD Nim : Jungkook và Shanie đâu rồi mấy đứa ?

Jin : Vừa qua phòng 2 đứa thấy khóa trái mà gọi cửa không ai trả lời.

RM : Chúng ta lên đó coi thử xem sao.

PD Nim : Suga, con ra quầy lễ tân lấy chìa khóa dự phòng đi !

SG : Vâng bố !

Và cái thời khắc cả bọn bước chân vào phòng thấy 2 đứa nhỏ ôm nhau thắm thiết (au : cảm thím nào nghĩ bấy bạ !) ...

JH : Aigooo... da gà da vịt của em nổi hết lên rồi nè !

Jin : Yeah, màu hường, đúng màu mình thích ! (Ý ông là khung cảnh hường phần ạ !)

Cuối cùng Swag cũng lên tiếng và câu nói của Đường Ca cũng swag chẳng kém cạnh :

SG : Mong rằng 1 trong 2 đứa không ai có chấy !

V : Suga hyung, nhận của em 3 lấy !

Ba mẹ nó nghe nhân viên nói mọi người cần chia khóa dự phòng nên cũng kéo nhau lên tò mò :

Mama : Có chuyện gì mà mọi người cần chia khóa dự phòng vậy ?

Mẹ nó nói xong, nhìn xong, đơ luôn. Ông chồng vào sau cũng đơ luôn.

Con gái họ.....lớn thật rồi !!!

Bang Si – Hyuk lên tiếng gỡ rối :

PD Nim : Thôi lát đi ăn sau cũng được, để cho bọn nhỏ ngủ chút nữa – rồi quay ra phía ba mẹ nó – 2 anh chị đừng để ý cảnh này làm gì ạ !

Thế là cả bọn bị đùn ra. Mấy ông có vẻ còn luyến tiếc cảnh hay lắm, cứ ngoái lại hoài !

Về phần của ba mẹ nó là không tiêu hóa nổi câu nói của PD Nim đâu nha !! Là con gái của họ, con gái cưng của họ đó !!! Không để ý sao được. (-.- “)

----- Và đây là khoảng lấm mồm của con au mất đoạ này -----

1. Ba mẹ nó giao tiếp với mọi người qua phiên dịch viên của BigHit vì nếu thuê phiên dịch viên ở ngoài để tiếp xúc với người nổi tiếng tất nhiên sẽ không được sự đồng ý của chủ tịch Bang Si – Hyuk.

2. Au thay cách trình bày như vậy có dễ đọc hơn không hay dễ như trước ??

3. Lâu lâu không thấy cmt nhận xét đâu đây !! Cho xin ít nhận xét để lấy động lực đi !

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Tinh Thần Độc Chiếm Tăng Cao !

" We don't talk any more

We don't talk any more

We don't talk any more

Like we used to do ~ ... "

Chuông điện thoại của cậu vang lên khiến cả 2 cùng tỉnh giấc :

SN : Ai vậy oppa ?

JK : Là anh V. Không biết có chuyện gì không ! - Nói rồi cậu đưa điện thoại lên tai - Nae em nghe !

V : Yahhhh !!!!! Thằng quỷ. Chú mày có mau xuống để đi ăn không hả ?? Mọi người chết đói hết rồi, mỗi anh mày còn sống sót để gọi điện cho chú mày thôi đây !!!

Kook tạm thời đang sốc màng nhĩ, vội đưa điện thoại ra xa.

JK : Chết, em ngủ quên, em xuống ngay ạ !

SN : Có việc gì vậy ?

JK : Thay quần áo đi, mọi người đang đợi chúng ta để đi ăn đó.

Rồi nó vào thay quần áo trước, sau đó bước ra khiến cho ai kia ngẩn ngơ hồi lâu.

Là tiểu thư nên cái máu ăn diện ngấm vào máu nó từ nhỏ rồi. Nhưng cũng công nhận nó biết cách show đã man ! 1 chiếc quần đùi ngắn màu đen rách toạc rách tả (au : cạn lòi), kèm theo đó là chiếc crop top màu trắng có 1 lớp vải xuyên thấu dài ở ngoài. 2 thứ đó đã góp phần làm bật lên vẻ đẹp của 1 thiếu nữ mới lớn. Vòng eo không phải con kiến nhưng cũng không quá phì ả hiện sau cái viền áo mỏng bên ngoài như tạo sự kích thích, trí tò mò cho người khác giới. Và cậu cũng không ngoại lệ, máu tiểu nhân đã dồn hết lên não rồi nhưng đành nín nhịn để cứu vãn em bụng đang đánh trống nảy giờ.

Kook muốn mặc đồ đôi với nó lắm đấy ! Chẳng lẽ bây giờ lại phi ra siêu thị mua cái quần đùi với cái crop top về mặc ?? Thôi dẹp mẹ đi ! Nhưng cậu cũng diện chả kém cạnh nha : 1 quần bò đen rách gối, bên trên là 1 chiếc áo phông mỏng tanh, nhìn qua là thấy hết luôn abc.

SN : Nè, anh không được mặc như vậy ! Ngoài em ra không ai được thấy anh mặc áo này cả !

JK : Em muốn độc chiếm luôn cái thân xác này của anh à ? – Kook vừa nó vừa tiến về phía nó cho đến khi 2 mũi nhỏ chạm nhau mới dừng lại.

SN : Ừa, vậy đó ! – Tim đập nhanh dữ dội, như muốn nhảy ra ngoài nên nó héch mặt lên trả lời để bầu không khí hạ nhiệt

Thấy vậy cậu lại bắt đầu chả cheo, tính độc chiếm cũng bộc phát luôn :

JK : Vậy coi lại em đi. Cái áo thì hở hết bụng ra rồi còn gì ! Còn cái quần, ngắn lộ hết đùi rồi, lại còn rách toạc rách tả nhìn được cả thịt bên trong kia !

SN : Em thích !

JK : Vậy anh cũng thích !

SN : Anh không được #S%@^#@^

JK : Em cũng không &*@^#@^&

6 đứa đứng bên ngoài nghe lén đã điên lắm rồi đấy, Mochi bé nhỏ đập cửa :

JM : Nè, mở cửa cho tụi anh nhanh lên !

Cánh cửa vừa bật mở thì Má Jin đánh đá lại tái xuất giang hồ :

Jin : 2 cái đứa này, biết bọn này đói lắm rồi không ? Lúc trước thì ôm nhau ngủ để mặc bọn này ôm bụng rỗng còn bây giờ thì lại cãi nhau om sòm – Quay qua nó – Shanie, lấy áo khoác mỏng mặc vào – Lại quay ngoắt qua phía cậu – Thắng út, mặc áo khác !

JK : Nhưng ...

Jin : NHANH !!!

Xong, Jin vợ vội chai nước gần đó tu 1 hơi hết hần nửa chai. Quát bọn này mệt thật !

Mà cũng may nguyên cái tầng này toàn là người của BigHit chứ nếu có người ngoài chắc bị tiếng hét đó dọa cho hú hồn chim én rồi !

“Xời, đi chơi phải mặc như vậy mới có sức sống chứ ! Nhưng không sao, Shanie này đã thủ sẵn mấy cái áo khoác mỏng như không mặc để đi biển rồi ! Mình quá thông minh, hí hí ~ “Nó vừa lấy quần áo vừa tự luyện

Phía bên kia mép giường có thằng hậm hực, mặt nhăn mày nhíu lòi vali ra lấy đồ, trong đầu cũng đang theo đuổi 1 suy nghĩ : “ Aishii, sao không bắt Shanie thay áo khác luôn đi ! Haylại muốn ngấm ké hàng độc của mình ? Không được không được, làm sao bây giờ ? Ô tô kê ? Mà ai lại thiết kế ra mấy cái áo đó vậy trời ? Phát bực hà ! “ – Nghĩ xong Thị Cúc liếc xéo qua anh già 1 cái chấy xém

Má đầu làm gì sai, chỉ muốn 2 đứa bót cãi nhau thôi mà ! Kook nghĩ xấu cho Má rồi Kook ưi !

Cuối cùng cả đoàn cũng được đi ăn . Ai cũng xuýt xoa khen giọng của Jin có thể làm nên kì tích, cứu cả cái nạn đói ở BigHit khiến Jin Hường nghe mà phồng cả mũi !

Bang Si – Hyuk thấy thằng con út cứ ép đầu út đi sau mình lấy làm lạ lên tiếng :

Bố Bang : 2 đứa sao vậy ? Jungkook, con để Shanie đi lại thoải mái đi !

JK : Không đâu, bố nhìn cô ấy mặc đồ nà ! Làm sao con để người khác nhìn của cô ấy được ? – Kéo nó ra trước mặt bố xong cậu mới ngó người vợ kéo nó ra phía sau của mình – Cả bố cũng không được nhìn ! * chu mỏ *

Người bố già khẽ bật cười mấy tiếng, tụi nhỏ sẽ trở thành couple chimte nhất công ty cho xem ! Ông lên tiếng đùa :

Bố Bang : Để xem con có giữ được con bé khi con trai ta về nước không ! (au : vù con trai là bìa ạ !)

SG : Ô hay đấy. Con hóng !

Dù thừa biết đó chỉ là câu nói đùa nhưng cậu vẫn siết chặt bàn tay nó như sợ bị vụt mất, mặt tỏ vẻ giận dữ :

JK : Bố à !!!

RM : Lại sắp có phim tình cảm tay 3 cho Jin của mình xem rồi (Au : có thím nào để ý chữ “ của mình “ không ?)

V : Toẹt với ông mệt trời ! * vỗ tay * - Ngón ngừ sao hỏa

JK : Mấy hyung không bệnh em gì !

Cả bọn lại cãi nhau chí chóe tóe lửa, còn nó đứng sau bóng lưng cậu, mắt rung rung dường như nước mắt có thể tuôn bất cứ khi nào. Chắc nó đang cảm động khi cảm nhận được tình yêu mà JungKook giành cho mình lớn như thế nào đây mà ! Nó khẽ nói, chỉ đủ 1 mình nghe :

SN : Hức, Kook nắm tay mình đau quá ! Tê hết tay rồi !

Hết Chap này rồi đó. Hôm nay xui quá, mò lên gõ chap cho mấy nàng thì lại quên không lưu ở word rồi đến lúc cop sang sàn thì lại “ Lỗi ! Bạn không thể sửa truyện của người khác “ thế là lại lết xác gõ lại từ đầu, Hix, đã vậy còn bị nàng Shanie hâm kia cho thốn nữa chứ (cái đoạn cuối ấy) vì thế mấy nàng phải ủng hộ ta nhiều hơn nữa đó nha !

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: First Kiss ??!!!!

Hế lu e ve ri bo dy !! Ta đã comeback rồi đây. Huhu ta đang rất tâm trạng và buồn nhưng vẫn chăm chỉ mà vác cái mặt thối lên đây gõ chap này ! Hoan hô đi !

Thôi vào chap ạ !

Trước kia, thấy thức ăn 1 cái là Kook nhà ta dù cả thế giới có sắp bị hủy diệt cũng éo thèm care đâu đấy. Nhưng hôm nay cứ chốc chốc lại liếc xéo qua cái con người kia. Cậu thừa nhận cậu đã từng tự hứa rằng sẽ để người mình yêu mình thoải mái trong đời sống thường ngày bởi cậu hiểu con gái thời nay mà ! Nhưng sao cậu có thể không ngồi yên khi cái con người kia cứ thỉnh thoảng lại nháy mắt chu mỏ thả thính lung tung chứ !? Haizz ... Càng nhìn mấy hyung của mình Kook càng thấy nguy hiểm đó nha !! -.-

Mà cũng lạ à nha ! Tại sao 1 cô gái không xinh đến mức rung rinh như nó lại có thể làm cho cậu say nắng được nhi ? Trong khi đó ngày nào cậu cũng tiếp xúc với nhiều cô gái xinh đẹp, yêu kiều hơn nó ?? Thôi, người ta đã nói tình yêu thường không có lí do mà, con au này xí mó qua chỗ khác chơi.

Gớm, bão lốc cứ gọi là bay lung tung linh tinh luôn, làm cái đồng thức ăn đó cũng chẳng mấy chốc mà hết. Thấy mọi người ăn ngon miệng quá nên nó cũng lờ ăn nhiều rồi, hông mọc kế hoạch giữ dáng TvT (Nói cho nghe, nó đang lập kế hoạch, tính toán sao cho đẹp hơn trước đó, chứ không đi với cậu bị chìm xuống tận đáy biển mất !!)

Ăn xong cả đám lại đưa nhau đi dạo phố. Cuộc sống này quá náo nhiệt khiến họ trở nên mệt mỏi. Nhiều lúc họ muốn mình là những con người bình thường để không phải lúc nào cũng phải nguy trang. Cả lúc đi chơi cũng không được yên ổn. Đứng là làm người nổi tiếng chẳng sung sướng gì.

Khi tất cả đã thấm mệt ...

Bố Bang : Thôi, chúng ta hãy quay về nghỉ ngơi để mai còn thực hiện bộ ảnh mới.

SN : Mọi người hãy về trước đi, em và JungKook có chút việc, chúng em sẽ về sớm thôi.

V : Nè, định đi ăn mảnh với nhau đó hả ? Cho anh đi cùng với !

JH : Anh cũng đi cùng. Nãy đi anh đã tia được 1 quán nhìn có vẻ được đấy !

Mặt 2 ông đang phờn bồng nhau nhúm lại vì cái nhéo tai đau điếng từ phía sau. Chủ nhân của cái nhéo đó là Má Hường. Nhìn mặt 2 ông lúc đó tội ghê lắm !

Jin : Mày đưa này kìa chuyện, về khách sạn.

Nó ra dấu like về phía Jin kiểu “ Mỗi anh là hiểu em “ rồi te tón vẩy tay báai bai mấy ông anh của mình.

Khi mọi người đi đã khá xa, nó mới kéo tay cậu làm cậu “ ngổ tạm thời “

JK : Đi đâu vậy ? Sao không cho mấy anh đi cùng ??

SN : Nè, anh Jin còn hiểu ý em nữa mà ! Nói thẳng ra là em muốn có không gian riêng cho 2 đứa, chẳng phải anh thích đi dạo bờ biển sao ?

Cậu cười lộ ra 2 răng thỏ rồi cũng chạy theo sau nó. Gió từ biển thổi vào mát lạnh, mon man, lăn sờ trên da thịt mịn màng của 2 người. Mái tóc nó bay bay khiến cho khuôn mặt phúng phính của nó thoát ần thoát hiện, mờ ảo như ở cõi mơ.

Cậu bước tới, nắm lấy bàn tay nhỏ của nó, 2 người cứ vậy sánh đôi bước đi. Sóng nhẹ nhàng vỗ vào phía bờ cát, khẽ đập vào bàn chân truyền đến cho 2 con người cái cảm giác lành lạnh ...

Nó ngược lên nhìn cậu nhưng không phải cái kiểu rụt rè e lệ của 1 đứa con gái mới lớn đâu vì sự thật thời buổi bây giờ con gái như vậy chết hết rồi ! Nó lên tiếng :

SN : JungKook à, nhờ may 1 ngày nào đó anh rời bỏ em thì sao ?

Cậu giật mình bởi câu nói đó, thực sự chuyện rời xa nó là cái việc mà có lẽ cậu sẽ không bao giờ nghĩ đến.

JK : Chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra đâu !

SN : Ai mà chắc chắn được ! – Nó chu mỏ chĩa chéo

Cậu lại bật cười vì cái điệu bộ này của nó . Cứ dễ thương đến điên đảo như vậy thì cái chuyện mà nó đang lo lắng đó làm sao mà xảy ra được cơ chứ ! Cậu yêu nó còn không hết cơ mà !

Sau đó là cả 1 khoảng lặng, dường như 2 người họ không cần nói gì cũng đủ hiểu những điều mà đối phương muốn nói. Không khí bỗng chốc trở nên ngưng ngừng đến ngạt thở.

Mặt trăng chiếu rọi xuống nhưng dù có sáng đến đâu cũng chắc chắn không thể làm lu mờ đi đôi gà bông đang nắm tay nhau đi trên bờ biển kia.

2 người cứ sống trong cái thế giới của riêng mình mà quên hết luôn cả sự đời.

SN : JungKook à, em sợ lắm ! – Nó nói nhỏ nhưng cũng đủ để cậu nghe thấy

Cậu cúi xuống gần nó để nhìn rõ hơn xem đôi mắt kia là long lanh tự nhiên hay do sự tác động của 1 làn sương mỏng nào đó.

JK : Em sợ gì chứ ?

SN : Người ta nói, tình yêu thần tượng thường không dễ dàng gì đã vậy Em cũng chỉ là 1 con trợ lí ...

Cậu thở dài, đưa tay lên chỉ bầu trời đêm

JK : Đây là 1 xã hội rộng lớn, mặt trăng là những người của công chúng còn những ngôi sao nhỏ bé kia là những người bình thường. Em có thấy vì sao tinh tú kia không ?

Nó khẽ gật đầu, cậu tiếp :

JK : Đó chính là em đấy, sự hiện diện của em đã làm lu mờ đi mọi thứ, với anh, em là thứ sáng nhất, tinh tú nhất !

SN : Nhưng rồi đến 1 ngày, mọi thứ sẽ thay đổi, em sẽ không còn được như bây giờ mà anh thường xuyên tiếp xúc với nhiều cô gái khác xinh đẹp và umum

Chưa nói hết câu, nó đã cảm nhận được 1 thứ gì đó mềm mại, ấm áp và ướt át tấn công môi mình. Là ... cậu đang hôn nó. First kiss !!

Cậu nhâm nhi đôi môi căng mọng của nó như 1 loài gặm nhấm. Nhân lúc nó mở miệng để cố tìm kiếm 1 chút không khí, lưỡi cậu đã nhanh nhẹn tiến sâu vào phía trong khu vực khuấy động 1 vùng, 2 lưỡi nhỏ quấn quýt lấy nhau. Rồi cậu hít 1 hơi thật sâu dường như muốn trút hết không khí và mật ngọt trong miệng nó. Đến lúc cả 2 đều cạn kiệt oxy 2 môi mới lưu luyến rời nhau tạo thành 1 sợi chỉ trong suốt rồi đứt quãng trong không trung ...

Chap sau sẽ có H nha các nàng. Gần như nguyên cả chap là H luôn á. Nói trước, đây là lần đầu tiên ta viết H nên kinh nghiệm còn non lắm !!

Đọc xong nhớ cho ta xin cái nhận xét để lấy động lực gõ chap đấy chứ dạo này ta lười lắm rồi !!

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Thôi Thì ... Xuôi Theo Chiều Gió !!

Nó bất giác đưa tay lên chạm vào đôi môi đỏ hồng tự nhiên của mình. Cũng may hôm nay nó không đánh son nếu có thì Xác định ăn chỉ nha Kook ! :P

Và rồi nó bỗng nhớ về 1 thời quá khứ, 1 mảnh ghép mà rất lâu nay nó không tìm tới...

Lúc đó cái tình yêu tuổi học trò nó tuyệt vời mà ngọt ngào lắm ! Trong mắt 1 cô gái như nó thì có lẽ tình yêu chỉ là những câu hỏi han quan tâm, những cái nắm tay đầy hơi ấm và những ánh mắt chan chứa tình yêu. Nhưng rồi đến 1 ngày, người đó đã có thuyết phục nó trao đi nụ hôn đầu đời và thứ mỏng manh trong suốt quý giá của người con gái cho hắn. Nó sợ ! Nó chống cự ! Nó bỏ chạy ! Và rồi ... nó mất hắn – người mà nó từng tự nhủ sẽ yêu đến cuối đời. Nhiều lúc, nó vẫn tự hỏi bản thân mình 1 điều rằng : Tình yêu có thể dễ dàng tan vỡ như vậy sao ? Và rồi nó đã lo sợ biết bao khi nghĩ đến việc bắt đầu 1 tình yêu mới cho đến khi gặp cậu – 1 mặt trời chói lóa !

Cứ nói nó dễ dãi khi đồng ý làm bạn gái cậu đi ! Nó chấp nhận hết ! 1 fangirl có thể cưỡng lại cái niềm hạnh phúc đó sao ? Khó à nha !

Nó biết có thể cái chuyện đó sẽ lại xảy ra, sợ 1 lần nữa cái cảm giác cô độc đến rợn người lại bao bọc xung quanh nó nên nó đã quyết định sẽ mạnh dạn hơn, sẽ thay đổi.

Khi cả 2 vẫn còn thờ đốc sau nụ hôn dài ướt át đó, nó vẫn còn chưa kịp định thần lại thì đã có cái cảm giác nhẹ bẫng, cậu đang bế nó trong tay, nó lọt thõm trong lòng cậu hệt như 1 chú mèo nhỏ ...

Cậu bế nó hướng khách sạn mà đi, trước khi đi cũng không quên trang bị kính râm.

----- Tua tua tua -----

Khi phát hiện ra mình vẫn còn trên tay cậu mà cả 2 đang đứng ở quầy lễ tân để lấy chìa khóa và ừm thì mọi người giành cho nó mấy ánh nhìn không được thiện cảm cho lắm. Là không được thiện cảm cho lắm đó nha chứ không phải kì thị đâu nha !

Riêng cô nhân viên ở quầy lễ tân thấy tiểu thư nhà mình như vậy cũng đã vạch ra 1 rô đưa đi buôn với mấy chị em đồng nghiệp.

Nó vội đắm thùm thụp vào vùng ngực rắn chắc của cậu, nói nhỏ chỉ đủ cho 2 đứa nghe :

SN : Mau thả em xuống, người ta đang nhìn kìa !

JK : Ngoan đi nhóc !

N...hó...c ? Lần đầu tiên cậu gọi nó là nhóc đấy. Nghe có vẻấm áp mà thân thương quá xá ! Mà khoan, cái gì cơ ? Nhóc á ? Cậu gọi nó là nhóc, là nhóc đó !!

“Được lắm Jeon JungKook, dám gọi em là nhóc à. Anh sẽ chết với em !” – Nó nghĩ thầm

Lên đến phòng, cậu vất phịch nó xuống chiếc giường, phui tay có vẻ nặng nhọc. Còn nó đang định đứng lên cho thẳng “ thanh niên “ mắt doạ kia 1 trận nhưng lại 1 lần nữa bị cậu khống chế.

Cả thân hình to lớn của cậu ngã xuống thân hình bé nhỏ của nó, làm lún sâu 1 khoảng giường. Người nó như bị ép plastic vậy -.-“

Và cái loài gặm nhấm đáng ghét kia lại coi đôi môi mềm mại của nó là 1 miếng mồi ngon. Lần này cậu tấn công mạnh mẽ hơn, môi lưỡi 2 người cũng quần quýt nhau chẳng rời. Họ trao đổi những thứ mật ngọt tinh túy nhất cho nhau. Đôi mắt nó nhắm nghiền lại, giống như đang cố để tận hưởng 1 giấc mộng đẹp.

2’ sau, khi 1 mùi hương tanh nồng lấn át đi vị ngọt ngào trong khoang miệng 2 người cũng là lúc họ sử dụng hết lượng oxi cuối cùng của mình.

Cậu có vẻ còn lưu luyến đôi môi đó lắm, cứ nhìn chăm chăm vào nó. Đôi môi ấy đang dần được nhuộm đỏ bởi ... máu. Cậu lại gục đầu xuống đánh “ chụt “ 1 cái, dùng môi lưỡi lau sạch đi cái bằng chứng buột tội mình.

Chương 26: Em Có Anh, Chúng Ta Có Nhau, Mãi Mãi Là Như Vậy ...

Sáng sớm hôm sau, nó bị những vật nặng vàng tinh nghịch đánh thức. Vặn vẹo hồi lâu nó mới ngồi dậy được, tay ôm eo nhỏ, miệng xuyết xoa kêu đau.

Nó dùng hết sức bình sinh, cố lết thân mình vào phòng tắm nhưng mới từ bước chân đầu tiên nó đã ngã khụy xuống, nó như 1 đứa trẻ chưa hề biết đi vậy.

Cậu từ phòng tắm đi ra, tay còn đang lau khô mái tóc ướt thấy vậy bước đến, bế bổng cơ thể nude 100% của nó nhẹ nhàng đặt lên giường, kéo chăn cẩn thận cậu lên tiếng :

JK : Vợ nằm nghỉ chút đi, vẫn còn sớm * nháy mắt *

Nó mệt, không nói to được, gục mặt vào gối lằm bằm :

SN : Ai thêm làm vợ của cái đồ sói già như anh chứ !

Cậu chui vào chăn, lại hôn nấy hôn nể vào cùng xương quai xanh của nó, ngược đôi mắt long lanh nai non lên :

JK : Bây giờ mới 4h, vẫn còn sớm mà tiếp nha !

(au : hừm, nai non gì cơ chứ !)

Nó hoảng không hề nhẹ. Hôm qua đã mệt rồi, bây giờ lại muốn nữa sao ?? Kook à, anh là sức người hay sức trâu vậy ?

SN : Giữ sức, lát còn đi chụp ảnh !

Cậu đáp đúng 1 câu “ không cần “ vào mặt nó rồi lại giờ tung quần áo mới mặc ra rồi lao vào với cơ thể bé nhỏ của nó ...

1 tiếng mệt nhọc trôi qua. Nó nằm bẹp dí, thở hổn hển như 1 con chó con sắp chết đến nơi ỹ. Thực không muốn nói vậy đâu, nhưng không nói vậy thì không miêu tả hết được bộ dạng lúc này của nó. Sorry Shanie nhiều nhiều !!!

Trông nó bây giờ thật là thảm quá đi ! Nhìn tội ghê lắm ! Nó thở thoi cũng thấy mệt rồi, tay chân không nhúc nhích nổi nữa.

----- tua tua tua -----

6h a.m :

Nó bị tiếng chuông báo thức làm tỉnh giấc. Tính ra nó chỉ được ngủ chưa đầy 1 tiếng à ??

Ôm cái eo đau nhức của mình, nó lết vào phòng tắm, ngắm ngía thân hình trắng nõn của mình trong gương, nó hoảng ! Trên người nó gần như chỗ nào cũng có vết răng cắn đỏ ửng. Ô tô kê ? Bao nhiêu quần áo đẹp đang xếp hàng đợi nó mặc mà ??? Haizzz. ...tất cả là tại cái loài thỏ Jeon đáng ghét kia !

Tắm xong nó mặc chiếc quần legging đen và 1 chiếc sơ mi dài tay màu trắng để che đi những tàn dư của trận chiến. Trông dân dị cass mạn !! Nhưng trông nó như vậy lại có thêm cái nét gì đó gọi là ngây thơ trong soáng đó nha !

Nó make up không quá đậm nhưng lại siu tập trung vào cái quầng mắt thâm thì của mình , liếc sang cái điện thoại đang phát sáng nó lằm bằm :

“ Dậy chưa mèo con ? Nếu rồi thì xuống ăn sáng nhé, mọi người đang đợi. “

Khẽ bĩu môi, nó nhét điện thoại vào túi quần rồi chậm chạp đi xuống. Ai cũng có mặt đông đủ hết rồi. Mà ...không biết có phải nó đa nghi hay không như hình nhưánh mắt của mọi người hôm nay cứ nguy hiểm sao sao ấy !

V : Xuống muộn nha Shanie !

SN : Dạ tại khoản make up hơi lâu ạ.

SG : Trông hôm nay em ẻo lả, dặt dẹo vãi chường. Hôm qua làm gì mệt nhọc quá sao ? * nhướn mày *

SN : Nae, hôm qua em cày phim cả đêm luôn đó ! (au : nói dối trắng trợn, bớ làng nước ơi nó nói dối không chớp mắt kìa !!!!)

Jin : Em lạ lắm ! Hôm nay nóng mà em lại diện áo dài tay cơ !

JM : Đúng đúng. Bình thường còn lâu mới chịu mặc như vậy !

Nó giờ tay xin hàng :

SN : Sờ tốp ! Không nói nữa, em đang mệt chết đây !

Bang Si – Hyuk ngồi tùm tùm nãy giờ mới lên tiếng :

Bố Bang : JungKook, con xem con bé mệt nhẹ vậy kìa. Làm gì cũng phải hợp với sức người sức ta chứ !

JK : Nae, con sẽ ghi nhớ. (au : trả lời tình bơ bà con ạ !)

Nó sặc cacao. Nó đang nghe thấy cái éo gì thế này ?

“Đừng có nói là mọi người biết hết rồi ? Không, không, không bao giờ xảy ra chuyện đó đâu ! “ – Nó lắc đầu tự kỉ

RM : Ăn xong về phòng chuẩn bị đồ rồi xuống xe ra địa điểm chụp hình nha !

All : Oki !!

Lên phòng, việc đầu tiên nó làm là gấp gọn lại chăn gối. Vừa lật ẩm chăn ra thì ... thì ...

Thứ đồ đồ đang in trên ga giường trắng muốt kia là gì vậy ? Lẽ nào ... ?

“Thôi chết !! “ – Nó khẽ lẩm bẩm mấy tiếng sau khi sức nhớ ra rằng hôm qua 2 đứa ... không hề có đồ bảo hộ !

Nó bật động, tay thả lỏng làm chiếc chăn rơi tự do rồi thờ dài khiến đôi vai nhỏ nhô lên.

Kook từ sau, ôm ghì lấy nó. Cảm giác ấm áp len lỏi vào từng giác quan của cô gái nhỏ kia nhưng thực sự nó vẫn đang rất lo sợ nó sợ cái điều mà nó đã hỏi cậu, đó là : cậu rời xa nó ...

Cậu cất tiếng nói, hơi phả vào chiếc cổ trắng ngần của nó khiến nó tê dại :

JK : Đừng lo lắng bất cứ điều gì bởi em có anh, chúng ta có nhau, mãi mãi là như vậy ...

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Beautiful Life

Nó mỉm cười nhẹ nhàng như nắng sớm, quay lại đánh chụt 1 phát vào môi cậu rồi toe toét :

SN : Đi xuống thôi, mọi người đang đợi chúng ta ở dưới kìa !

Cậu cũng cười, bước theo sau cô gái nhỏ của riêng cậu, mặt trời nhỏ của 1 mình cậu !

----- Ta là đây phân cách chĩnte -----

Trong xe :

V : Mọi người ơi !!

All : Oiiii

V : Let's go !

All : Let's go !!

Không khí trong xe chẳng mấy chốc mà nhộn nhạo hẳn lên. Ai cũng hào hứng với chuyến đi này. Và đây sẽ là những bức ảnh đầu tiên trong bộ photoshoot mới của nhóm mang tên Beautiful Life (Ai hát hộ au bài “ 4 chữ bìa “ với)

JH : Ô nhìn kìa, lũ trẻ chơi trong công viên vui quá ! – Hóp chỉ chỉ qua cửa kính

Jin : Nhớ 1 thời anh còn làm thủ lĩnh của đám nhóc công viên, ai cũng phải dè chừng mà bây giờ đã già mất rồi ! – Jin chống cằm suy tư về quá khứ xa lắc xa lơ mà chẳng biết có xảy ra hay không.

SG : Xăm vừa thôi cha nội !

Jin Hường đang lên mặt với lũ trẻ lại bị thằng em “ có tâm “ kéo tụt mood, hận không thể bóp chết thằng nhóc ngồi cạnh.

Laddy ngồi phía trên nói vọng xuống :

LD : Đến nơi rồi, đừng có cãi nhau nữa nha mấy ông tướng !

Laddy nhìn mặt hiền hiền vậy thôi chứ cả 7 ông nhà Bàn Tán phải sợ 1 phép. 1 là Laddy hơn tuổi khá nhiều người, 2 là trong công việc chị ấy khá nghiêm khắc đó nha !

BTS : Nae ! (au : ông Jin hơn tuổi bà mà còn “ nae “ thì mấy thím hiểu được 7 ông nhà sợ bà như nào chưa ?)

JK : Woa, biển đẹp, không khí trong lành quá !!

Cậu đang rộng tay, mặt phê lòi mà lên tiếng.

RM : Hôm qua đi dạo biển không trong lành à ? Anh cá chắc hôm qua toàn mùi mồ hôi ẩm ướt trong lành quái gì ! * nháy mắt trêu người *

JH : Tặng Mon rô like.

SN : Tặng Mon oppa rô phần – Nó hóng hót

Có 1 người đen mặt rồi lấy hơi gào thét :

LD : Đang trong giờ làm việc đó, ra góc kia mau chóng mà make up đi, không thì không kịp thời gian đâu ! – Cô hét, vợ chai nước tu 1 hơi rồi tự nhủ - Haizzda, mình có khi còn hơn cả quản lý mất, tự nhiên quản lý lại nghỉ đột xuất, mắc mệt với bọn này (-.- “)

Nó cũng bắt tay vào công việc mới được bàn giao của mình đó là make up cho hội maknae. Haha, tay nghề của Shanie cũng có dịp để phô trương rồi đây ! ! >.<

“ Jimin oppa, lại đây nào ! “ – Nó nói rồi vẫy vẫy bé Chim đang nghịch cát.

Nó tận tình chọn tông màu phù hợp rồi nhẹ nhàng “ khua khoắng “ cây cọ trang điểm khắp mặt Jimin. Sau 1 hồi rồi cũng đến kiểu tóc. Trong photoshoot đợt này, Jimin để tóc màu vàng, trông nổi bật mà cũng nóng hết cả mắt. Vàng vàng, cát vàng, tóc vàng, đúng là nóng thật !

----- Tua -----

SN : Xong ! Haha, trông tác phẩm của mình mới tuyệt vời làm sao !! – Nó tự luyến rồi gọi Véo đang ngắm trời ngắm đất kiểu * Hóa Tinh ơi, bây giờ mây đang ở hướng nào ? Đông hay Tây hay Nam hay Bắc ?? * - Hey V oppa, come on !

V giật cmm mình ậm ừ vài câu lưu luyến nhìn bầu trời xanh lần cuối rồi lật đật chạy lại (au : con xin quỳ !)

SN : V oppa, anh ngồi tư thế thoải mái nhất nha !

V : Ừm ! * mặt thộn, mắt lơ đãng, lưng khom, tay êo là *

Nó vỗ trán, lắc đầu, hờn không thể kiếm ra cái quần thừa nào để đội.

SN : Ý em là kiểu ngồi thoải mái đó !

V : Thì đó còn gì – chu mỏ chả cheo

SN : Thôi được rồi em xin thua.

“ Lại 1 tác phẩm nghệ thuật mới được ra lò !! “ – Nó chăm chú nhìn, rồi vênh mặt tự đắc

Đang phờn bông nó bắt tim khi có ai đó gõ nhẹ vào vai mình (bà xém ngất vì tưởng ma á)

JK : Đến lượt Kook make up chưa ?

Nó ôm tim mà bộ ông này bị ám đầu hay sao ý. Tự giác ra chứ không phải gọi như mấy ông kia.

SN : Ừa, ra đây luôn đi, hôm nay trong maknae line Kookie oppa là ngoan nhất nha ! – Nó cưng nựng.

JM : Chồng hư vợ khen ngoan kia ! – Vừa nói xong Min Min đã nhận ngay 2 cái lườm sắc lẹm từ cái cặp gà bông kia.

Lườm xém tóc ông anh xong, Kook quay ra cười toe toét với nó làm tim nó tan chảy như ở trong lò vi sóng. Thật đúng là biết cách cướp hồn người khác mà !

Cậu, với mái tóc nâu hạt dẻ tinh nghịch thêm vài line tím đang soi gương tự khen mình đẹp trai :

“ Chà, ai mà đẹp dữ thần vậy nè ? “

“Busan thật có phúc khi có 1 người như mình mà ! “

“Ba mẹ à, đẹp trai là 1 cái tội, con mà bị cảnh sát bắt thì sao đây ? “

Còn nó ở bên cạnh lại tấm tắc khen tay nghề siêu đẳng của mình. Khen hoài, khen mãi không biết đánh vắn từ “ chán “. Au xin nhắc lại : Các nhà khoa học đã chứng minh bệnh tự luyện lấy qua đường hô hấp !

Đang định nghỉ tay ăn túi snack thì ...

V : Shanie à, tóc anh nó làm sao ý, chỉnh lại giúp anh với.

Nó vui vẻ chỉnh lại.

JM : Shanie, vừa anh té sml nên mặt hun cát rồi, làm lại đi !

Nó gượng cười chỉnh lại.

JK : Shanie ơi, vừa Kook tháo lens ra bây giờ không đeo được lại rồi.

Nó xụ mặt chỉnh lại.

JM : Shanie, mồ hôi ra khắp lớp make up rồi !

Nó đen mặt chỉnh lại.

V : Shanie, tóc anh lại rối rồi !

Nó xì khói đầu chỉnh lại.

JK : Sha....

SN : Shanie cái gì mà Shanie. Suốt ngày Shanie. Bộ mấy anh thừa năng lượng à ? Make up xong ngồi yên ra 1 góc cho em nhờ !! – Nó chặn họng Cúc tuôn 1 tràng.

“ Anh định đưa em túi bánh ăn cho đỡ mệt mà ! Có cần phải lớn tiếng như vậy không ? “ – Bé Cúc tội nghiệp quay người mân mê gói bánh, mặt xụ xuống như cái bánh đã ngấm nước.

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

“Xong rồi, rất đúng tiến độ, mọi người làm tốt lắm ! “ – Biên tập vỗ tay đôm đốp tán thưởng

BTS : Kamssahamnida !

Kookie quay qua quay lại liếc tìm dáng người bé nhỏ kia rồi tùm tùm cười như 1 thằng bệnh khi bắt gặp nó đang ngồi trên chiếc ghế gần đó gật gà gật gù ngu, nước miếng chực trào nơi khóe miệng (au : mắt hình tượng quá Shanie à !! -.- “)

“Ngủ mất rồi à ? Còn nước miếng nữa chứ ! Cute quá hà !!!! “ – Kook nghĩ , chân đã bước về phía nó từ kiếp nào rồi.

Biển đẹp, cát trắng, nắng vàng nhưng không thể nổi bật bằng cô gái kia được, cậu ngắm nó lâu, lâu lắm dường như không biết chán cho đến khi mọi người gọi lên xe ra về thì mới bẻ bông con mèo kia lên rồi hướng chiếc xe ô tô mà đi.

----- Trên xe -----

JH : Chua choa mẹ ơi, ai trong ảnh mà đẹp trai dữ ! – Hóp cảm máy ảnh ngắm nghía 1 lúc rồi chỉ vào cái thằng đang vuốt tóc về rất chảnh cún (chính ông)

Cả đám cười ồ làm nó giật mình tỉnh giấc, về mặt ngu người thấy rõ nhìn xung quanh kiểu “ Đây là đâu và tôi là ai ? “ Nhìn 1 lượt mấy cái bản mặt trên xe, nhìn thêm lượt thứ 2, lượt thứ 3 rồi đến lượt thứ 4 nó mới gật gù nghĩ “ À, là người quen chứ không phải bắt cóc ! “ (au : Quỳ mấy bọn này đến mòn đầu gối rồi !)

V : Shanie dậy rồi kìa.

JM : Anh có mấy cái bánh để phần cho em nà ! – giờ gói bánh ra Chim đơ luôn - Ủa, mấy cái bánh đâu mất rồi ?

Bé Su thành thật, ngây thơ lắm, giờ cái bản mặt thản nhiên nhất có thể ra :

SG : Vừa đói nên hưng ăn mất rồi. Lấy vỏ không ?

Jimin quay qua định xin lỗi vì làm cho nó mừng hụt thì thấy con bé không thèm care mình ngay từ giây phút đầu mà ngồi vui vẻ bóc snack của bé Cúc ngồi bên, 2 đứa út đang chăm chăm vào cái iphone, thỉnh thoảng lại cười cười xong thì thầm gì đó, nghe không nhầm thì là “ Trong ảnh này nhìn anh Min lùn quá ! “ Pặc Chim mặt hiện lên vài tia hắc tuyến quay lên trên, môi chu ra coi bộ đang dỗi à !

LD : Mấy đứa à, tin nóng hổi vừa nghe vừa thổi đây !

Cả đám nhao nhao hóng hót, cái xe chẳng mấy chốc đã nhộn nhịp hơn hẳn chục khu chợ. Gì chứ về khoản hóng chuyện là cái lũ này được cấp bằng giáo sư tiến sư rồi đó nha !!

LD : Trong thời gian chúng ta đi tour, công ty có tuyển thực tập sinh đúng không ?

All : Đúng.

LD : Đã có kết quả rồi nè. Đó là 1 nhóm nhạc nữ 4 người, vì thế đợt tour này về sẽ phải đi gặp mặt chào hỏi hậu bối.

JM : Chà ! Chúng ta có em gái rồi ! Chắc họ sẽ dễ thương lắm đây. * vỗ tay *

V : Mừng mừng lắm không Chim ?

JM : Có – Min Min gật đầu lia lịa, phồn hết chỗ chê

V : làm như mày dễ ra tụi nó không bằng ! Mấy kiểu vui mừng đấy tao thường thấy ở mấy ông bố ở bệnh viện phụ sản thôi hà.

Jimin đen mặt.

Về hớn hờ vì trêu tức được thằng bạn yêu (quái) chứ trong lòng ông chẳng đang sượng điên lên còn gì, cũng háo hức chả kém Chim Chim là bao !

LD : À quên nữa rồi, trong đó có em gái ruột của chị, nó tên Jan Min, mấy đứa giúp đỡ em nó nhaaaaa !

Gớm quá cơ, nói xong bà còn gằn giọng, nở nụ cười của thiên quý, ý lộn, ác quỷ làm cả bọn lạnh toát cả sống lưng.

RM : Bọn ... bọn em sẽ coi em gái chị như em gái ruột của mình. Đúng không mấy đứa ? – Vừa nói Mon vừa nháy mắt ra hiệu với đồng bọn.

V : Hê hê, tất nhiên rồi !

JK : Đúng, chị cứ yên tâm, bọn em sẽ không sai vặt em ý, không bắt em ý dọn phòng tập giúp, không bắt em ý mua đồ ăn rồi không lấy tiền đâu ạ ! – vâng, tuôn 1 tràng bà con ạ.

Mấy thằng nhìn Kook ý “ Ai đã làm gì mà mày gằn như khai ra hết vậy Kook ? “

Nhưng rồi cả bọn lại cười xuề xòa, dùng tay xoa Laddy cô quay lên phía trước thì ...

SG : Muỗi bay vào mắt hay sao mà cứ nháy mắt liên hoàn cước phi về chỗ tụi anh thế ? Có cần giúp không, anh sẵn lòng giúp 1 chân.

Cả đám cơ mặt đông cứng như bị đóng đá. Xong tặng cho Suga những ánh nhìn ừa, âu yếm, thân thiện lắm lun ý !

Nếu nhìn thôi cũng gây sát thương thì có lẽ cụ nhà ta đã không còn sống sót để mà ngồi đó vẩn ngu ngơ như con bò đeo nơ nhìn mọi người.

LD : Vậy là sao hả trưởng nhóm Ráp Mon Sờ Tơ ?

(au : lờm sắc lẹm bà con ạ !)

Ông Leader nhà mình mở hội tuôn roi là chã, nhìn qua tường xe bị đột, vất óc ra mà nghĩ lí do. Đến bây giờ cái IQ cao ngất ngưỡng lại éo giúp anh được tí tẹo nào, hình như toàn bộ chất xám nó rủ nhau dọn đồ tay trong tay đi du lịch rồi hay sao ý !

RM : Hà ? À ... thì ... thì hôm nay trông chị xinh quá nên em đang tập để ... ờ để Nháy mắt thả thính đấy mà ! Bọn trẻ bây giờ thật là, bày ra lắm trò mình không theo nổi. Haha ! – Nói xong Mon còn cười ngượng làm cả bọn lắc đầu ngao ngán ngẫm.

Mon à, nịnh thì nịnh hẳn hoi đi chứ, cái gì mà “ nháy mắt thả thính “ đấy hả ??

Nhưng coi bộ bọn ở dưới lo xa tít mù rồi. Laddy được khen nên phớn, mũi phồng to như quả bóng, éo thèm quan tâm cái về đằng sau mà toe toét :

LD : Được rồi, tạm tha cho chú !

Cả đám : Thờ phào – ینگ rồi liếc nhau gật đầu bày ra 1 kế hoạch hoàn hảo và thâm hiểm để trả cái mối thù này

Về nhà, chốt cửa, lao vào đánh hội đồng Susu !

(au : Hoàn hảo, thâm hiểm quá cơ =.=)

Au : sorry bà con cô bác, chap này au thấy xàm vcc ra luôn ý T.T

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28

“ Xong rồi, rất đúng tiến độ, mọi người làm tốt lắm ! “ – Biên tập vỗ tay đôm đốp tán thưởng

BTS : Kamssahamnida !

Kookie quay qua quay lại liếc tìm dáng người bé nhỏ kia rồi tùm tùm cười như 1 thằng bệnh khi bắt gặp nó đang ngồi trên chiếc ghế gần đó gật gà gật gù ngủ, nước miếng chực trào nơi khóe miệng (au : mất hình tượng quá Shanie à !! -.- “)

“ Ngủ mất rồi à ? Còn nước miếng nữa chứ ! Cute quá hà !!!! “ – Kook nghĩ , chân đã bước về phía nó từ kiếp nào rồi.

Biển đẹp, cát trắng, nắng vàng nhưng không thể nổi bật bằng cô gái kia được, cậu ngắm nó lâu, lâu lắm dường như không biết chán cho đến khi mọi người gọi lên xe ra về thì mới bẽ bồng con mèo kia lên rồi hướng chiếc xe ô tô mà đi.

----- Trên xe -----

JH : Chưa choa mẹ ơi, ai trong ảnh mà đẹp trai dữ ! – Hóp cảm máy ảnh ngắm nghía 1 lúc rồi chỉ vào cái thằng đang vuốt tóc vẻ rất chảnh cún (chính ông)

Cả đám cười ồ làm nó giật mình tỉnh giấc, về mặt ngu người thấy rõ nhìn xung quanh kiểu “ Đây là đâu và tôi là ai ? “ Nhìn 1 lượt mấy cái bản mặt trên xe, nhìn thêm lượt thứ 2, lượt thứ 3 rồi đến lượt thứ 4 nó mới gật gù nghĩ “ À, là người quen chứ không phải bắt cóc ! “ (au : Quỳ mấy bọn này đến mòn đầu gối rồi !)

V : Shanie dậy rồi kìa.

JM : Anh có mấy cái bánh để phần cho em nà ! – giờ gói bánh ra Chim đơ luôn - Ủa, mấy cái bánh đâu mất rồi ?

Bé Su thành thật, ngây thơ lắm, giờ cái bản mặt thản nhiên nhất có thể ra :

SG : Vừa đói nên hyung ăn mất rồi. Lấy vỏ không ?

Jinin quay qua định xin lỗi vì làm cho nó mừng hụt thì thấy con bé không thèm care mình ngay từ giây phút đầu mà ngồi vui vẻ bóc snack của bé Cúc ngồi bên, 2 đứa út đang chăm chăm vào cái iphone, thỉnh thoảng lại cười cười xong thì thầm gì đó, nghe không nhầm thì là “ Trong ảnh này nhìn anh Min lùn quá ! “ Pặc Chim mặt hiện lên vài tia hắc tuyến quay lên trên, môi chu ra coi bộ đang dỗi à !

LD : Mấy đứa à, tin nóng hổi vừa nghe vừa thổi đây !

Cả đám nhao nhao hóng hớt, cái xe chẳng mấy chốc đã nhộn nhịp hơn hẳn chục khu chợ. Gì chứ về khoản hóng chuyện là cái lũ này được cấp bằng giáo sư tiến sư rồi đó nha !!

LD : Trong thời gian chúng ta đi tour, công ty có tuyển thực tập sinh đúng không ?

All : Đúng.

LD : Đã có kết quả rồi nè. Đó là 1 nhóm nhạc nữ 4 người, vì thế đợt tour này về sẽ phải đi gặp mặt chào hỏi hậu bối.

JM : Chà ! Chúng ta có em gái rồi ! Chắc họ sẽ dễ thương lắm đây. * vỗ tay *

V : Mà mừng lắm không Chim ?

JM : Có – Min Min gật đầu lia lịa, phòn hết chỗ chê

V : làm như mày đẻ ra tui nó không bằng ! Mấy kiểu vui mừng đấy tao thường thấy ở mấy ông bố ở bệnh viện phụ sản thôi hà.

Jinin đen mặt.

Vếu hón hớ vì trêu tức được thằng bạn yêu (quái) chứ trong lòng ông chẳng đang sướng điên lên còn gì, cũng háo hức chả kém Chim Chim là bao !

LD : À quên nữa rồi, trong đó có em gái ruột của chị, nó tên Jan Min, mấy đứa giúp đỡ em nó nhaaaaa !

Gớm quá cơ, nói xong bà còn gằn giọng, nở nụ cười của thiên quý, ý lộn, ác quỷ làm cả bọn lạnh toát cả sống lưng.

RM : Bọn ... bọn em sẽ coi em gái chị như em gái ruột của mình. Đúng không mấy đứa ? – Vừa nói Mon vừa nháy mắt ra hiệu với đồng bọn.

V : Hê hê, tất nhiên rồi !

JK : Đúng, chị cứ yên tâm, bọn em sẽ không sai vặt em ý, không bắt em ý dọn phòng tập giúp, không bắt em ý mua đồ ăn rồi không lấy tiền đâu ạ ! – vâng, tuôn 1 tràng bà con ạ.

Mấy thằng nhìn Kook ý “ Ai đã làm gì mà mày gằn như khai ra hết vậy Kook ? “

Nhưng rồi cả bọn lại cười xuề xòa, dùng tay xoa Laddy cô quay lên phía trước thì ...

SG : Muỗi bay vào mắt hay sao mà cứ nháy mắt liên hoàn cước phi về chỗ tui anh thế ? Có cần giúp không, anh sẵn lòng giúp 1 chân.

Cả đám cơ mặt đông cứng như bị đóng đá. Xong tặng cho Suga những ánh nhìn ừa, âu yếm, thân thiện lắm lun ý !

Nếu nhìn thôi cũng gây sát thương thì có lẽ cụ nhà ta đã không còn sống sót để mà ngồi đó vẫn ngu ngơ như con bò đeo nơ nhìn mọi người.

LD : Vậy là sao hả trưởng nhóm Ráp Mon Sờ Tơ ?

(au : lờm sắc lẹm bà con ạ !)

Ông Leader nhà mình mở hội tuôn roi là chã, nhìn qua tường xe bị đột, vất óc ra mà nghĩ lí do. Đến bây giờ cái IQ cao ngất ngưỡng lại éo giúp anh được tí tẹo nào, hình như toàn bộ chất xám nó rủ nhau dọn đồ tay trong tay đi du lịch rồi hay sao ý !

RM : Hà ? À ... thì ... thì hôm nay trông chị xinh quá nên em đang tập để ... ờ để Nháy mắt thả thính đấy mà ! Bọn trẻ bây giờ thật là, bày ra lắm trò mình không theo nổi. Haha ! – Nói xong Mon còn cười ngượng làm cả bọn lắc đầu ngao ngán ngẫm.

Mon à, nịnh thì nịnh hẳn hoi đi chứ, cái gì mà “ nháy mắt thả thính “ đấy hả ??

Nhưng coi bộ bọn ở dưới lo xa tí mù rồi. Laddy được khen nên phòn, mũi phồng to như quả bóng, éo thèm quan tâm cái vẻ đấng sau mà toe toét :

LD : Được rồi, tạm tha cho chú !

Cả đám : Thở phào – ینگ rồi liếc nhau gật đầu bày ra 1 kế hoạch hoàn hảo và thâm hiểm để trả cái mối thù này ...

Về nhà, chốt cửa, lao vào đánh hội đồng Susu !

(au : Hoàn hảo, thâm hiểm quá cơ ==)

Au : sorry bà con cô bác, chap này au thấy xàm vcc ra luôn ý T.T

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Người Cũ Quay Lại

Thực hiện xong loạt ảnh, cả bọn thoải mái hẳn nên đã lôi nhau đi chơi lung tung ngay từ khi vừa chén xong đồng đồ ăn và bây giờ đây cả đám đang hào hứng cuộc bộ trên phố để mà ngắm cảnh đêm.

RM : Không khí ở đây tuyệt quá !!

SG : Thế mà không lười bỏ đi cùng, suốt ngày cắm mặt vào đồng giấy tờ hợp đồng. Haizz...

Tám chuyện 1 thôi 1 hồi nó mới lên tiếng :

SN : Dừng chân lại đây ăn kem đi ... nếu các anh không ngại ...

Cái mục tiêu mà nó đang nhắm tới đó là 1 quán vỉa hè cùng với vài bộ bàn ghế nhựa. Trước kia, cái quán đó dường như đã gắn liền với thời cấp 2 của nó nên bây giờ nó muốn được 1 lần trở về cái cảm giác thời thơ ấu ...

JH : Đi, đi thôi, ăn mà còn ngại thì không còn là Bang Tan Style nữa rồi !

SN : Nhưng đó là quán vỉa hè đó !

Jin : Vỉa hè thì sao chứ, ngon là được.

Xong cả đám lôi nhau vào làm cái quán sáng nhất đêm nay luôn ! Trội ôi, mấy ông sợ người khác ăn hết phần hay sao mà đồ ra bao nhiêu ăn hết bấy nhiêu. Sợ ! Dạ dày hình như là cái túi thần kì của Doraemon ý !

Bà chủ quán tuy đã già nhưng nhận ra nó ngay, muốn ngồi xuống 2 bà cháu hàn huyên tâm sự chút thì lại bị cái lũ kia hành cho luôn tay luôn chân, nó chỉ biết ngồi nhìn xung quanh xem có cái quán nào đẹp đẹp để đợi không. Thật sa mạc lời !

- Phong không đi cùng cháu à ? Ngày xưa nhìn 2 đứa lúc nào cũng bám lấy nhau như hình với bóng ! – Bà lên tiếng khiến nó trầm hẳn xuống. ...

Phong, Nguyễn Hoàng Thái Phong chính là mối tình đầu của nó, là tình yêu tuổi học trò của nó ... Nó cười buồn :

SN : Anh ấy chỉ là bạn cháu thôi, bây giờ không còn liên lạc với nhau nữa rồi.

- Vậy tiếc quá, bà cứ nghĩ 2 đứa là gì đó của nhau rồi cơ. Thằng Phong đến đây cũng toàn thấy 1 mình.

SN : Dạ ?? Đến đây ??? – Nó hoang mang

- Không có gì đâu – Bà cười – Mà bây giờ mấy giờ rồi ?

SN : 8h rồi ạ.

Nhìn mặt bà vui hẳn lên, trong lòng nó ít nhiều thắc mắc, có lẽ bà hiểu nên lên tiếng :

- Chút nữa thôi cháu sẽ có bất ngờ. Ồ, nó kia rồi ! – Vừa nói bà vừa chỉ ra phía sau nó, nó theo phản xạ đứng bật dậy quay lại thì

Cái dáng người cao cao đó không phải đã từng rất quen thuộc với nó sao ? Tại sao người đó lại xuất hiện ở đây, vào lúc này cơ chứ ? Nó điên mất thôi !

Toan quay người gọi đám lo ngại kia về thì Thái Phong (TP) hần lại gần, nắm lấy bàn tay nó giật lại rồi ôm trọn cơ thể nó vào lòng, thì thầm chỉ đủ nó nghe :

TP : Em đã về rồi ... anh xin lỗi !

“ Xin lỗi “ ư ? Vậy ý là gì ? Hần khiến nó bao nhiêu năm qua sống trong u buồn và đau khổ mà bây giờ chỉ với 1 câu xin lỗi là xong sao ? Nó dùng hết sức đẩy hẳn ra lạnh nhạt :

SN : Xin lỗi, tôi không quen anh, chắc anh nhận nhầm người rồi.

TP : Trang ! Những kỉ niệm trước kia của 2 chúng ta, em quên rồi sao ?

SN : Phải, tôi đã quên rồi, quên sạch, không nhớ 1 chút gì !

TP : Anh biết, anh là người có lỗi, hãy cho anh thêm 1 cơ hội, chúng ta làm lại từ đầu nha ...

Haha, lúc này đây nó đang rất muốn bật cười thành tiếng nhưng mẹ dục con gái là phải có duyên. Quả đúng là gặp lại hẳn nó có bất ngờ nhưng quay lại ư ? Xin lỗi đi, trái tim nó đã hoàn toàn trao trọn cho chàng trai vừa mới chạy ra nắm chặt tay nó như sợ bị mất cắp kia rồi ! Nực cười !

“ Đến bây giờ mới nhận ra tầm quan trọng của Kim Shanie này thì quá muộn rồi ! “ – Nó tự đắc

Nhìn qua cậu vẻ mặt đang vô cùng khó coi, 1 tay nắm thành quyền, 1 tay nắm chặt lấy tay mình, nó liền hiểu ngay JungKook cậu đang bất mãn về cái ôm kia nên nhẹ nói :

SN : Không có gì đâu oppa !

TP : Anh ta là ai vậy ? – Hất mặt về phía cậu

SN : Anh ấy là ai không quan trọng và anh cũng không có quyền hỏi với cái điệu bộ như vậy.

TP : Anh muốn nói chuyện riêng.

Nó cười nửa miệng :

SN : Tôi không rãnh, anh muốn gì ở tôi cứ nói. Nếu được tôi sẽ đáp ứng coi như quà tình nghĩa anh em. Mong anh tránh xa tôi ra 1 chút.

TP : Anh muốn em

Nó là đang muốn tát vào cái bản mặt kia 1 cái thật mạnh để xem nó dày đến cỡ nào rồi đấy nhưng lại bị Kook kéo đi, hấn cũng đủ nhanh để nắm lấy cánh tay còn lại của nó, mắt nhìn chăm chăm lấy cậu như muốn ăn tươi nuốt sống vậy ! Kook cũng không kém cạnh, mắt gần như tóe ra tia điện, JungKook cậu hận không biết tiếng Việt để mà chửi sml cái thằng mất đạo kia.

Không khí ngột ngạt đến khó thở, 6 bé còn lại nhà Bàn Tán cũng tạm gác chuyên môn ăn uống sang 1 bên đứng dậy mà ngóng tình hình bộ phim hay. Cùng lia máy quay 1 vòng, cận cảnh từng người theo sitcom Ấn Độ nào, thêm mấy cái nhạc “ ta ti ta tí àn na đi ta ti ta tí “ cho gay cấn nữa nà. Và nó đã không phụ lòng mong mỏi của mấy up pa mà đã hất mạnh tay mình tuột khỏi bàn tay hấn cùng đám chị em bạn đi kia bỏ đi với cái dáng điệu quý sò tộc.

Được 1 đoạn nó quay lại vẫn thấy hấn đứng đó nhìn theo về phía mình, trên khuôn mặt thể hiện 1 thứ cảm xúc hỗn độn như mớ rác, nói đúng hơn là kiểu baby buồn đi ị ý liền nó nụ cười nhẹ nhàng đắc thắng :

“ Muahahaha !!! “

Còn cách nó khoảng vài chục bước chân chạy ngược là 1 ý nghĩ xẹt qua đầu cậu con trai mang tên Thái Phong :

“ Nguyễn Hoàng Thùy Trang, cô nghĩ tôi cần cô sao ?? Áo tưởng, cái tôi cần chính là cái gia tài khổng lồ sẽ rơi vào tay cô kia kìa ! Rồi cô sẽ về tay tôi thôi giống như lúc trước, chỉ cần với những lời dụ dỗ ngọt ngào “

Rồi hấn quay bỏ đi với cái dáng dấp kiêu ngạo trước kia. Hấn đâu biết rằng hấn đã từng khiến cho trái tim cô bé ngây thơ như nó phải quặn lại, nhiều lần tưởng như đã vỡ tan ra thành trăm mảnh ? Hấn đâu biết rằng nó đã đau như thế nào ? Và hấn cũng đâu biết hấn đã gần như đẩy nó của mấy năm trước vào ngục tối ? Và theo hệ nhân quả, hấn sẽ phải nếm trải cái vị chua chát đó 1 lần, có thể còn nhiều hơn thế bội phần

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Ra Mắt Hậu Bối

Sau khi trở lại phòng khách sạn, Kook hỏi nó :

JK : Người vừa rồi là ai vậy ?

SN : Bạn học cũ của em thôi, cũng lâu rồi bọn em không gặp nhau.

JK : Nhưng – vò đầu bứt tai – anh thấy kì kì sao á ! Với lại trông em có vẻ lạnh nhạt lắm mà ! Theo nguyên lí, bạn bè lâu ngày không gặp là phải tay bắt mặt mừng hoặc hơn nữa còn nước mắt rưng rưng vì nhớ lại kỉ niệm thời xa xưa nữa chứ ! – Mặt bé lúc này biểu cảm dữ dội lắm.

Nó hơi hoảng, mặt tái xanh vài phần, làm thế nào để biện minh với cậu đây ? Chẳng lẽ lại kể ra toàn bộ sự thật ?? Không được, nếu vậy cái tình yêu này nữa nó và cậu sẽ còn tồn tại chứ ??

JK : Shanie ! Em sao vậy ?

SN : Hà ? À không có gì. Trước kia chúng em có có chút xích mích, và em vốn cũng không ưa anh ta mấy, vậy mà vẫn còn mặt dày vác xác tới muốn được làm bạn với em như trước đó !!

Dù biết cái lí do này nó thật củ bắp nhưng cậu vẫn gật đầu tỏ vẻ hài lòng lắm nên nó cũng thờ phào nhẹ nhõm. Chuyện xưa ấy đến đây là phải kết thúc thôi, sẽ không 1 ai nhắc tới nữa. Đã là quá khứ ... thì làm ơn hãy để nó ngủ yên ...

Sau đó nó ôm chầm lấy cậu, 2 người lại bắt đầu trao cho nhau những thứ dịch ngọt còn về sau thì như thế nào ư ? Đúng như mấy thím nghĩ rồi đó ! 2 đứa mỗi đứa lần 1 góc giường ngủ tít, không màng trời đất trắng sao ^.^

----- Tua -----

Vậy là tour về Việt Nam lần này của nhóm lại được tổ chức 1 cách rất rất rất suôn sẻ à mà không hấn. Sẽ là vậy đấy nếu như không thỉnh thoảng lại bắt gặp cái bản mặt của tên người cũ kia khiến cơ mặt của Kim Shanie nó không thể nào dẫn ra thoải mái cho được.

RM : Nghe nói em gái của Laddy unnie là ARMY đó !

Jin : Chắc là đồ gục trước vẻ đẹp trai chết người của anh đây rồi chứ gì !

JM : Sự cu teo chim tê của em mới đúng ! (au : “ cu teo chim tê “ ok, I’m not fine ☐)

V : Vì cái nháy mắt chết người của tao chứ !

Đấy, mỗi thế thôi mấy ông cũng cãi nhau om tòi cả mấy khoang máy bay khiến tiếp viên phải tới nhắc nhở trật tự. Chắc chắc, hình tượng trong mắt mấy ông là : KHÔNG ĂN ĐUỐC !

” Chuyến bay PT 13 chuẩn bị hạ cánh. Yêu cầu hành khách về đúng vị trí, thắt dây an toàn đầy đủ ” – Chất giọng ngọt như mía lùi phát ra từ chiếc loa khiến cả đám đang say sưa trong mộng đẹp dần dần trở về thực tại. Mặt tất thấy đều thốn đến tận rỗ rốn, nó chỉ hận, không thể tỉnh ngủ để mà vơ lấy cái điện thoại troll cho vài kiểu !

Riêng bà cô Laddy này giờ không hề chớp mắt, lại vỗ mặt mấy đứa :

LD : Tỉnh táo, chỉnh đốn lại trang phục đi. Từ sân bay sẽ về thẳng công ty luôn.

SG : Em về KTX đây, buồn ngủ lắm !

LD : Đi ra mắt hậu bối đó.

SG : Thiếu em cũng không ai chết.

LD : Hừm... dám không nghe lời ??

Cụ nhà định gặt đầu đáp trả mà lại bị cái mùi thuốc súng thoang thoang đầu đây khiến sống lưng là cả 1 chữ lạnh, mặt vội chuyển sang kiểu em ngoan :

SG : Em đùa xiu cho vui thôi mà. Ra mắt hậu bối mà vắng mặt là không hay đúng không Laddy unnieeeee... ? * cười miễn cưỡng *

Về đến BigHit Entertainment thân thương, 7 ông chạy ỳnh ạch lên trước, lao vào phòng tập bật nhạc quẩy hết mình, quẩy nhiệt tình lắm như chưa bao giờ được quẩy vậy ! Laddy mở cửa bước vào, lạnh nhạt tắt nhạc rồi ho khan nhắc nhở :

LD : E hèm, giữ hình tượng chút đi !

4 cô gái xinh xắn lấp ló phía sau khe che miệng cười khúc khích.

JK : Hề. hề lộ mấy em gái cưng !

JM : Lại đây đi ! – Pắc Chim ra đùn đàn vịt trời kia lại trong phòng.

RM : Chào các em, anh là trưởng nhóm RapMonster.

4 cô bé cúi rạp người, đồng thanh :

“ Àn nhon sae yo “

V : Giới thiệu đi mấy em.

(Au : Mấy thím đọc ráng nhớ thêm nha ! Chỉ thêm 4 cái tên thôi mừ T.T)

KR : Em là Na Ki Rae, tạm thời giữ chức vụ rapper chính và nhảy phụ.

MR : Soo Moo Ra, visual và vocal của nhóm. Em gái cưng của chị Laddy ạ ! <3

LD : Chắc cưng =,= ”

SM : Yoo Sae Mi, rap phụ, vocal của nhóm ạ.

HN : Kim Hana, nhảy chính, vocal và center của nhóm.

All : 4 thành viên của nhóm Angels xin chào mọi người !! – Tim tiếc tóm lại là bay lung tung loạn xạ.

Cả đám vỗ tay đồng loạt tán thưởng làm 4 bé phồng cả mũi. Riêng Moo Ra nãy giờ cứ chăm chú về phía người thương của mình. Cô cố gắng bao nhiêu, quyết tâm bao nhiêu cũng chỉ để được vào công ty này làm việc. được gần gũi hơn với chàng trai ấy – Jeon JungKook

HN : Ủa, Suga oppa đâu rồi ? Em hóng hoài !

JH : Đang ngủ trên ghế kia, hôm qua anh ấy thức khuya quá.

SM : Thương oppa quá đó ! □

Jin : Không thương tụi còn lại à ?

SM : Có chứ ! Thương hết cả 7 anh trai luôn !

Kookie bước lại gần chỗ Angels dường như không xác định phương hướng rồi đột nhiên bước thẳng về phía Moo Ra, dang rộng vòng tay sẵn sàng và ấm áp của mình ra quàng qua vai cô :

JK : Em gái của Laddy unnie có khác, dễ thương ghê !

Trái tim cô kể từ đây chính thức loạn nhịp. 2 gò má khẽ phớt hồng nhẹ nhàng. Cái hành động thân mật này là sao ? Phải chăng cô đã ghi được điểm trong mắt cậu ? Haha, cô biết mà, không 1 người con trai nào có thể cưỡng lại vẻ cuốn hút chết người của cô và có lẽ JungKookie cậu cũng không ngoại lệ ?? Nghĩ thôi cô đã tung bóng trong lòng rồi. Chẳng bao lâu nữa, cô và cậu sẽ cùng nhau viết lên 1 câu chuyện tình yêu lãng mạn nhất thế gian này cho coi ! Bỗng 1 giọng nói nhẹ nhàng cất lên khiến cậu buông tay ra khỏi đôi vai của mình làm cô hụt hẫng. 2 chân mày khẽ cau lại trong lòng thầm chửi rủa cái con người vô duyên kia nhưng bề ngoài vẫn phải cố mà nặn ra nụ cười thiên sứ.

SN : Mọi người à, xin lỗi em đến muộn.

MR : Chào chị !

Các thành viên còn lại của Angels cũng lễ phép chào hỏi và lặp lại màn giới thiệu dễ thương kia.

JK : Shanie lại đây đi, vừa bay xong chắc em mệt lắm ! – Cậu thân thiện ra nắm tay nó kéo xuống cùng cậu ngồi trên chiếc ghế sofa. Thình thoảng 2 người lại bật cười vì cái gì đó trong điện thoại của JungKook khiến cô có đôi chút bực mình.

Nhưng như đã biết BTS rất thân thiết với các staff nên cô cũng an tâm hơn phần nào, và lại nhìn mặt bà chị Shanie kia cũng đáng tin, đáng yêu đấy chứ ! Chắc không có chuyện như cô nghĩ đâu !

MR : Shanie à, rất vui được làm quen với chị ! – Cô bước về phía 2 người họ, cốt cũng chẳng phải là thân thiện, thừa hơi ra mà làm quen. Chẳng qua là nhìn thân mật vậy cô thấy chướng mắt.

SN : Ô, chào em. Nghe chị Laddy kể về em suốt, hôm nay mới được gặp mặt !

MR : Hi, bà chị đó có nói xấu gì em không vậy ? Em là không tin tưởng vào bà này đâu, hờ ra là đi nói xấu em gái. – Rồi cô nắm tay Shanie kia kéo ra 1 chỗ khác – Chị, lại đây em cho coi ảnh của Laddy, mắc cười lắm đó !!

Ha, vậy là đã thành công, bây giờ nặc xác bà cô Shanie gì gì kia lại mà tiếp chuyện với Kookie của cô thôi.

Hức, au thấy tội nghiệp Shanie bé nhỏ nhà mình quá !! Ghế sofa êm ấm là thế không ngồi lại bị kéo xuống dưới nền ngồi mới khổ chứ. Khôn lên 1 tí đi Shanie ơi !! À, đẹp qua 1 bên đã, cùng xem lại 4 cái tên của Angels nào rồi nhớ giúp au với nha !!

Kim Hana : HN

Soo Moo Ra : MR

Na Ki Rae : KR

Yoo Sae Mi : SM

Rồi đó, end chap rồi. Cơ mớ đạo này au buồn lắm, chẳng thấy cmt gạch đá để au tiến bộ gì cả □ T.T

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Moo Ra Có Dễ Thương ??!!

Sau 1 ngày dài chuyên tâm làm việc thì cuối cùng đại gia đình BigHit cũng được 1 trận xả street rồi. Quả thật là mệt mỏi mà ! Từ Việt về, chào hỏi xong xuôi là lại phải lao vào phòng tập luôn. Hàng bao nhiêu lịch trình đang ngồi đó chờ được họ chinh phục kìa. Phải cố thôi chứ biết sao. À chủ nhân châu hôm nay là nhóm Angles, coi như 1 bữa tiệc nho nhỏ. Dù vậy cũng thật là biết chiều lòng người khác nha, đối với lũ kia ăn lúc nào chẳng là trên hết. Xong mỗi người 1 ngả, về tắm rửa, nghỉ ngơi cho lại sức rồi mới tụ tập nhau ở cái quán thịt cừu xiên nướng nổi tiếng ngon nhất Đại Hàn Quốc kìa làm bé Su và bé Kook đi tắm thôi cũng đã “tím đập chân run” rồi !!

Và cái thời khắc thiêng liêng nhất đã đến, ngồi thật ngoan và ngay ngắn như 1 tốp học sinh tiểu học, trên tay ai cũng đồ nghề đầy đủ, tinh thần cũng vậy chỉ đợi đồ ra mà chiến đấu. Hảo hức đưa đôi mắt long lanh lên nhìn ba yêu gọi món thì PD Bang ông làm tụt mood 1 cách trầm trọng :

Bố Bang : Cho gọi 10 salad dưa chuột, 3 đĩa bánh chay cỡ lớn và 1 thùng nước lọc đi ông chủ ơi !

Mặt tất thấy cả ông chủ quán không hên mà cùng đồng loạt hiện lên vài tia hắc tuyến. Là đi ăn thịt cừu xiên nướng đó, có phải đi tu đâu chứ ! Hix, đồng đồ đó mà đem ra đây thật chắc để papa ăn 1 mình luôn quá !

JK : Ba đùa kì quá !

Bố Bang : * ngu ngơ * Đùa gì cơ ??

JM : Không đùa thì mấy cái thứ chán ngắt kia ý là gì ạ ?

SG : Con muốn được ăn thịt cừu xiên nướng mà !

7 ông con ngồi kì kèo ông bố muốn rã cả xương quai hàm. Đó, đàn con vậy thôi cũng đủ mệt rồi, cứ cái đà này thật dọa chết ông rồi, sao ông còn dám lấy vợ sinh con nữa chứ ?! Mà cái lũ kia có thật là trên 20 tuổi hết không vậy ?? Hay có lẽ nào lại làm giả giấy khai sinh 1 lượt ?? Chắc chắn, vụ này đáng nghi lắm nè ! Tập hợp toàn bộ ARMY đi đào mộ năm sinh chuẩn au nghỉ cả đám chưa học hết cấp 3. Au chắc luôn đó ! Kêu chín mấy vậy chẳng khác nào lừa người giữa ban ngày ?? Mà lại lạc đề rồi. Kể ra cũng thương lắm, vì giữ dáng, giữ cân mà bố bang có dám cho tụi kia ăn nhiều đâu, ông là cũng có tình thương con cao cả mà lớn lao lắm chứ bộ ! Đừng trách ông

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Hình Phạt

Bang Si – Hyunk bắt taxi gần đó đi luôn khiến 7 anh chàng đuổi theo 1 lúc mà vẫn không kịp nên đành lòng bắt xe quay trở lại KTX. RapMon liên tục gọi cho ông nhưng cho tới cuộc gọi thứ 3 ông mới bắt máy, cũng chưa để ai kịp nói gì ông đã nói trước : “ Ta ổn, để ta suy nghĩ 1 lúc, RapMon à, chẳng lẽ lần này ta chọn sai người rồi sao ? “ Anh đáp trả khéo léo đúng với cái IQ của mình để ông yên lòng ...

Trời bỗng nhiên nổi gió mạnh, nó ở nhà nghe tiếng sập cửa ra vào vì gió điếc tai bèn bê cái xác nặng trĩu của mình ra đóng lại cửa sổ tránh gió. Con gió lạnh lẽo vô tình lùa vào, thổi vò vập lên chính diện khuôn mặt bé nhỏ, xanh xao của nó khiến cơ thể nó bất giác rung lên, tay chân luống cuống thế nào lại làm vỡ cái cốc để bên cạnh. Đóng xong cửa, nó cúi xuống nhặt nhanh từng mảnh thủy tinh trong suốt. Chúng bắt cần cửa vào tay nó khiến 1 chút máu đỏ róm ra. Không đau lắm đâu nhưng vốn tính sợ máu nên đầu nó choáng váng, chao đảo. Ngay lúc này đây, 1 vòng tay rắn chắc, ấm áp khẽ ôm nó vào lòng, nâng bàn tay kia lên đánh chụt 1 cái rồi nhấc bổng nó. Cái mùi hương quyến rũ chết người kia còn nhảm lẫn đi đâu được cơ chứ ! Nùng nịu áp mặt vào vùng ngực cậu, tham lam hít 1 hơi thật sâu, rồi lại tham lam đến hơi thứ hai, thứ ba để rồi không nỡ để cậu rời đi, tay ghì chặt áo cậu chẳng buông. Cậu cười ngọt :

JK : Để anh dọn đồng thủy tinh đã chứ !

Nó lưu luyến rời ra. Xa cậu chút ít thôi mà trong tâm như xa cả thiên niên kỉ. Lúc ở nhà vừa sợ, vừa lạnh, vừa cô đơn trống trải, đến khi cậu về lại là 1 cảm giác an toàn đến lạ thường, có thể khiến nó quên ngay được vết thương vừa rồi. Thế mới nói tình yêu thật kì diệu ! Có thứ cảm giác an toàn đó rồi, nó mới an tâm, 2 mí mắt nhẹ trĩu xuống, 1 lúc sau thôi, con mèo nhỏ đó đã say sưa chìm vào giấc ngủ. Cậu quay lại, nhẹ nhàng hết sức, trèo lên giường ôm trọn cơ thể của nó vào lòng. Cái thời tiết lạnh lạnh này ở Seoul đúng là tác hợp với cậu mà, chứ nếu nóng như muốn thiêu người thì có yêu đến bao, thương đến mấy cũng chẳng dám ôm nhau thắm thiết như vậy.

Sáng hôm sau tỉnh dậy, theo phản xạ, tay nó lười biếng muốn vòng qua ôm lấy cậu mà ngủ tiếp nhưng thật hụt hẫng, đó ... là 1 khoảng trống rỗng. Ngồi dậy toan dụi đôi mắt theo thói quen thì tay nó sờ được thứ gì đó mát mát trên mặt liền gỡ xuống xem xét – là 1 tờ giấy ghi chú. Trên đó là nét chữ nắn nót nhất có thể của JungKook : “ Canh xương do chính tay người yêu của em hầm đang đợi em dưới nhà, phải ăn hết đấy. Mà hôm qua người em nóng lắm nên ăn xong nghỉ ngơi đi, đừng đến công ty quấy nữa !! ^.^ ”

Hmmm... Quầy à ? Coi nó như trẻ con không bằng ý ! Không có đâu, cũng 19 tuổi rồi đấy chẳng vừa. Nhưng thực sự biết sao không ? Nó rất rất rất hạnh phúc đó ! Cái thế giới màu hồng này của nó thật quá sức tuyệt vời ! Làm vệ sinh cá nhân, ăn xong món canh do chính tay “gấu” làm, dù có hơi mặn, hương vị còn phải xách dép cho Jin oppa nhưng nó phấn chấn hẳn lên, người tràn đầy năng lượng. Vì thế có đưa lì lợm thay quần áo đi đến công ty. Trước giờ đi cùng Kook và các anh quen rồi bây giờ phải bắt xe chán muốn chết ! Đến công ty, nó lon ton như 1 cô nhóc mẫu giáo chạy thẳng vào phòng tập của BTS, chủ ý là muốn tạo bất ngờ nhưng hình như người bất ngờ phải là Shanie nó rồi ! Ồm, hiện nay mỗi người đang làm 1 việc khác nhau để giải lao lấy lại sức, liếc nhanh qua phía Kook thì đang tận hưởng sự quan tâm chăm sóc của cô em chân dài xinh xắn Moo Ra kia. Hừm, bảo cô không tới công ty hóa ra là có chủ đích hết đó, tương quan tâm nhau =.= Trời trời, ông trời dòm xuống mà tiêu hóa cái cảnh kia đi, uống chung 1 chai nước, là uống chung cùng 1 chai nước đó. Cái loài thỏ Jeon ma mãnh này, lại đi thả thính độc tứ phía rồi ! Mà đôi khi buồn cười thật, việc cũng chẳng có gì quan trọng nhưng cứ liên quan đến người ấy là lại bắt đầu làm quá lên như sắp hủy diệt trái đất đến nơi rồi ý !! Nhưng khoan, về hàm hạp trên mặt nó dần biến mất nhờ câu nói của Kookie :

JK : Moo Ra, sao em lại uống chung chai nước với anh ?

MR : Dạ... K...không được sao ? – Buồn

LD : Moo Ra à, Kookie thẳng bé không thích dùng chung đồ với ai đâu !

Moo Ra xụ mặt tỏ vẻ hối lỗi :

MR : Do em không biết, cho em xin lỗi nha !!

Nghe vậy nó khá vui đấy nhưng cũng thật bất an với cái ánh mắt mà cô em kia dành cho Kook mà ! Nhìn gì mà nhìn hoài, nhìn nhiều nó thay mặt câu thu tiền thuê đó ! Như không thể ngồi im nữa, nó giả bộ vừa tới, vui tươi bước vào trong :

SN : Ăn ngon mọi người ! Hôm nay em tới trễ thật ngại quá đi !!

JungKook cậu đang uống nước (chai mới) cũng dừng lại, cau mày đầy khó chịu. Đây gọi là chiều quá sinh hư à ? Tưởng chỉ áp dụng với trẻ em thôi nào ngờ con nhóc kia cũng nhiễm. Được rồi từ này cậu sẽ thay mặt bố mẹ ông bà mà dạy lại mới được.

JK : Yah... Anh đã bảo nghỉ ở nhà cơ mà !

Jin : Đúng đó Shanie, em đang mệt nên ở nhà dưỡng bệnh.

Nó làm bộ mặt đáng thương :

SN : Hix, cũng muốn không đến lắm đấy nhưng lại sợ ai đó làm càn nên có chết cũng phải tới đây xem xét tình hình – Nó liếc xéo.

JM : Có anh với V trông chừng, sao nó dám.

V : Phải phải !

Cô bật cười, maknae line cứ như vậy bảo sao hủ nữ nó không ship cho bầm dập tới bến. Mà hyung line cũng có khá hơn tí nào đâu, chia đôi chia cặp ngồi nghỉ với nhau hết kìa. Riêng cụ Su là tâm sự với em Iphone yêu dấu từ đầu tới cuối, chả thèm đá động với nó câu nào. Thật phũ quá !!

SN : JungKook, đưa em chai nước, khát quá đi !

Cậu không ngần ngại mà đưa chai nước trên tay mình cho nó. Moo Ra từ lúc Shanie nó bước tới đã khó chịu cầu nhàu giờ lại thấy cảnh tượng đó vội khều tay Laddy ngồi cạnh :

MR : Sao chị bảo anh ấy không thích dùng chung đồ với ai ??

LD : Ai cơ ?

Cô hất mặt, Laddy nhìn theo dần load kịp à lên 1 cái rồi nói :

LD : Riêng con bé là ngoại lệ ! - Nháy mắt

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Người Em Tìm Kiếm

Đến chiều, khi đem 1 số tài liệu, hợp đồng lên cho chủ tịch Bang kí nhận, ông có nhờ nó " chiều mộ " toàn bộ nhân viên lại để ra mắt 1 thầy dạy vũ đạo

mới cho nhóm thực tập sinh nữ. Khả hỉ hững, nó ra ngoài đại sảnh ngồi mở điện thoại lao vào Kakao Chat đang sáng ánh đèn online. Hàng loạt phản ứng của nữ nhân, had hốc mồm, ngay cả icon lớt đép ngồi hóng hớt cũng có luôn.

Haizzda, nhớ không nhầm thì nó là người đầu tiên biết việc có nhân viên mới mà, ai lại moi đầu ra cái tin là soái ca ngôn tình gì đó làm chị em không hện mà đều nhanh chân nhanh tay chau chuốt phần son rồi vội có mặt ở phòng họp đông đủ. Nó cũng phải theo phong trào thôi, tắt phòng chat rồi tung tăng tới điểm tụ tập.

Bố Bang : Tất cả ổn định ! – Ông e hèm lấy uy rồi gỡ tay xuống mặt bàn y như 1 ông giáo khó tính.

~ Yên lặng ~ Nhân viên ai cũng biết là ông vui tính nhưng trong công việc là không nhòn được đâu nha !

Bố Bang : Thông tin chỉ ngắn gọn có 1 điều. Công ty chúng ta có thêm 1 nhân viên mới phụ trách phần vũ đạo, thể hình cho Angels.

“Bóp bóp đét đét bis bis hủ hủ !!! “ – To lắm mà cũng hào hứng lắm. Quả thật trai đẹp có thể làm thay đổi cả thể giới. Thử là 1 cuộc họp bình thường xem, có người ngủ gật chứ chả đùa và ... tên ten ten ten, tên ten ten ten ... !! Hắn ta bước vào làm chói mắt chị em phụ nữ, nhưng đối với Kim Shanie đó thì đây là 1 con ác mộng khủng khiếp. Lắc đầu thật mạnh để bình tĩnh lại, chỉ mong đó là ảo giác, đúng vậy chỉ là ảo giác, là ác mộng thôi đúng không ?! Nhưng không, tiếng trầm ổn của hắn vang lên kéo nó về, cho nó thấy 1 sự thật trần trụi :

TP : Xin chào mọi người, tôi là lính mới, Jimmy ! Mong giúp đỡ ạ ! – Hắn gặp người lễ phép rồi lại nở nụ cười tươi rói khiến 1 hàng dài đổ rạp dưới chân chỉ đợi lệnh mà cung phụng.

Nó méo thể hiểu luôn ! Làm việc trong công ty này bao nhiêu là trai đẹp, điển hình là BTS nhà ta vậy mà chưa bao giờ thấy mấy thím cuồng nhiệt đến mức này. Chẳng lẽ ... ở cùng trai đẹp nhiều quá đâm ra bị mất cảm ? Thêm hàng xấu độc xấu lạ à ??

“Jimmy à, sau giờ làm đi ăn với em nha <3 “

“Oppa, cuối tuần ta đi chơi nhé ! “

“

Nó muốn lòi 2 lỗ tai ra ngoài. Bức quá ! Trong đây thêm phút giây nào nữa chắc nó bốc hỏa mất. Đập tay cái rầm lên bàn để thu hút sự chú ý xong lại giờ bộ mặt tươi cười thường ngày mà nhẹ nhàng :

SN : Xin lỗi, tôi vẫn còn hơi mệt, xin phép trước ạ !

“Ô kia Shanie, đồng hương không hàn huyên tâm sự gì với nhau à ? “

“Con này nó có thằng Kook nên nhường cho chị em mình rồi “

Nó liếc cái phòng một cái sắc lẹm làm mấy chị mấy em cứng mồm đơ miệng xong rồi phòng họp. Ngay sau khi nó đi khỏi, Jimmy hay đúng hơn là người quen cũ Nguyễn Hoàng Thái Phong cũng xin phép cáo lui rồi đuổi theo túm vội lấy cổ tay nhỏ của nó :

TP : Anh đến tận đây, thay đổi công việc là vì em. Cảm nhận được tình cảm của anh giành cho em lớn như thế nào rồi chứ ?

SN : Không hề ! – (au : Sao phũ trai thế nàg ??)

TP : Đúng là anh đã sai, là anh có lỗi với em nhưng Trang à, cho anh cơ hội 1 lần này nữa thôi, nốt lần này thôi mà.

Hừm, xàm xí quá mức cho phép rồi ! Cho cái mộng nhà hắn à ? Nó bây giờ là một người có tình yêu chứ không tham hại như hắn – 1 hotboy FA. Hớ hớ, cái cảm giác vênh mặt lên với người yêu cũ thật là phê lòi a ~

SN : Tôi không quen ai tên Trang và cũng không quen ai tên Jimmy.

Hắn hít 1 hơi thật sâu rồi gọi to tên họ của nó khiến nó đang bỏ đi cũng phải dừng lại. Tên của nó hay như thế, là sự kết hợp giữa bao nhiêu chất xám của bố mẹ ông bà mà thành, có phải ai muốn gọi là cũng gọi được đâu cơ chứ. Bức xúc chút thôi rồi nó cũng bỏ đi, phải giúp mọi người hoàn thành đồng giấy tờ hợp đồng của BTS chứ. Một muốn là, lấy đầu ra sức mà đứng đây đôi co với 1 thằng dở.

JK : Shanie, Shanie !!

Nó giật mình quay qua quay lại tìm kiếm cái giọng nói quen thuộc của cậu nhưng không hiểu sao lại thì thà thì thầm như làm chuyện gì khuất tặc vậy. Đang lơ ngơ như con bò đeo nơ bỗng nó bị ai đó kéo vào trong góc tối. Còn ai vào đây ngoài Kook nhà ta chứ.

SN : Làm cái gì mà thập thò ... - Nó trách yêu rồi kéo cho quần áo phẳng phiu trở lại

JK : Anh đang có chuyện quan trọng muốn nói với em đây.

SN : Được, vậy chúng ta hãy nói chuyện nghiêm túc với nhau như hai thằng đàn bà ! (au :)

What ... The ... Flower ?? Mặt Kook nhăn nhó phản kháng nhưng rồi mau chóng cho qua, quay lại với vẻ nghiêm túc tới rợn người.

JK : Cái tên bạn cũ khó ưa của em bên Việt Nam bây giờ lại phi qua đây làm cùng công ty với em. Lẽ nào ... - Ánh mắt rực lửa

Nó ngây ngây ngô ngô lặp lại câu hỏi vừa rồi làm cậu vò đầu bứt tai không nói lên lời. Chẳng lẽ lại nói thẳng toẹt ra rằng cậu nghi tên kia có tình ý với Shanie rồi lại sợ Shanie rơi vào tay hắn ta à ? Không thể, 1 người đẹp trai sáng láng như cậu sao có thể ghen với 1 tên xấu trai như vậy cơ chứ !

JK : Nói chung là anh không ưa hắn !! – Lí sự cùn rồi oppa ưi ~

SN : Có liên quan đến em à ?

JK : Ừ !

Nó gãi đầu suy nghĩ, lo sợ vẩn vơ. Kook biết chuyện rồi à ? Nhờ đâu ? Thái Phong hẳn là người nói ? Ông trời à, chuyện đã qua rồi thì hãy để nó qua đi trong yên lặng đi sao bỗng nhiên lại rối rắm hết lên thế này thật khiến người ta đau đầu nhức óc mà ! Nó nắm lấy bàn tay của cậu nhỏ nhẹ :

SN : JungKook, bình tĩnh, nghe em nói này. Em ... thực sự rất xin lỗi anh. Em đã giấu anh ... à không, thực sự là em đã nói dối anh 1 việc rất quan trọng. – Nó áp úng

Cậu chau mày đầy khó hiểu, ánh mắt có chút hiếu kì nhìn nó dò xét :

SN : Em và tên Jimmy đó từng có quan hệ trên mức bạn bè với nhau.

Cậu nghe xong, cố giữ cho bản thân mình bình tĩnh. Thử nghĩ đi, việc quan trọng như vậy mà cho đến bây giờ cậu mới được biết. Họ còn qua lại sao ?

JK : Và bây giờ ?

SN : Không, bây giờ đã kết thúc hết rồi. Mà đúng ra là đã kết thúc từ vài năm trước.

Cậu thờ phào nhẹ nhõm rồi hơi dơ, 1 vài suy nghĩ đậm chất “ trẻ trâu chính hiệu “ dần được hình thành khiến khuôn mặt bánh trai của cậu từ bực tức xám xịt bỗng nhiên bừng sáng.

JK : Từ nay phải luôn đi theo anh, luôn quan tâm, chăm sóc anh nghe chưa Kim Shanie ???!

SN : Em vẫn vậy mà !

JK : Thì ... hơn nữa, thêm mấy hành động thân mật nữa thì càng tốt. Anh cũng không gàn ngại mà công bố với báo chí rằng trợ lí của anh chính là người tình bí mật của anh đâu !

SN : Anh mà dám ?? – Nó trề môi dài dài

JK : Sao không, đi, đi theo anh ra ngoài đường, anh sẽ cầm tay em giờ lên và hét thật to “ Shanie à, saranghaeyo !! <3 “

Thấy cậu kéo mình hùng hổ vậy nó tưởng thật liền giữ tay cậu lại, xin lỗi rồi rít. Rồi có người buồn buồn nhưng vẫn rắc aegyo nũng nịu :

SN : Kook à, em hiểu công việc của anh, nhưng ... 1 ngày nào đó anh sẽ nói cho cả thế giới biết rằng em là bạn gái của Jeon JungKook chứ ??

Cậu nắm lấy đôi bàn tay nhỏ đang mân mê bàn tay mình, nhìn sâu vào đôi mắt của nó 1 lúc thật lâu như để thấu hiểu, cậu lên tiếng :

JK : Chỉ cần em muốn, bất cứ khi nào anh cũng có thể làm điều đó.

SN : Em không muốn bắt ép, em muốn anh thật sự thoải mái ...

Có thằng trầm tư ôm người yêu, có con bé dụi đầu vào vùng ngực rắn chắc của ai kia khoe mắt cay xè tưởng như muốn bật khóc. Nó cố kìm nén, kéo tay cậu qua phòng thu lấy chiếc guitar rồi hai đứa thẳng tiến tới sân thượng. Vừa bước ra khỏi cánh cửa, gió đã vồ vập, vuốt ve trên da thịt nó và cậu. Thật dịu mát quá, trái tim hai con người dù đã thuộc về nhau mà giờ đây lại đập nhanh như lần đầu biết rung động. Nó ấn cậu ngồi xuống, cầm đàn lên bắt đầu chỉnh dây. Cậu biết rõ nó muốn làm gì nên đã bỏ sẵn điện thoại ra, nó tiếp tục nhẹ nhàng :

SN : JungKookie, bài hát này tặng cho anh !

Xong nó bắt đầu đàn, bắt đầu hát. Kỹ thuật guitar của nó rất nuốt, từng nốt từng nốt vang lên sao mà da diết như muốn hằn sâu vào tim người đối diện dù không hiểu được câu từ nào :

“Những lá thư anh gửi, em đều đọc không sót câu nào.

Nỗi nhớ anh đang làm em mong mình hẹn hò nữa đi

Đến đón em chiều nay đi ...

Dầu khác nhau đôi điều, em lạnh lùng anh rất lãng mạn

Chính những điều này làm em tin tình yêu hai chúng ta trở nên thú vị

Này người em luôn tìm kiếm lâu nay

Trễ 3 năm rồi đấy

Suốt thời gian qua anh đã ở đâu sao không ở đây

Này người em luôn tìm kiếm lâu nay

Hãy đến ôm em lúc này

Ôm chặt em nhé hôn em anh nhé em thích thể này

Này người em luôn tìm kiếm lâu nay

Em yêu anh thật đấy

Hôm đầu gặp anh không thấy trời nắng nhưng em lại say

Này người em luôn tìm kiếm lâu nay

Cảm xúc trong em vẫn vậy

Quen được bao lâu sao em vẫn thấy em run thế này ... “

Yahh, thật đốn tim cậu quá đi ! Qua màn ảnh nhỏ của cậu, nhìn nó sao mà trầm tư, mà đáng yêu mà cũng đáng ghét đến vậy.

Đúng, nó vừa đáng yêu vừa đáng ghét !

Nó làm cho đầu cậu muốn điên lên mỗi giây mỗi phút không gặp nó. Nó làm cho cậu đứng ngồi không yên dù chỉ là 1 con sốt nhẹ. Nó làm cho cậu trở nên xấu tính, ganh ghét với tất cả những người thân mật với nó. Nó cũng làm cậu phát rồ mỗi khi nó trêu chọc cậu. Và nó là người thay đổi hoàn toàn con người của cậu ...

Hiện tại cậu đang ra sao đây ? Chắc lại phải nhờ 2 từ “ hạnh phúc “ làm chủ cảm xúc thôi. Kết thúc video, cậu mè neho như 1 đứa con nít đòi kẹo ngọt :

JK : Nghe hay quá, dịch qua tiếng hàn cho anh nghe đi.

Có đứa trêu người, thể hiện mình hơn người, phòng má là lười đủ kiểu bắt người ta phải tự học tự hiểu. Cứ 1 câu mè neho lại là 1 câu đáp trả, cuối cùng có thằng làm bộ giận dỗi bỏ đi; có đứa ở lại sân thượng nằm ngửa ra nhìn trời rồi bỗng bật cười như 1 con ngốc ...

Liệu cậu có biết lí do nó bắt cậu tự học tiếng Việt không ? Đơn giản có đứa muốn đưa người yêu về ra mắt bố mẹ họ hàng, muốn cậu nói trôi chảy tiếng Việt để dễ dàng chung sống. Nó quá ngốc khi yêu cậu ! Chẳng biết tương lai sẽ đi về đâu mà đã tưởng tượng đến váy cưới, đến tuần trăng mật. Nhưng con gái là thế, họ luôn mong ước về những gì tốt đẹp, về những người mình yêu thương. Có lẽ cũng chính vì vậy mà con gái cũng dễ tổn thương hơn con trai rất rất nhiều ...

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Đấu Võ Mồm (Chap Xàm)

Cô thế chứ, hôm nay đúng là cái ngày cực cực cực xui xẻo. Không chỉ với riêng cô đâu nhé mà là nguyên cả BigHit luôn cơ. Nào là hợp đồng bị ứ đọng, nhân viên ốm bệnh, ngã xe, hay nghiêm trọng hơn là quản lí nhóm BTS đã hết hạn hợp đồng. Hix, dù nó chỉ là một chân trụ lí nhỏ bé, nhưng công ty lộn tung bậy như vậy cũng khiến cô luôn chân luôn tay, đầu óc muốn điên lên. Đó, giờ thì rõ rồi đó, cái tên Jimmy kia chính xác là khắc tinh của công ty rồi !

Mấy bà nhân viên liệu cái thần hồn, đừng có ngu ngu lại đớp nhảm bả chuột của hần.

Nó đang ngồi trốn việc trong phòng make up của nhóm bỗng có tiếng nói tru tréo từ bên ngoài vọng lại :

JM : Shanie oi Shanie a ~ Anh bảo này !

SN : Gì mà ghê vậy cha nội ?!

V : Vừa rồi anh nghe nói em hát cho thằng Cúc nghe hả ? - V bá cổ Pắc Chím từ sau rồi hóng hót

Jin : Hát bọn anh nghe với. Chắc chắn giọng hát này là number one đó nha !

Nó tươi cười, với chai nước uống làm thanh giọng, toan cất tiếng hát thì RapMon vội giơ điện thoại ra, nói muốn thu âm lại làm nhạc chuông điện thoại. Có đưa mắt gà mờ mà vẫn liếc nhanh như doi. Nó đứng bật dậy cười ha hả như một con tâm thần :

SN : Haha, mấy anh là tay sai của JungKook đúng không, tưởng em không biết à ?

Có vài thằng chột dạ, liếc nhìn nhau đầy lo lắng rồi vội chối lên chối xuống

SN : Không phải thì có gì anh lại thu âm ở google dịch bằng giọng nói ? Hừm, khai mau ra đi mấy oppa !

RM : Ờ đúng nhỉ ? Anh bấm nhầm ấy mà đừng có để ý mấy tiểu tiết linh tinh này làm gì, hát đi bae ~

SN : Nhầm mà lại chọn sẵn dịch từ tiếng Việt qua tiếng Hàn. Trùng hợp quá ha ! Nhầm ha !

Mấy thằng cười cười hòng cho qua tội lỗi. Nếu là Kim Shanie của trước kia thì có lẽ mấy cái mặt mèo con đó đã có tác dụng triệt để. Nhưng hôm nay đã khác, Shanie nó đã miễn dịch rồi nhé, dùng hoài riết nó chai mặt luôn con mẹ nó rồi ! Mấy ông anh nhìn thấy khuôn mặt hình sự của con em gái út ít liền nhanh chóng bóc hơi chỉ trong vòng 1 nốt nhạc.

Nó đợi mọi người đi hết, người ngả ra tựa ghế bắt giác lại cười nắc nẻ. Nó đúng là hâm dờ mà, chưa gì đã lo kích người ta học tiếng mẹ đẻ của mình, chưa gì đã lo đến tít tắp cái khoảnh khắc Kook lễ phép trả lời tron tru mấy câu hỏi cung của mấy đáng sinh thành bằng tiếng Việt rồi. Hóa ra đây chính là diễn vì yêu trong truyền thuyết !

...

Người ta nói, ở đời ghét nhất mấy cái loại hơn người được xúi xúi là đã vênh vênh cái mặt kênh kiệu. Kookie cậu cũng vậy, bây giờ nhìn cái mặt của cái đứa dờ tên Kim Shanie kia là ngứa cả mắt, thiếu điều thương quá không nỡ đập cho một nhát thôi.

Shanie cũng chẳng kém cạnh đâu. Cứ hồn nhiên như thường mà người ngoài nào ai biết có con bé đang ngấm ngấm kích đều người yêu. Diễn hình như ... :

Nhóm tập vũ đạo xong, người ai cũng mồ hôi mồ kê nhễ nhại chẳng khác nào vừa đi đội mưa về vậy mà nó cứ ung dung tay cầm 6 cái khăn, 6 chai nước đưa cho 6 thằng anh, xong lại còn tặng kèm mấy kiểu aegyo nhìn muốn xỉu. Thế mà thằng em út lại bị đứng đưng một mình một góc, mặt hầm hờ như muốn biến dạng tới nơi.

JK : KIM SHANIE !!! - Ông nghiện răng ken két

Lại có cô người yêu giả nai, quay qua " Mồ ? " 1 cái rất ư là ngây thơ thánh thiện.

JK : Nước của anh, khăn của anh. Where ? Where ???

SN : I don't know and i don't care ! - Nó nhún vai khiến cậu nhìn mà ức đến tận cổ họng

Trong này chiến tranh to là thế, có khi còn to hơn cả chiến tranh thế giới thứ hai vậy mà bên ngoài lại có người thấy chuyện vui bèn đổ thêm cả lít dầu vào lửa :

TP : Cái loại, lớn đầu rồi còn không biết tự chăm sóc bản thân !

Đúng, là Thái Phong, là Jimmy đã nói đấy. Kook bực lắm rồi giờ lại thêm câu đó vào khiến khói từ đầu bốc lên mù mịt, nhìn qua nhầm rằng nhà ai nấu lẩu nướng cũng không phải là khó. JungKookie ngoắc tay vẫy vẫy ra chiều thách thức, Thái Phong cũng chẳng vừa, nhân cơ hội Angles đang giải lao bèn xắn quần xắn ao hàm hập lao vào ... đầu võ mồm !

Khô lắm cơ ! Một thằng thì ngoại ngữ ừ tịt là em thằng mít đặc, còn một thằng lại thông thạo cả hai thứ tiếng thành ra cuộc cãi nhau nhìn mà phát buồn cười chẳng ai muốn vào can :

(Khúc này hiểu là Kook bắn tiếng Hàn còn Thái Phong phun tiếng Việt hengg !)

TP : Tôi nói cậu lớn đầu không biết lo cho bản thân mình ý. Người như cậu không hợp với Shanie đâu !

JK : Cái gì ? Anh dám chê tôi xấu trai ?? Nhan sắc á ? Tôi đây có thừa nhá, có cần đưa ảnh lên twitter để kiểm tra lượt vote không ?

TP : Ha, em bé hiểu tôi nói gì không ? Là tôi đang nói cậu không hợp với Shanie đó !

JK : Anh dám nói tôi hâm dờ ? Này này, cái loại vô duyên nhà anh chứ, việc của chúng tôi nói với nhau mắc mớ gì anh xen vào hóng hót mà bây giờ giờ

mặt kêu tôi hâm dở ?

TP : JungKook à, cậu đang làm trò cười cho mọi người đấy ! Chắc chắc, thật đáng thương ! - Xong hấn liếc xung quanh phòng. Thật ra có mỗi Shanie nó cười sặc sụa chảy cả nước mắt thôi bởi còn ai biết tiếng Việt ngoài 2 đứa này ?

JK : Tôi biết tôi thông minh mà, anh không cần khen đâu, lại còn khen tôi hát hay nữa chứ, tôi ngại !

TP : Stupid !

Một từ đó thôi, chỉ một từ thôi và từ này anh Mon dạy cho Kook lâu rồi nhá, đừng khinh nhau thế chứ ! Mặt Kook dần chuyển sang xanh, đỏ rồi hùng hồn bắn rap tiếng Tây Ban Nha lai Bồ Đào Nha, Vee Dao còn thấy hay hay vội bật V line trực tiếp luôn khoe ARMY nữa cơ !

JK : Đừng nói như vậy nhé, anh biết nói thứ tiếng này không ? fsucbc4wc7832nchsmi3

Thái Phong cũng chảy bừa chẳng kém cạnh :

TP : sinu38n fj38n

JK : TB&Nxmcnm8

TP : nc8r3y8xcmf@jlfhe

.....

Ở đây có 2 thằng bị loạn óc, lười cũng gọi là xoắn hết cả lại với nhau. Ở góc phòng, có Tae oppa quay V line mặt ngệt ra nhìn thốn tới tận lỗ rốn :

V : ARMY à, họ đang nói cái thứ ngôn ngữ gì vậy ??

Và ARMY rất ngây ngô mà hỏi lại rằng " Ủa V oppa, anh ở nơi đất khách này lâu quá nên quên luôn tiếng mẹ đẻ của mình sao ?? (tiếng Sao hỏa đó oppa !) "

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

Chap này xàm vcc ra ý T.T Đạo này truyện bị bơ nhiều qua thành ra cũng nhạt chúng mày ạ, lại còn ngắn nữa chứ T.T

Thông cảm đi, chap sau sẽ cố kéo dài hơn ạ <3

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Rình Mò Là Xấu Lắm!

Đời nó là thế, một khi máu ghen nó đã dồn lên tới đỉnh đầu thì cái quái gì cũng có thể xảy ra được. Chẳng hạn là như thế này đây, thằng tiếng Việt, thằng thì tiếng Hàn.

Mọi việc dừng lại ở đó thì thể giới đã yên ổn, hai ông tướng con này hề cứ rành rang ra là tìm nhau "vòn", đủ thứ chuyện có thể lòi ra để câu xé màn nhục lẫn nhau khiến nguyên tuần, Big Hit phải gọi là loạn xì ngầu hết lên. Kook thì có rành rang gì đâu, phải tập vũ đạo, chuẩn bị quay MV mới, chuẩn bị quay quảng cáo cùng các anh, bận không có thời gian để thờ vậy mà vẫn luôn nồng nhiệt tiếp đón mấy cái trò đầu đá trẻ con của tên Jimmy kia. Còn tên Jimmy kia biết vậy toàn vác mặt thối sang chọc tức Kookie khiến cậu không thể chuyên tâm tập luyện, bị nhắc nhở, trong lòng hấn ta thì hà hà hê hê phải biết. Tưởng đầu Kook sẽ bị khiển trách này nọ nhưng hấn ta đã nhăm nhọt to rồi, Kookie là út vàng, ai dám mắng phạt cơ chứ, chỉ nhắc nhở rất nhỏ nhẹ và ủng hộ tiếp thêm sức lực cho cậu thôi! Về khoản này, thì JungKookie thắng là cái chắc rồi, Jimmy có cố phá công sức cũng sẽ đổ sông đổ bể hết thôi.

Nhưng cái tên khó ưa đó cũng chỉ có ngần ấy, chẳng bao giờ khiến cậu rời xa nó nữa bước những lúc được giải lao và hiện tại, cậu vừa mới tập vũ đạo xong, lao qua phòng thay đồ tìm người yêu, liền mồm mà liền thoảng:

JK : Shanie à, Shanie ơi, anh đói quá đi mất!

Nó trong con mơ màng (đang ngủ gật bà con ạ) nghe thấy cái giọng thân thuộc ấy, lại còn nói bằng tiếng Việt ngọt lịu ngọt lịu, trong giây lát nghĩ rằng mình đang mơ ngủ, cố nhắm nghiền mắt lại tận hưởng nốt giấc mơ này, nhưng cái âm thanh đó ngày một to dần, kèm theo đó, cái vai cô bị rung qua rung lại:

JK : Shanie, Shanie à, anh đói!

Có đứa gật bản mình, trềng to đôi mắt quay qua nhìn người yêu, xong lại vội vàng dùng ngón tay mà ngoáy ngoáy lỗ tai như sợ mình vừa gặp ảo giác:

SN : Anh... anh vừa nói gì em nghe không rõ?

JK : Anh đói!! - Cậu hậm hực

Nó nghe thế nghệt mặt ra một hồi vài tích tắc rồi hạnh phúc, sung sướng lẫn lộn, vì thế mà cứ lấp ba lấp báp:

SN : Anh... anh nói tiếng Việt?? Anh chịu học tiếng Việt rồi? Này JungKook, em đang mơ hay đang tỉnh vậy?

Cậu mặt nhìn kiểu buồn đời, không thèm trả lời mà kéo má nó ra hai bên khiến đôi má trắng bồng chốc hồng ửng lên, xong lại xoa xoa thương hoa tiếc ngọc, sợ người ta đau. Đúng kiểu vừa dấm vừa xoa mà!

JK : Nhưng mà anh nghiêm túc này, anh đói! - Chỉ mỗi câu anh đói là tiếng Việt thôi, còn lại là tiếng Hàn hết, nghe mà phát buồn cười

SN : Nước trong ngăn tủ đồ của anh, còn muốn ăn gì em chạy xuống canteen mua cho. Nhanh thôi!

JK : Anh muốn ăn em! - Mùi mờ ám ở đâu bay tứ tung rồi

Nó lườm cậu một cái sắc hơn dao rồi lấy túi xách bỏ đi luôn nhưng có thằng tay dài nhanh nhẹn nhào người ra túm lấy tay người kia kéo lại áp mạnh vào bờ tường:

JK : Đã nói anh muốn ăn em thôi mà!

Xong, cậu từ tốn, nhẹ nhàng nâng mặt nhỏ của nó lên trực diện với khuôn mặt tuyệt hảo của mình. Người nó cũng dường như nhẹ bẫng, mềm nhũn ra bởi hơi thở ấm nóng của cậu phả vào làn da mịn màng. Hai người, cứ thế mà tiến gần lại, gần lại hơn nữa, cho tới khi chỉ còn cách nhau khoảng 1cm thì nó vội dùng tay, áp chặt vùng ngực vạm vỡ của cậu đẩy như đẩy tà:

SN : JungKook! Chúng ta đang ở công ty đó! Đây còn là phòng thay đồ, mọi người có thể vào bất cứ lúc nào!

JK : Ai cũng biết hết rồi em còn ngại gì!

Cậu gạt phăng câu nói của nó mà cúi xuống nhẹ nhàng đặt môi mình lên đôi môi thơm nức của nó. Cậu nghiện món này mất thôi! Đầu tiên nhẹ nhàng là thế, vốn chỉ là môi chạm môi như trong phim hoàng tử công chúa nhưng rồi môi lưỡi cậu bắt đầu hung hăng, day đôi môi nó như muốn nát ra vậy, xong còn không kiêng dè tấn công vào phía trong khoang miệng khuấy đảo một vòng quanh khiến nó bủn run tay chân, đầu óc mụ mị mê dại.

SN : Ừm... Jung...Kook...

Nó đáp trả cái quần quít dây dưa ấy một cách thật nhẹ nhàng nhưng rồi dần dần cũng theo cái đà mạnh mẽ của cậu mà đưa đẩy nhanh dần nhanh dần...

Mấy thằng anh yêu quái thấy út cưng vội vàng bỏ đi cũng tò mò mà bám đuôi chạy theo. Rồi rất vô tình mà nhìn thấy hai đứa nhỏ nó tí tùm tình tứ với nhau. Đã kháo nhau đi ra rồi, đã kháo nhau để cho tụi nhỏ thoải mái rồi đấy cơ mà cái tính bọn FA nó là thế, cứ bị tò mò mấy cái bọn nuôi gấu nó chỉ chuột với nhau dấm ra lại không ai bảo ai xếp hàng gọn gàng, thẳng cao đứng sau thằng thấp còi đứng trước mà lén la lén lút xem phim tình cảm lãng mạn.

JM : Dừng đây em nữa nào, không có không khí mà thờ mắt! - Bé Mều khốn khổ lên tiếng

RM : Aigoo nhưng anh mày đứng đây nhìn có loáng thoáng thôi, chẳng rõ ràng gì cả, cứ như xem phim có che, chán ơi là chán! - Au : Phim gì có che hả úp pa?? :)

Jin : Anh mày còn bị kẹp giữa đây mày, chuẩn bị thành bánh mì kẹp thịt rồi! Mấy chú nhớ lần ở fansign chụp ảnh hamburger chứ? Anh mày tính hình đang như thể đấy thôi liên tưởng bánh mì làm gì cho rắc rối, anh biết nào mấy chú phẳng lăm mà!

JH : Ấy da, anh đừng nói nữa, để em xem phim đi!

Jin bĩu môi giận dữ nhưng rồi cũng chăm chú nhìn vào " màn hình " trước mặt. Yah, đến đoạn cao trào rồi kìa, con nhỏ Shanie đã đáp trả Kook làm các anh rạo rức không yên chỉ muốn hú hét thôi á! Lần đầu thấy con bé trong cái hoàn cảnh này đúng là có đôi chút không quen. Nhưng nhìn gò má phồng hồng của con bé kìa, vẫn chỉ là Kim Shanie nhỏ bé của các oppa mà thôi! Vẫn luôn dễ dàng đỏ mặt như vậy, kiu thật!

V : Trời ơi, cảm ơn sao Hòa đã cho con tới mảnh đất này để con có giây phút được chứng kiến cảnh tượng này!! Huhu, xúc động quá đi, thằng út lớn thật rồi!

RM : Nào nào, chúii đầu xuống anh mày xem với!

Pặc Mều ngồi cứ bị đùn đẩy không yên, đành lòng quay lại quát tháo như một người nhón :

JM : Khê thôi chứ, thằng Kook mà phát hiện mình làm hỏng chuyện tốt của nó chúng ta chỉ có nước húp cháo qua ngày thôi!

Nói xong, anh nhà quay lên trên, mặt liền xanh xám đỏ đủ kiểu, chả là.... ông bắt gặp ánh mắt đao kiếm của Kookie!

JK : Mấy đại sư huynh đang rình mò cái gì mà cứ thập thò ở đây vậy? - Giọng Kook rít lên qua kẽ răng khiến mấy ông anh không hện mà đồng loại da gà da ốc đua nhau mà chồm lên

JM : Kia, RapMon, anh ra đứng mũi chịu sào đi chứ! - Chim Chim quay đầu khê nói rồi hẩy hẩy tay mấy ông anh, còn mình tự biết điều lùi về sau mấy bước.

Mấy thằng lúi húi lòi nhau đi bàn bạc, định nhân lúc mà lên đi nhưng đâu có được, có thằng út tay to mặt lớn chặn đầu nhìn và cười với ánh mắt quỷ dị, vậy là thôi, đi đòi nhau rồi. Tội nghiệp mấy người, mới có hai mươi mấy xuân xanh mà đã phải đối mặt với những điều khủng khiếp như vậy. Haizz... cuộc đời này thật đáng buồn!!!!

Rồi, một tiếng e hèm rất khê vang lên, tất cả đều chuyển hướng nhìn qua Shanie bé nhỏ đứng đó mặt đỏ lựng lên này giờ, Kook thì mím môi không nhìn được cười vì điệu bộ của mèo nhỏ, còn mấy thằng lớn thì đều mắt long lanh nháy nháy con em hào tâm ra tay cứu giúp. Mấy anh nghĩ Shanie là ai cơ chứ? Là một ARMY chân chính! Chẳng lẽ lại nhẫn tâm đứng nhìn mấy oppa của mình chịu đựng như vậy sao? Ừ, gần đúng rồi đấy, chỉ là con bé không đứng nhìn mà bỏ đi để cho người ta vô tư mà hành nhau thôi. Cái tội nhìn lên này là nó hận, hận, hận!

Mấy ông muốn thì đi mà có người thương của mình đi chứ, hại Shanie nó hôm nay mất sạch hình tượng, còn đâu con bé con ngây thơ trong sáng nữa cơ chứ! /

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Em Là Của Riêng Anh

Ngoài sảnh Rose, trên đường Heaven..

- Thật vinh hạnh cho tôi khi được đưa vs Gin Carpicorn....- Thiên Yết vừa tiến đến con xe của mình vừa cất giọng " hời hẫm!" Ma Kết đang đứng bên con xe mô tô màu đen bên cạnh..

- Không phải vì cô là con gái mà tôi nương tay đâu nha....Tôi dùng hết sức đó....- Ma Kết cười lạng lẹ đồng thời leo lên con xe của mình để kiểm tra thử động cơ....

- Xùy.....Tôi cũng tính nói với cậu như vậy đây...- Thiên Yết nghe xog mà tức đến hoa cả mắt...

"" Cuộc đua sẽ bắt đầu trog ít phút nữa. Xin mời các đối thủ vào vị trí chuẩn bị...."" - Tiếng nói phát ra đều đều từ 1 cái máy phát gần đó

1...2.....3...pằng....- Tiếng súng hơi được bắn lên trời 1 phút thì cũng là lúc cuộc đua xe ác liệt này chính thức đc bắt đầu. Mọi người ai nấy đều rất háo hức khi chứng kiến màn tranh tài đầy kịch tính này. Hay nói đúng hơn là họ muốn biết giữa Scott ViViAn vs Gin Carpicorn ai mới là người chiến thắng.....

Đường đua năm nay được ban tổ chức bố trí khó gấp vạn lần mấy đường đua bình thường. Thí sinh tham gia thì toàn là thanh niên " cáo già" đã có rất

nhiều kinh nghiệm chinh chiến các đường đua khác nhau trên Thế Giới, thậm chí có người đã mang về cho mình rất nhiều giải thưởng là đẳng khác. Nhưng có lẽ vs họ mục tiêu lớn nhất ở giải đấu lần này là có thể đánh đổ đc 2 cái danh hiệu "danh bất hư truyền" của đôi nam nữ tài năng kia. Bởi chỉ có thể thì mọi người mới công nhận những chiến tích từ xưa đến h của họ và biết đến họ nhiều hơn nữa. Nhưng ông bà ta nói" Cổ quá thành quá cố" cũng chẳng ngoa chút nào. Thiên Yết và Ma Kết không chỉ bỏ xa họ cả 1 quãng dài mà đã không ít lần cả hai đã cho mấy đối thủ kia của mình 1 phen điều đứng làm bọn họ loạng choạng mà ngã lộn xuống đất, bỏ cuộc. Còn các cô động viên thì đc mãn nhãn vs màn trình diễn đầy nghệ thuật của Ma Kết và Thiên Yết vs đầy đủ các kỹ năng, trí thông minh và sự khôn khéo để dễ dàng vượt qua hầu hết các thử thách của chương trình...

"" Ôiii, đối thủ Despa đến từ Tây Ban Nha đã phải dừng cuộc chơi rồi..."

"" Bây h chỉ còn hai đối thủ ngang tài ngang sức đang quyết chiến trên đường đua thôi....""

"" Đó là nữ quái xế và ông hoàng đua xe....""

Sau 1 h đồng hồ thì các đối thủ cuối cùng cũng đã bị đánh bại hết để lại độc Ma Kết và Thiên Yết trong sự reo hò đầy sảng khoái của quần chúng khán giả.....Đùng là cả hai " quái vật xa lộ " này đã không làm bọn họ thất vọng mà...

Riêng vs 2 chiến sĩ kia thì hăng lắm, không ai chịu nhường ai dù chỉ là 1s. Hai con xe mắc tiền cứ băng băng, băng băng song song nhau từng ly từng tí 1 đi qua hết quãng này đến quãng khác. Thật khó mà đoán đc ai sẽ là người cán đích đầu tiên....

"" Chỉ còn có 5p nữa là hết trận đấu..."

Đây đã là chặng cuối rồi vì vậy chướng ngại vật chặng này cũng vô cùng vô cùng " biến thái". Đó là các thí sinh phải vừa lái xe trên con đường vốn rất khúc khuỷu rồi mà vừa phải né những con dơi điện đc thả bay bất ngờ vào, và phải ngăn không cho chúng bám vào người, nếu như bị lũ dơi đó đụng trúng thì con mô tô của người đó sẽ phát nổ tức thì và phải dừng cuộc chơi ngay lập tức... Thật là hại não có phải khôngggggg....

- Nek. Sao tớ cứ cảm thấy cái yêu cầu vòng này nó bị sai sai sao á...- Song Ngư nhăn mặt khi chứng kiến toàn bộ cuộc thi từ màn hình TV từ nãy h

- Nổ tụi sao, không phải người chơi cũng sẽ.....- Cự Giải tròn mắt, hoảng hốt....

- Ha. Cứ chờ xem đi....- Kim Ngưu làm ra vẻ bí mật, xoa đầu trấn an Cự Giải

Thiên Yết đã từng đua rất nhiều nơi, vượt qua thành công rất nhiều thử thách khác nhau. Nhưng vs cái thử thách " hắc não" này thì có lẽ đây là lần đầu tiên cô gặp trong đời. Vừa phải lái xe trên đường khúc khuỷu vừa phải né mấy con dơi điện bay ra chằng chịt như mạng nhện kia cho dù là người sở hữu IQ và EQ cao ngất ngưỡng như Thiên Yết thì cũng rất khó mà có thể xử lý hết đc

Nhưng Ma Kết lại ngược lại hoàn toàn. Anh chẳng có gì cảm thấy lo sợ cả mà thay vào đó anh lại rất nhẹ nhàng né, tránh, phản công uyển chuyển hết như thể anh đã nắm hết tất cả quy luật trong lòng bàn tay này vậy. Nếu như nói Thiên Yết học 1 biết 10 thì Ma Kết sẽ thuộc dạng học 1 biết tới 50- 70 kìa. Sở hữu 1 cái đầu lạnh, cùng cái tài phân tích tuyệt vời, anh có thể nhanh chóng hiểu hết tất cả các quy luật , cơ chế các sự vật, hiện tượng trên TG khi chỉ cần xem qua 1 lần.....1 người đàn ông hoàn hảo....

Dường như trận chiến đã đến hồi kết thúc khi Thiên Yết đã sơ suất mà bị 1 con dơi bu vào gáy của mình lúc nào k bk và kết quả là chiếc mô tô of cô bị nổ tụi, cháy sáng cả 1 vùng....

"" Sau 1 hồi đầy cam go thì cuối cùng chiếc cúp vàng cùng vs số tiền khổng lồ cũng đã tìm đc chủ nhânn.....""

""Vâng không ai khác đó chính là ông hoàng đua xe Carpicorn..."

- ôiiii, hoàng tử of em, hôm nay ngẫu quá điiii....- à 1

- Giỏi quá, đẹp trai, là đại gia.....sao chịu nổi....- à 2

- Ước gì tôi đc đi cùng anh 1 lần....- à 3

Mặt khác.....

- Scott hôm nay quá quyến rũ đi...- thanh niên 1

- Ôiii, nữ thần lòng tôi, em ấy đã chiến thắng trong lòng tôi rồi.- t.niên 2

- Tôi nguyện bán hết gia tài để làm cho em hết buồn.- t.niên 3....

.....

Bên trong bar Rose....

Thiên Yết đã tranh thủ thay bộ đồ đua xe thành chiếc váy ren trắng bó sát người, cổ tình để lộ bờ lưng trắng ngần của mình. Bảo Bình thì mặc quần sooc ngắn cùng vs chiếc áo phông rộng kiểu cách dài đến qua đùi. Xử Nữ thì kín đáo hơn vs chiếc quần jean bó mải rách đầu gối cùng áo ba lỗ có khoác áo jack bên ngoài. Song Ngư, Cự Giải, thì nhí nhảnh vs chiếc áo lệch vai in họa tiết nổi bật kết hợp vs váy jean bó sát thân dưới, trông cả hai rất nổi bật. Còn Sư Tử thì áo cúp ngực kết hợp vs quần sooc.

- Đua hay lắm cô gái...tớ tưởng cậu chết mất xác rồi chứ....- Xử Nữ trêu Thiên Yết

- Tớ phước lớn mạng lớn sao để nói đi là đi đc hả....- Thiên Yết nghiêm giọng cười lớn

- Lợi dụng 3s trước khi quả bom phát nổ để vô hiệu hóa nó rồi chạy ra ngoài thoát thân. Cậu lão luyện lắm đấy....- Nhân Mã cười cười nể phục con bạn thân nhanh trí of mình

- Ha, dù sao đi chăng nữa thì Score của tớ chỉ thua mỗi Gìn Ma Kết thôi mà...côg nhận cậu Ma Kết này cừ thiệt...- Song Ngư mắt chớp chớp nhìn Ma Kết ra về chòang ngợp trước chiến công của anh bạn Ma Kết kiaaa...

- Khiến tôi phải chơi hết sức như vậy cho thấy cô ta cũng không phải dạng vừa gì....- Ma Kết liếc xéo Thiên Yết 1 cái rồi tiến thẳng ra chỗ quầy rượu gọi đồ uống...

- Mô, hôm nay vui cực, mấy cậu chúng ta cùng quẩy nát cái bar này....- Bạch Dương hăng hái đề xuất rồi kéo cả bọn lại chỗ Ma Kết đang ngồi

- Nếu như Bạch Dương đã nói như vậy rồi thì, các cậu hôm nay Bạch Dương bao hết bar này, mấy cậu ăn chơi nhiệt tình vào.....- Thiên Bình hét lớn rồi sau đó nhận đc 1 tràng pháo tay rất chi là nhiệt tình of quần thể 500 ae gần xa...

Còn anh chàng Bạch Bạch nhà ta cũng muốn đứng dậy phản đối lắm nhưng mà vì sĩ diện cao quá nên thì chỉ biết nước mắt ngắn dài, thầm nguyền rủa cái tên Thiên Bình đáng ghét kia nhưng cũng lo cho số phận thảm thương k 1 xu dính túi of mình sau này....

- Ngủ thì chết.....Lanh chanhhh....- Bảo Bình đi ngang qua phán cho Bạch Dương 1 câu xanh rờn làm anh chàng chỉ muốn nhảy sôg tự tử cho xog....

Nhạc bắt đầu nổi lên, các vũ công cũng bắt đầu vs những vũ điệu nóng bỏng của mìn trên sân khấu. Các cô gái vs trang phục đốt mắt cũng bắt đầu công việc " mời chào " thường ngày. Kim Ngư, Sog Tử thì đang vui đùa bên 2 em.chân dài ở hàng ghế bên cạnh. Nhân Mã, Bạch Dương, Thiên Bình thì đang nhảy nhiệt tình trên sân cùng vs Bảo Bình, Thiên Yết, Sog Ngư, Cự Giải

Chỉ có Ma Kết là ngồi nguyên 1 chỗ nhắm hờ mắt, không màn thế sự. Và Xử Nữ thì chỉ chăm chăm vào cái điện thoại 24 trên 24

2h a.m.....bãi giữ xe....

- Nek, Cự Giải không sao chứ, có phải là đã uống quá nhiều rượu rồi khôggg...- Sư Tử nhìn thân hình say bét nhè, không còn chút sức sống của Cự Giải đang gục trên vai Thiên Yết mà lo lắng hỏi...

- Không phải chứ, lúc này tớ chỉ có nhờ Cự Giải tiếp dùm 1 ly Vodka 1984 mà ra nông nỗi này à...- Song Ngư hồn nhiên nói và sau đó nhận đc cái cú đầu đầy đau điếng of Bảo Bình

- Con cóc này, Vodka rất mạnh, từa lượng Cự Giải rất yếu. Cậu ấy k sỡn mới là lạ đó....

- Thôi, thôi, muộn rồi.chúng ta đừng nên dây dưa nữa...- Bạch Dương lên tiếng..

- Thiên Yết cậu đưa Cự Giải về hả, có cần tớ giúp khôggg...- Kim Ngư

- Để tôi đưa hai cô ấy về cho...Thiên Yết ngồi sau xe ôm Giải...- Sog Tử k biết từ đâu hiện hồn tới, nhanh chóng bế thốc Cự Giải khỏi vai Thiên Yết mà đặt vào vai mình....

- Ồ, Kim Ngư cậu đưa Xử Nữ về dùm tớ nhaaa...Nhân Mã cậu về trước xúu tớ về sau.....- Thiên Yết nói với theo rồi nhanh chóng leo lên con xe thể thao sáng bóng màu đỏ đang ở phía sau mình.

- Đưa Thiên Yết, Cự Giải về cẩn thận đó Sog Tử....- Bảo Bình can dận và khi thấy cái gạt đầu đầy chắc nịch của Sog Tử thì cả đám mới yên tâm mà lên xe ra về

Trên xe của Sog Tử, Thiên Yết đang lấy áo khóa ngoài of mình mà đắp cho Cự Giải vì sợ cô lạnh....

- Ổn chứ.....- Sog Tử hỏi

- Chỉ là say thôi, mai dặn người làm canh giải rượu là hết...- Thiên Yết

- BốMẹ....cậu, hai người vẫn sống tốt chứ....- Sog Từ đột nhiên chuyển chủ đề làm Thiên Yết có hơi giật mình
- Hai ông bà vẫn khỏe, họ hay nhắc đến cậu lắm, hỏi sao không thấy cậu qua như trước.....- Thiên Yết cười nhẹ
- Hahah. Bố mẹ tớ cũng vậy. Con em tớ, lúc nào cũng muốn gặp lại cái chị xinh đẹp ngày xưa cho nó kẹo khi bị ba đánh....- Sog Từ bắt cười khoái chí...
- Chắc h em ấy cũng lớn lắm rồi đã gần 5 năm rồi còn gì....- Thiên Yết đưa mắt nhìn ra cửa sổ, thỏ thẻ nói
- Tớ...tớ...thật sự rất vui khi cậu về lại Nhật Bản....Lâm Thiên Yết....là thật đấy....- Sog Từ nói có chút ấp úng
- Tớ cũng vậy.....-

Cuộc trò chuyện giữa Thiên Yết và Sog Từ rất nhỏ nhẹ và ý tứ nhưng lại vô tình lọt hết vào tai Cự Giải, bởi vốn dĩ cô không thăm đến nỗi say mướt chỉ không biết gì. Giờ đây trong lòng Cự Giải bỗng xuất hiện rất nhiều câu cảm xúc khác nhau. Rõ ràng cuộc nói chuyện tuy ngắn và khó hiểu nhưng Cự Giải lại cảm thấy Sog Từ rất vui, 1 Sog Từ không hề che giấu cảm xúc of mình như thường ngày, mà lại mạnh dạn , bộc bạch nó vsThiên Yết. Còn về phần Thiên Yết không phải cậu ấy nói cậu ấy không quen Sog Từ sao, vậy tại sao gd Sog Từ lại biết Thiên Yết mà gd Thiên Yết lại bk Sog Từ cơ chứ.

Câu chuyện 5 năm bọn họ nói là gì.

Mối quan hệ giữa hai người này là gì

Có điều gì không thể công khai ra sao..

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Shanie Đánh Đá Lần Đầu Tái Xuất Giang Hồ

Sáng sớm hôm sau, nó giật mình tỉnh giấc bởi tiếng chuông điện thoại inh ỏi. Rướn thân mình đau nhức lên với điện thoại, nó làm bầm nguyên rìa tên chết bầm nào lại gọi vào giờ này, nhưng cái tên "Chủ tịch Bang" đập thẳng vào mắt làm nó giật thót con mẹ nó mình, thân có đau đến mấy vẫn ngồi bật dậy, chỉnh đốn đủ thứ rồi mới nghe điện thoại (Au: Rảnh hơn? Chỉ là nghe điện thoại thôi mà? "

SN: Nae con nghe đây!

Bố Bang: KIM SHANIEEEEE!!!!!!!!!!!!

SN: Mổ? Con làm gì nên tội??

Mới sáng sớm ẻm nó đang bị ngu ý, quay sang bên cạnh tính hỏi Kookie xem có biết mình phạm pháp gì không thì thằng nhỏ đã xách mông đến công ty từ lúc nào rồi đánh phải tự động não. Cơ mờ... nó có sai gì đâu nhỉ?!

Bố Bang: Con có mau đem đồng hợp đồng của BTS đến công ty ngay cho ta không??

Chết mịa, đồng hợp đồng đột trước nó cảm hộ chủ tịch mà lỡ thế nào lại cảm về kí túc xá luôn. Híc, số nó khổ quá mà, tưởng đầu hôm nay nhờ Kook xin nghỉ rồi đáng một giấc đến sáng tuần sau luôn ai ngờ.... Lết thân vào phòng tắm, nó tắm rửa, trang điểm qua loa rồi vô đồng hợp đồng chạy đi chẳng khác nào một nhân viên chăm chỉ tham công tiếc việc.

Vừa bước chân đến tầng làm việc của chủ tịch, nó va ngay vào tên jimmy kia làm đồng hợp đồng rơi xuống đất. Thì cũng như lẽ tự nhiên thôi, hai người cùng cúi xuống nhặt, nhưng yên tâm, chẳng giống ngôn tình, đây chỉ có mình Jimmy kia nhặt nhanh, Shanie nó đang mệt bỏ mẹ, có người nhặt cho là sướng điên lên còn gì!

TP: Của em đây!

SN: Cảm ơn.

Nó toan bỏ đi thì lại bị gọi ngược lại:

TP: Shanie đúng không nhỉ? Anh suy nghĩ kĩ rồi, anh sẽ không bám lấy em đòi em tha thứ nữa. Chỉ là... chúng ta làm bạn có được không? Đừng tránh mặt anh nữa, anh cũng đã có đối tượng mới cho mình rồi.

Nó nghe vậy về mặt hợp tác mà đồng tình lắm. Giờ cũng lớn cả rồi, giận dỗi chẳng có lợi gì cả chỉ tổ chóng lão hóa. "Thôi thì chúng ta làm bạn nhé!" Nghe xàm lín quá cơ mờ nó cũng có suy nghĩ gì sâu xa đâu, đơn giản chỉ là bớt đi một gánh nặng và có thêm một người bạn thôi mà. Thế rồi, Jimmy nói

cũng có chuyện gặp chủ tịch nên hai người vừa đi vừa nói chuyện vui về.

Ở một góc khuất nào đó, Moo Ra thấy cảnh hot hit liền ba chân bốn cẳng chạy lên phòng tập của BTS:

MR: JungKook oppa! Chị Shanie bị ngã cầu thang!

JungKook đang nghỉ mà hoảng, vội chạy đi theo chỉ dẫn của Moo Ra nhưng ngã đầu chẳng thấy, lại thấy người mình yêu cười nói vui vẻ với người cũ, trong lòng sóng ghen tuông bắt đầu nổi dậy, xong cũng không quên nhìn Moo Ra bằng ánh mắt cực kì thất vọng. Đùa gì chứ liên quan tới Kim Shanie kia là cậu không vui bởi cậu chỉ sợ mấy câu đùa ác ý đó lại thành sự thật, dù là một xước xước nhỏ thôi cậu cũng đau thất ruột gan rồi.

JK: Moo Ra, anh không muốn em lặp lại trò đùa này thêm bất cứ lần nào nữa!

MR: Vừa...vừa chị ấy ngã thật mà...

JK: Nghe này Moo Ra, em không cần cố ý để anh thấy cảnh này bởi anh yêu Shanie, anh tin tưởng cô ấy, đấy gọi là tình yêu, em hiểu không?

Moo Ra nghe vậy, uất hận không nguôi, khoe môi cũng cứng đờ. JungKook kia chẳng phải đang phi nhỏ thẳng vào mặt cô rằng cô không có cửa trong trái tim anh đâu, đừng có mơ mộng hão huyền nữa à? Cô giọng gào:

MR: Aida, hai anh chị là couple cute nhất công ty, ai mà không biết hai người yêu nhau sâu đậm lắm cơ chứ. Chắc vừa rồi em nhìn nhầm thôi, mianhamnida!!

Để nói ra như vậy, Moo Ra đã phải cố gắng rất nhiều đấy! Phui phui cái miệng, couple cute gì chứ, đợi đi, khi cô đến được với JungKook thì lúc đó mới biết đâu mới là couple tuyệt vời nhất. Mà đời cũng buồn cười, một con trợ lí quen mà còn đòi làm người yêu thần tượng vạn người mê? JungKook kia cũng yêu con trợ lí đó bằng cả tấm lòng. Aidaa.... sao mà xứng đôi cơ chứ!

MR: Đòi thật lắm chuyện thú zì!!! - Moo Ra về phòng tập làm bài

KR: Moo Ra, mọi người tập này giờ rồi mà em lại chạy lung tung đi đâu đó??

MR: Không liên quan đến chị!

HN: Con bé này, em ngày càng quá đáng rồi đấy!

MR: Thì làm sao? Cuộc sống của tôi không cần mấy chị quản.

KR : Nè nè, ăn nói cho có duyên tí đi nhé, muốn sự tự do thì vào công ty làm thực tập sinh làm mero gì? Chị nói cho em nghe, kiểu này qua đợt sát hạch hàng tháng em sẽ bị loại sớm thôi, còn bao nhiêu người ganh đua với em đấy!

MR: Há há, ảo tưởng! Mấy chị quên việc tôi là em gái của chị Laddy sao?

Sae Mi ngồi này giờ bức lắm rồi, có cái việc là em gái của một trợ lí mà con nhỏ lúc nào có thể là cũng lòi ra, tận dụng hết thời cơ để khoe mẽ. Bộ nhờ Laddy là con bé có thể debut thành công mà không cần cố gắng sao? Hừ, thật nực cười!

SM: Moo Ra, yên lặng nghe chị nói. Nếu em còn luôn giữ cái ý nghĩ chị Laddy sẽ giúp em thì mau quay về kí túc xá dọn đồ về nhà đi! Tương lai tươi sáng không chào đón một người như em!

HN: Chị Sae Mi à, triệu like!!!

Hana lắm mồm bị chị cả lườm cho cháy xém mặt mày. Can cái thói loi nhoi, chị nhà đang nghiêm túc mà cứ thích nhảy bừa cơ! Bà này mai sau mà thành tài, có fan rồi chắc hợp tác với Ki Rae kia hại fan tốn tiền mua quần dài dài.

MR: Sống với mấy người thật ngộp thở chết tôi mà! Toàn mấy đứa từ quê nghèo lên thành phố thật không phù hợp!

Woa, cái phát ngôn củ lìn gì thế này? Ừ cũng đúng, người ta là con út gia đình trung lưu của cái Seoul này cơ mà. Bố mẹ người ta làm buôn bán lớn cơ mà, có hẳn một cái nhà 2 TẦNG cơ mà, mấy chị đây đâu đủ tâm! Nhưng nghĩ thì thế thôi chứ chẳng ai thêm cái lại với loại người này nữa.

Thấy không còn ai để tâm, Moo Ra học hăng bỏ đi lại va trúng với Shanie tội nghiệp

MR: Bộ không có mắt nhìn đường hả????

SN: Chị... chị xin lỗi mà... Em không sao chứ?

MR: Sao trắng gì ở đây? Trầy da tôi rồi, chị biết một ngôi sao về ngoài rất quan trọng không hả?

Au: WTF, ngôi sao luôn rồi á?? Ghê nha~

SN: Chị không cố ý mà... Để chị lấy băng gạc cho em nha!

MR: Có phải chị ghen tị với vẻ ngoài của tôi sợ mất JungKook oppa nên mới âm mưu hãm hại?

Shanie nó hồn bay phách lạc. Nó nghe thấy cái gì thế này? Moo Ra đáng yêu dễ thương đây ư? Đứa em mà nó cưng nhất trong đám thực tập sinh dù biết có tình ý với JungKook đây ư? Nó không muốn cãi nhau với con nít, nhưng nói vậy hơi đụng chạm đến lòng tự trọng của Kim Shanie á nha!

SN: Em là gì mà dám tự tin có thể giành được Kook như vậy?

MR: Tôi là Moo Ra, cô gái tuyệt vời nhất!

SN: Ủ, em là tuyệt vời nhất, vẻ ngoài của em là tuyệt vời nhất. Nhưng... tâm hồn em hôm nay chị tự thấy nó tầm thường thật!

MR: Con cầu sủa nặng nề này!

Moo Ra giờ tay muốn tát nát mặt người đứng đối diện nhưng là ai cơ chứ? Shanie cô không dễ nhằn vậy đâu!

"AAAA..."

SN: Vậy nhé, cái tát này để cảnh cáo. Một đứa con nít ranh như em đừng bao giờ dám lên mặt với đời như vậy. Chị đây là còn thương em, chứ với cái thái độ chó má này ra ngoài xã hội e là... cơ hội được ăn cơm của em là thấp lắm Moo Ra ạ, thân ái! Chị lên trên với Kookie của chị đây em nhé!

Xong nó bỏ đi để cho Moo Ra ôm cục tức to tướng. Con mụ này ghê gớm thật, trước đây không hề biết đến, hôm nay ả còn có gan to tát cô như vậy. Hận này chông chất hận kia, Moo Ra cô thế phải làm tình cảm của ả và JungKook tàn tạ như bông hoa đại trước bão. Cô thế đấy!!

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: !! Tâm Sự Mông !!

Tớ không phải một người thiết tha với bóng đá, nhưng từ xem U23 Việt Nam không hiểu sao tớ đã tìm thấy sự đồng điệu giữa các anh với BangTan. Có lẽ vì thế nên tớ dễ dàng cảm kích với U23 Việt Nam. Tớ tìm hiểu, tớ thấy họ thương nhau lắm cơ, hết như cách mà BangTan chăm sóc nhau vậy. Đội trưởng Lương Xuân Trường ấy, sau khi thực hiện xong lượt đá luân lưu trong tứ kết đã lặng lẽ xin phép rời sân, lúc sau anh quay lại, trên tay là áo khoác, anh phát cho từng người trong đội, anh lo cho họ, anh sợ họ lạnh. Rồi cả cách mà họ làm khi thành công vậy, cũng chính anh ấy - Lương Xuân Trường, khi thực hiện thành công trọng trách anh bình thản, quay người rồi hôn nhẹ lên cờ đỏ sao vàng trên áo mình. Điều đó khiến tớ nhớ tới BangTan, các cậu có thấy thế không? Mỗi khi lên nhận giải, người đầu tiên được các anh xướng tên chính là ARMY. Rồi cả huấn luyện viên nữa, thầy Park, thầy đã tận tụy rất nhiều, dù lo cho vợ con, người mẹ già 94 tuổi tới bật khóc nhưng thầy vẫn luôn bên cạnh, cổ vũ, coi họ hết như những đứa con của mình vậy. Thầy ôm hôn họ, thầy ủng hộ họ, thầy cười cùng họ, thầy khóc cùng họ. Tớ thấy tiếc quá các cậu ạ, tớ thấy huy chương bạc không xứng đáng với họ, với những nỗ lực của họ. Ngoài BangTan và tất nhiên là cả gia đình tớ thì họ chính là tốp người khiến tớ khóc đã man tới vậy. Lúc đầu tớ không khóc đâu, chỉ thấy người ra một lúc rồi lại an ủi mấy đứa bạn. Đến khi bọn nó về tới mới chạy lên phòng rồi òa khóc nức nở. Tớ thương họ mất rồi, thương cách mà họ đồng điệu với BangTan, thương cách mà họ nỗ lực, thương cách mà họ siết chặt người dân lại với nhau hơn bởi nhờ có họ, những người dân cùng nhau xem bóng đá ấy, trong những giây phút xúc động dù thân hay lạ họ đều ôm nhau vào lòng và truyền hết nhiệt cho nhau. Tớ thương họ bởi nếu BangTan đưa tớ đến với K-Pop thì U23 Việt Nam đưa tớ đến với bóng đá vậy. Đây là lần đầu tiên tớ thấy tự hào khi mình là người Việt Nam tới thế. Các cậu có thấy rằng các anh đã làm rất tốt không? Các cậu có thấy rằng các anh chính là những anh hùng không?

À mà tớ vẫn thương BangTan lắm nhé, không ngoại tình chỉ là có thêm một mối bạn tâm khác thôi!!

Các cậu thấy sao về trận trung kết này? Cmt tâm sự mông với tớ đi, tớ buồn quá...

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Shanie, Chị Thành Thật Xin Lỗi...

Giờ ăn trưa, Moo Ra đang ngồi nhâm nhi ly nước cam vừa mua dưới canteen, vừa lướt các trang mạng làm đẹp, bỗng nhiên Jimmy lại gần vỗ vai:

TP: Hi, Moo Ra! Đang giữ dáng hay sao mà không thấy xuống canteen lấy cơm ăn?

MR: Sao? Muốn nói gì anh cứ nói thẳng ra, kiểu như anh tôi lại biết rõ quá mà!

TP: Sao lại nghi xấu cho anh thế chứ Moo Ra! Nhưng... ngại thật, bị em nhìn thấu tâm can rồi!

Moo Ra liếc lên nhìn hần bằng cặp mắt khinh thường. Vì cô có dây dưa với một thanh niên xã hội đen nên việc có người đến nhờ nợ và kia là quá đỗi quen thuộc rồi. Xong nhìn ánh mắt của tên kia cũng chẳng tốt đẹp gì, không có ý đồ dơ bẩn gì đó thì chắc chắn cô không còn là Moo Ra nữa!

MR: Túm cái quần lại là anh muốn gì? Tình một đêm à?

Jimmy ngạc nhiên tròn mắt nhìn người con gái trước mặt. Thú thật hần không thể ngờ Moo Ra có thể thốt ra câu nói đó. Đứa con gái ngây thơ thánh thiện hần từng nghĩ đây ư? Chẹp chẹp thật chẳng thể trông mặt mà bắt hình dong. Hại hần lúc đầu còn đắn đo sợ Moo Ra kia không đồng ý hợp tác. Xong hần vào hần vấn đề chính:

TP: Em có tình ý với Jeon JungKook?

MR: Qua đêm với anh thì anh sẽ giúp tôi à?

Haha, Jimmy hần đang đắn đo xem đứa con gái trước mặt mình cấp độ ảo tưởng đã lên tới lever bao nhiêu rồi!! Nhưng mỡ dăng tặn lên miệng mèo thế này tội gì mà hần không thử tí nhii!!

TP: Thật ra anh không có ý đó nhưng nếu em đã nói vậy thì...

Hần bỏ dờ về sau rồi đá đuôi nheo với Moo Ra. Thật chẳng thể ngờ ngay giây phút ấy, cánh cửa phòng bị đóng lại, hai con người thậm chí chưa từng nắm tay nhau một cái đã vô vấp lao vào cuộc ân ái. Sau khoảng thời gian đầy ám mùi đó, Moo Ra cô lên tiếng:

MR: Anh sẽ làm thế nào để giành lại JungKook cho tôi đây?

TP: Không ngờ em yêu tên đó đến thế đấy! Anh cũng nói luôn đây, anh muốn có được Kim Shanie, hai chúng ta hợp tác chia rẽ họ đi, sau đó, chuyện hôm nay của chúng ta sẽ coi như chưa từng xảy ra và để nó tự chìm vào quá khứ!

MR: Tôi thích cách làm việc của anh đấy!

TP: Cảm ơn!

MR: Mà đàn ông các anh cũng thật nực cười! Con mụ đó có cái quái gì mà cứ lao đến như ong vậy lấy lọ mật ong thế?

TP: Với JungKook kia anh không biết, nhưng với anh thì cái tài sản nhà cô ta thu hút anh thôi! Trước kia bọn anh cũng có khoảng thời gian tình tứ nên để chia rẽ họ chắc cũng dễ thôi!

MR: Quá khứ của mấy người rắc rối thật đấy! Nhưng tóm lại anh làm thế nào thì làm, tôi sẽ ủng hộ hết mình!

Moo Ra sau khi xem xong tin nhắn của Jimmy, khoe môi khê nâng lên tạo thành một vầng trăng khuyết rùng rợn rồi vội chạy đi tìm chị gái:

MR: Laddy! Laddy! Em có chuyện muốn nhờ chị đây! Chị nhất định phải làm cho em!!!!

LD: Con bé này, bây giờ chị nhớ không nhầm là đang phải luyện thanh. Mày làm gì ở đây đấy?

MR: Chị không cần quan tâm việc đó! Chị mau ra đây em có chuyện gấp lắm đây! - Vừa nói, con nhỏ vừa lúi xềnh xệch tay Laddy cô ra ngoài.

Cô hất mặt, chờ đợi Moo Ra thở gấp gấp nói:

MR:

LD: Cái gì????? Moo Ra, em có bị điên không thế? Em không thể làm chuyện đó! Chị sẽ không bao giờ giúp em đâu!

MR: Laddy à, em đau lắm, em đau ở đây này! - Moo Ra chỉ vào phía lồng ngực - Em yêu anh ấy lâu rồi chị biết không?

LD: Chị không biết và cũng chẳng muốn biết. Mày mau dẹp cái ý nghĩ điên rồ đó đi. Nghe chị, chăm chỉ luyện tập đi để được debut!

MR: Laddy à, chị giúp em đi, nha!

LD: Ở đời có luật nhân quả đấy Moo Ra. Nếu còn có hy vọng về tương lai phía trước thì em hãy mau dồn sức cho những thứ nên làm đi! Mau quay về phòng học thanh nhạc nhanh!

MR: Chị quá đáng lắm! Được rồi, để em chết cho chị xem!

LD: Moo Ra! Em quá đáng lắm!

MR: Chị mới đúng là người đáng ghét! Người ta nói gà cùng một mẹ chó hoài đá nhau. Thế mà thử nghĩ đi, chị đã bao giờ đứng về phía em và bên vực em dù chỉ một lần chưa?

LD: Nhưng em luôn nghĩ đến mấy chuyện quái quỷ gì thế? Ở đây chị không sai, chị đang cố để làm em tốt đẹp hơn thôi Moo Ra!

MR: Em không muốn nghe chị nói nữa! Em sẽ nhờ người khác, chắc chắn em sẽ làm được việc này!!!

LD: Em đi đi chị không quản nữa nhưng nhớ câu chị vừa nói đấy! Đó là luật nhân quả!

Cũng chẳng hiểu sau đó Moo Ra đã làm gì mà hai vị phụ huynh ở nhà tức tốc gọi điện cho con cả rồi giảng đạo chán chê về tình chị em trong gia đình, rồi còn em nó còn nhỏ dại không giúp nó thì giúp ai làm Laddy nghe mà ức muốn phát khóc. Chẳng hiểu con em kia lại bịa đặt gì nói với bố mẹ nữa! Trước giờ luôn thế, cô luôn là người phải nhường nhịn em, ừ cũng ổn thôi, làm chị cơ mà! Nhưng cái cốt là con em kia không biết điều, không hài lòng là y như rằng lại bịa đặt đủ thứ khiến cô ăn bao trận đòn roi, thế mà cô nào có ghét bỏ em đâu, vẫn cứ nghĩ nó còn nhỏ dại nhưng đến giờ vẫn còn chuyện "nhỏ dại" đó thì thật cô chẳng muốn nghe thêm bất cứ lời nào từ bố mẹ nữa!

Ba tuần sau, Laddy cô đến thăm thính xem con em mình sau vài tuần cách mặt sống chết ra sao thì thấy Moo Ra tay cầm một nắm thuốc đang bỏ vào miệng và cổ nuốt chửng xuống:

LD: Moo Ra, em điên à, dừng lại ngay cho chị! - Cô chạy lại vắt đồng thuốc đi - Có gì nói với chị chứ! Nhưng nếu là chuyện kia thì chị đi đây!

Moo Ra yếu ớt với lấy tay chị gái như cầu xin sự sống:

MR: Chị ơi... em chết mất... em không sống nổi nữa đâu...

Tìm Laddy cô giây phút này quặn thắt. Nhưng cô biết làm sao giờ? Chị đành ngồi lại vuốt ve mái tóc xơ xác do nhuộm tóc quá nhiều:

LD: Em có thể tìm cho mình một người đàn ông tốt mà không nhất thiết là JungKook mà! Chị công nhận thằng bé tốt, đẹp, giỏi nữa nhưng với độ nổi tiếng của nó hiện tại chị không chắc nó sẽ quan tâm chăm sóc cho em tốt được đâu!

MR: Em không cần! Có tốt đến mấy, giàu có đến mấy em cũng không cần! Em chỉ cần JungKook thôi! Laddy à, trước khi làm thực tập sinh em đã mơ nhiều lắm! Em mơ được cùng anh ấy đi du lịch, được anh ấy quan tâm hỏi em đang làm gì rồi được anh ấy thủ thi qua điện thoại câu anh nhớ em mỗi khi phải đi tour diễn xa. Hơn nữa em cũng từng mơ đến giây phút cùng anh ấy bước vào lễ đường chị ạ! Em đau lắm!

Trong Laddy, tình cảm và lí trí tranh đấu dữ dội lắm! Em cô đang khổ sở thế kia, vật vờ thế kia, biết là sai trái nhưng cô cũng chẳng thể dễ yên.

LD: Vậy... chị sẽ giúp em...

MR: Thật á??

LD: Ừ, nhưng chỉ duy nhất lần này thôi!

MR: Em yêu chị nhất!

LD: Khoan đã nghe chị nói! Chị giúp em bước một, còn thành công hay không là do JungKook. Chị khuyên em hãy chuẩn bị tâm lí trước đi bởi JungKook và Shanie... chúng thực sự thương nhau nhiều lắm...

Cô đau đớn thật lòng, chẳng phải làm màu làm mè gì cả. JungKook và Shanie cũng chẳng khác em cô là bao, cô thấy mình ác thật! Cô chẳng đáng để làm một người chị luôn nhận được sự thương yêu và kính trọng của chúng nó nữa. Cô quyết rồi, sau khi mọi chuyện xong xuôi, cô sẽ xin nghỉ việc, xem như để chuộc lỗi với hai đứa... "Shanie, JungKook... chị xin lỗi!"

Cô đang thờ thẩn một mình ngồi trên sân thượng thì nghe một giọng nói quen thuộc cứ chị Laddy ơi chị Laddy ở phía sau, bỗng giật thót mình quay lại như một kẻ đang làm chuyện khuất tặc xong lại ngượng ngao cười cười như một kẻ ngốc:

LD: Shanie đấy à? Lại đây ngồi với chị đi!!

Nó tí ta tí tòn chạy lại gần:

SN: Chị lên đây làm gì thế? Tưởng có mỗi em là bệnh hoạn suốt ngày thích trốn trên này thôi cơ!

LD: Chị đang có tâm trạng không được ổn...

SN: Đây đây, có em nguyện làm thùng rác cho chị giải bày tâm sự đây! Nào nói đi!

LD: Chị rất rối Shanie à, một bên là gia đình, một bên là người mình luôn yêu thương... Chị chẳng biết phải chọn gì nữa!

SN: Chì đợi em chút! - Xong nó chạy ra một góc gần đó nôn khan một chút rồi uống chút nước xong lại tươi tắn quay lại vào câu chuyện - Đờ hơn rồi, em thật vô lễ quá!

LD: Không có gì! Mà mấy tuần gần đây em sao thế? Rất lạ đấy! - Cô lộ rõ vẻ lo lắng

SN: Đừng để tâm làm gì chị ơi! Ôm chút đấy mà, uống thuốc là sẽ khỏi thôi!

LD: Vậy... hay là... tối nay em qua nhà chị, chị em mình tâm sự sau nhé? Giờ chị bận rồi!

SN: Ok luôn, giờ về kí túc xá của mấy ông gác kia cũng chẳng có việc gì làm!

LD: Cứ thống nhất vậy nhé! Mà nhớ uống thuốc đầy đủ đấy, dạo này thấy em tàn lăm rồi!

Nói xong, cô bỏ phòng làm việc riêng, tựa lưng vào tường thở dài đầy náo nức. Đòi người đứng thật nực cười! Chẳng ai biết trước được việc gì sẽ xảy đến vào ngày mai nữa, cũng như cô chẳng ngờ mình đã làm cái việc vô lương tâm ấy...

"Shanie, chị thành thật xin lỗi..."

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Em Hận Chị, Chị Không Oan Úc...

Nó về phòng để đồ của BangTân nằm nghỉ tạm ở đó. Dạo này chẳng hiểu làm sao dạo này cứ đau đầu chóng mặt mãi. Nhưng nó cũng chẳng dám nói cho JungKook, cậu lại sốt vó lên bắt đi viện uống thuốc này nọ rách việc lắm!

Đang bẹp dí trên cái giường gấp, bỗng có thứ gì đó mát mát, mịn mịn áp lên má mình. Cảm giác này thích thật đấy! Nó cứ cố nhắm mắt, cọ cọ má để tận hưởng, đến khi ti hí mắt ra mới thấy hóa ra cái thứ mát mát mịn mịn đó chính là má của cậu. Cậu áp má vào mặt nó một lúc rồi lẩm bầm:

JK: Lạ thật, có sốt đâu mà dạo này trong Shanie nhọt nhọt thế nhỉ??

SN: E hèm! Làm cái gì đấy?

JK: Làm gì đâu, xem em sao thôi, dạo này lạ lắm đấy! Ôm à?

SN: Không ốm! Yên tâm, em đây còn có sức theo anh đến tận chân trời dưới biển, được chưa?

Nó lại gần, mũi nó chạm mũi cậu thủ thủ. Nó biết cậu lo, cậu tâm lý lắm luôn, nên đôi khi nó cũng phải nghĩ cho cậu, cũng phải cưng nựng cậu như một đứa bé như vậy chứ, JungKookie của nó tuyệt vời lắm mà!! Cậu đánh chụt một cái lên môi nó. Ừa, chính nó đã quá quen với việc này vậy mà cũng phải chết chìm trong sự mềm dẻo mất thôi. Thời gian như vậy cứ mãi mãi thì tốt nhỉ, mùi hương của cậu cứ mãi quện lấy cơ thể nó thế này thì tốt nhỉ!

SN: JungKook này, mãi bên em thế này nhé! Không bao giờ được rời xa em, biết chưa?

JK: Tuân lệnh! Mà Shanie này, em... cũng đừng qua lại với Jimmy kia nhiều quá nhé, anh cảm thấy anh ta không tốt!

SN: Được rồi! Khoan đã, em vào nhà vệ sinh chút, khó chịu quá!

Vẫn như gần đây, nó lại chạy vào nhà vệ sinh nộ thốc nôn tháo khiến JungKook nhăn nhó chạy theo chẳng làm được gì ngoài vỗ vỗ lưng rồi lấy nước cho nó. Cậu biết cậu bận lịch trình, cậu biết cậu không có nhiều thời gian để chăm sóc Shanie, cậu thật có lỗi mà. Vậy mà Shanie lại chẳng hề những nhẽo trách mắng cậu khiến cậu thấy thật thoải mái, đích thị đây chính là cô gái tuyệt vời nhất mà nhiều người mong muốn rồi! Kookie cậu thấy bản thân mình thật may mắn a!!

JK: Xong ngồi đó nghỉ nhé? Muốn ăn gì anh xuống nhà ăn mua cho?

SN: Mua gà cho em! Dạo này thèm chết đi được! Cả xoài nữa nhé! Nhưng phải là xoài chua đấy!

JK: Rồi rồi, em chỉ cần ngồi đó và muốn thôi, cả thể giới anh cũng vác về được!

IUUUUU.... Sến sẩm quá thế đáng đi làm nó ngồi đó mà rùng mình sớn gai ốc. Từ hồi yêu nhau tới giờ toàn là làm màu làm mè không mà tự nhiên còn bày đặt cả thể giới anh cũng vác về được. Phen này chắc lại mới được thím Jin nhét mấy tập phim ngôn tình vào đầu và ông Kook lại đang ôm ấp ủ ước mơ làm soái ca ngôn tênh đây mà! Aigoo thiện tai thiện tai!!

Nó ngồi đợi, tưởng đâu chỉ cần đợi tầm 10, 20 phút là có cái lót dạ ai dè đứng tròn 2 tiếng sau mới thấy JungKook hồng hộc chạy vào phòng, mồ hôi mồ

kê nhể nhại, vừa thở gấp vừa nói:

JK: Dưới nhà ăn hết gà rồi... Phù! Anh đã chạy tận ra quán ăn nhanh để mua gà, xin lỗi nhé!

Nó cảm động đến nhũn cả lòng, lấy khăn lau mồ hôi cho cậu, xong lại còn đút cho cậu miếng gà nữa chứ. Còn JungKook cậu quyết định từ nay mua đồ ăn cho người thương thì sẽ chạy đi thật xa để mua, được cả chỉ lẫn chai, vừa được đút cho ăn, vừa được người ta quan tâm chăm sóc mồ hôi cho, thích thế thì còn gì bằng!

Xong cậu lại quay qua "móm" gà cho người yêu. Hai đứa cứ thế ngồi không mà tèm hết nhẵn hai hộp gà, xong Shanie lại còn chớp chớp miệng đưa mắt lên lấp lánh "Hết rồi à?" làm Kookie lại không thể cưỡng nổi, lại tức tốc chạy đi ôm "cả thế giới" về cho "cả thế giới" của mình. Cái cặp này đúng là yêu quá đi mà!!!

SN: Tôi nay em muốn qua nhà chị Laddy chơi chút. Có khi ngủ luôn ở đó. Nhá? - Nó ngồi miệng cứ há ra đón gà, tay cứ lướt điện thoại trông chẳng khác nào bà hoàng của thế kỉ 21.

JK: Không cho đi!

SN: Phải đi! Chị Laddy đang có tâm sự gì buồn lắm, vừa em hứa tối qua nhà nghe chị trút bỏ tâm sự rồi!

JK: Ô đạo này hay nhỉ, tự ý quyết định chẳng xin phép được một câu. Đã thế tôi khóa cửa, nhốt ở kí túc xá, bonus thêm trời tay trời chân lại xem có đi được không. - E hèm, au là thấy hơi quái đản rồi đó nha Kook!!

Nó lâu lâu làm nũng chút có chết ai đâu nhỉ? Vì thế có con bé xúm lại cuộc tròn vào lòng người yêu như một con mèo nhỏ, xong đầu cọ cọ vào lồng ngực cậu như những ngày hai đứa vừa quen nhau. Nghĩ lại cũng lâu lắm rồi chẳng thể quên nhau như thế này rồi. Lịch trình của cậu cứ dày đặc như thế, hề được về là y như rằng lại kiệt sức chẳng còn tâm trí cùng người yêu nữa, cứ vật ra giường mà đánh một giấc đến sáng. Nó là thiếu thốn yêu thương đến cùng cực luôn rồi đây! Hôm nay là làm nũng là phải làm tới cùng.

SN: Thế anh yêu cho em yêu đi chơi nhé?

Cậu nựng má nó một cái rồi tươi cười:

JK: Không nhé, em yêu phải ở nhà với anh yêu nhé!

SN: Anh yêu toàn đi đến đêm thôi nhé, em yêu chán ứ chịu được.

JK: Thế đêm về không có em yêu thì anh yêu ôm ai ngủ?

SN: Phòng anh Su có con Kumamon to lắm ý!

Hai đứa cứ anh yêu rồi lại em yêu qua lại một lúc cuối cùng cũng được một cái câu lên hồn từ ông Kook:

JK: Đùa đấy, tối nay nhóm đi quay show đêm, mà em đang ốm ở nhà thôi, gọi chị Laddy đến cũng được!

SN: Thật nhé?!

JK: Ừ, thật!!

Tối hôm đó, Laddy theo tin nhắn mà đi tới kí túc xá. Cô tâm sự nhiều thật nhiều mà chỉ toàn là nói bóng nói gió. Nó thì nghĩ người ta đang buồn chẳng dám hỏi sâu hỏi kĩ làm gì, ngồi cùng chị uống chút rượu giải sầu. Chị bảo rượu chị mang tới nhẹ lắm, uống hết chai cũng chẳng say được nên không sợ thành ra nó mới dám uống đấy chứ. Ông Kook mà biết lại bắt đầu lau bầu như một bà thím đến ngày đi cả đến thăm cho mà xem!

Nó cứ uống, người thì cứ dần đờ đờ nhưng nghĩ do rượu nên cũng chẳng nghi ngờ gì, lúc sau gục ngay trên vào Laddy mà ngủ tự nhiên như người thân của mình vậy. Laddy quay qua, bế nó lên trên giường, thay đồ cho nó rồi quệt ngang hàng nước mắt:

LD: Nếu sau này em có nguyên rủa chị, chị cũng không trách. Em hận chị, chị không oan ức. Mong rằng em sẽ tìm được cuộc sống tốt hơn. Shanie, lần nữa xin lỗi em nhé!

Cô đặt nhẹ một nụ hôn lên trán nó rồi rời đi cho Jimmy tiến vào...

Đêm ấy, có một người đứng từ xa nở nụ cười xảo quyệt, chờ đợi một màn thắng tuyệt vời.

Đêm ấy, ở một nơi xa có người cứ đứng lên ngồi xuống, tự nhiên thấy nhớ người yêu ghé gối, chỉ mong về ôm người yêu mà đánh một giấc ngon lành đến sáng thôi!

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Người Đánh Cá Tội Nghiệp...

Jimmy tiến vào ngay khi Laddy vừa đi ra, xong hán còn nờ nự cười mãn nguyện gật nhẹ đầu tỏ lòng biết ơn sâu sắc đối với Laddy. Cô quay lại quệt ngang nước mắt, khẽ nói:

LD: Hứa với tôi cậu sẽ không làm ảnh hưởng đến con bé đi!

TP: Em hứa, chị cứ yên tâm mà về đi nhé, việc của chị đến đây là xong rồi.

Cô lặng lẽ bỏ về, cứ chốc chốc lại quay lại nhìn căn ki túc xá đó bằng ánh mắt đỏ hoe chờ những giọt lệ tràn mi với tội lỗi dần vạt như muốn bức cô đến chết. Thực sự nếu bây giờ có thể, cô chỉ muốn nằm ra giữa lòng đường rộng lớn đó thật ngay ngắn để có một chiếc xe nào đó lao nhanh đến lấy đi mạng sống của mình thôi. Nhưng cô không thể. Cô còn phải sống để nếu một ngày mọi thứ đi quá giới hạn của nó cô sẽ là người nói lên tất cả, nói lên hết sự thật này. Bản thân cô thực sự nhu nhược nhiều lắm, nhỏ mọn nhiều lắm. Chẳng thể bảo vệ những người vô tội mà mình yêu quý trước cái bản tính quái ác của người em gái. Cô chẳng đáng mặt làm chị nữa rồi khi thay vì hoàn thiện người em của mình, khiến nó thành một con người tốt đẹp cô lại làm cho nó thành kẻ đã quái ác còn quái ác hơn

Ở kí túc xá, Jimmy lại gần giường mà nó đang nằm, khẽ nghiêng nghiêng mặt nhìn thật kĩ con người đang nhắm nghiền mắt trên giường. Thực sự cũng có nét đáng yêu đấy chứ! Nhưng với hán cái đáng yêu đó chẳng có ý nghĩa gì cả. Tất cả là vì tiền, vì tiền thôi mà!

TP: Xin lỗi nhé, ân tình năm nào của chúng ta anh chẳng thể mà đem ra để cứu vớt em nữa rồi. Đừng trách anh, có trách thì trách ông trời đã cho anh gặp Moo Ra nhé!

Hán vén lọn tóc của nó sang một bên rồi thì thầm. Hán biết hán ác lắm. Hán biết làm như vậy chẳng khác nào một loài cảm thú cả. Nhưng mẹ hán cần tiền, mẹ hán hiện giờ đang rất cần những đồng tiền đó để có thể sống sót cho qua ngày. Vì vậy, hán độc ác chút cũng được nhưng... mẹ hán mới là tất cả, hán nguyện dâng hiến toàn bộ cái nhân phẩm này để mà đổi lấy sự sống của mẹ...

Đột nhiên có tiếng động dưới cửa xong lại nghe tiếng JungKook vọng từ dưới nhà lên:

JK: Sao em thấy Shanie bảo hôm nay chị Laddy đến đây nhĩ???

Xong hán vội cời bỏ chiếc áo phông đen vạt xuống sàn nhà rồi nằm lên giường, mạnh dạn khoác tay qua người nó tạo ra một vở kịch mà chính nó đã bị lôi vào làm nhân vật nữ chính lằng lằng từ lúc nào không hay.

JK: Shanie à, Shanie ơi, Kookie về với em rồi đây!

Cậu ấy, làm việc mệt mỏi về, lại cứ ngỡ sẽ lao thẳng lên phòng rồi nhảy thẳng lên giường ôm chặt lấy người yêu chẳng rời. Xong lại bị nó tỉnh giấc chề hời, bắt đi tắm mà vẫn mặt dày nằm đu bám người ta mãi. Cuối cùng cái đứa vừa mồm liên tục chề hời lại lim dim mắt, lại thiếp đi trong cái thân hình to lớn ấy như mọi hôm. Hí hửng bao nhiêu, vui vẻ bao nhiêu thì cậu càng suy sụp, càng thất vọng đến bấy nhiêu.

Giây phút mở cánh cửa, chứng kiến trên giường ngủ của mình, có người mình yêu và một tên con trai khác đang tí tùm áp ủ nhau mà ngủ ngon lành như không hề biết nhục, biết sợ, cậu thực sự chỉ muốn lao tới đánh cho tàn đời tên Jimmy kia và ngay lập tức trong đêm đó bắt Shanie kia dọn đồ và dời khỏi kí túc xá ngay lập tức, hoặc là làm những cái thứ còn bẩn thỉu hơn để thỏa mãn sự đau thương của mình, thỏa mãn cơn nhói tại nơi trái tim đau đến tựa bụng nở thành nhiều cánh hoa tàn. Nhưng nghĩ là vậy, thế nào hành động lại khác, đôi lòng trái tim mà hóa kẻ đại khờ, thật nhẹ nhàng hít một hơi sâu đi tới, lay lay gọi tên con trai vô si kia dậy, khàn giọng hỏi:

JK: Làm gì trên giường tôi thế này?

TP: Làm những gì như cậu vừa nhìn thấy! - Hán nhún vai đầy vẻ chán chường

JK: Anh nói mau! Shanie đang ngủ, tôi không muốn to tiếng đâu!

Hán nghe vậy khước môi bồng đông cứng lại. Tình yêu là gì mà ghê gớm đến vậy? Và thứ gọi là lòng tin là gì mà lại lớn lao đến vậy chứ? Hay lòng bao dung của Jeon JungKook quá lớn đến nỗi bất gặp bạn gái lằng lằng mà vẫn còn đau lòng lo cho sức khỏe, giấc ngủ của người ta cơ chứ? Thứ hy sinh nhẫn nhịn này, một thằng đàn ông 25 tuổi như hán chưa từng được thử qua.

Hán nghĩ vậy, JungKook đồng thời cũng nghĩ vậy. Chẳng hiểu muốn đuổi con bé kia đi ngay nhưng nhìn nó ngủ ngon quá, trong lòng lại thực sự không nỡ. Cứ những buổi sáng chủ nhật được nghỉ, chỉ cần cậu đánh thức nó, lôi nó dậy sớm chút thôi là con bé lại sẽ bắt đầu lêu bêu, cả ngày cứ gật gà gật gu mãi thôi, nhìn thấy thương lắm. Cứ nghĩ đến như vậy vừa thấy thương mà giờ cũng vừa thấy nhói.

TP: Tôi nói rồi, cậu nhìn thấy thế nào thì nó sẽ là như thế! - Hán vừa nói vừa bình thản đi lấy áo mặc lại.

JungKook lại gần, nghiêng răng thật chặt, mỗi chữ nói ra như có một uy lực cực kì to lớn:

JK: Anh không biết vô liêm sỉ là gì à? Lòng tự trọng của anh đâu rồi hả??

TP: Sao cậu không hỏi Kim Shanie kia câu đó?

Hắn nói, như thêm dầu vào lửa, như dùng một con dao đã bị mài mòn mà day qua day lại trái tim đỏ hồng nơi ngực trái cậu, chẳng chịu một nhát đâm vào mà thả từng con dao âm ỷ, từng con dao từ từ không chịu dứt, tựa thăm ước đến một mảnh yêu thương cũng chẳng thể rõ ràng, thăm ước đến một Jeon Jungkook dù có chút thương yêu Kim Shanie cũng hóa hư không...

JK: Anh đi đi, tôi không muốn nhìn thấy mặt anh nữa!

Jimmy thật cũng đi xuống luôn, đi qua mấy người anh dưới nhà chẳng thêm bộc lộ cảm xúc làm cả sáu người ai cũng hoang mang cả, chẳng hiểu cái gì đang xảy ra, tên kia sao lại có thể xuất hiện trong kí túc xá riêng tư này được chứ?

Kook ở trên nhà, đau xót mặc lại quần áo tử tế cho Shanie, tay tính lay lay gọi người ta dậy nói chuyện đoàng hoàng, về sau nghỉ đi nghỉ lại, cuối cùng vẫn là đắp lại chăn cho người ta rồi vơ chai rượu trên bàn bên cạnh đi xuống nhà, lẳng lẽ vất bỏ vào thùng rác, xong lại thả bịch cơ thể nặng trĩu những tâm tư, ưu phiền xuống sofa, cả người thực sự tỏa ra ám khí rất đáng sợ.

Jin: Xảy ra chuyện gì ở trên đó thế? Jimmy vừa đi ra là sao?

Cậu đơn giản là chỉ lắc đầu.

V: Một ở đâu à? Anh lấy thuốc cho nhé?

Lần này cậu cũng chẳng chịu trả lời, có lẽ Jungkook cũng muốn nói ra lòng đau đến nhường nào, nhưng cổ họng tựa như bị ứ đọng, một lời cũng chẳng thốt ra

Dù sao là chuyện của riêng, có lẽ đau lòng hay nước mắt, cậu nên tự chịu với tình yêu của mình

Các anh tất nhiên lo lắng lắm, mà cũng sợ bị cậu gắt, cuối cùng Jimin lại nghĩ ra việc lôi người yêu bé bỏng vào, thế nào JungKook chẳng phải cười cho xem!

JM: Lên ôm Shanie ngủ một giấc là hết một ngày ấy mà!

JK: Cô ấy vừa ôm tên Jimmy ngủ trên đó cho tới khi chúng ta về đây anh à.

Không gắt gỏng. Không quát tháo. Chỉ đơn giản như vậy thôi. Liệu có phải do anh quá thất vọng nên thành ra chẳng còn tâm trí mà ghen tuông lồng lộn lên không? Anh không dốc nó dậy, anh không tìm đến thứ còn làm đề mê và sa vào quên lãng, anh cũng chưa hề khóc hay trách nó nhiều. Giờ anh đang tự hỏi, là do yêu nó nhiều quá, hay là do xót xa hóa thành lạnh?

Câu nói ấy thốt ra sao mà quá dễ dàng, Jungkook cười nhạt, tựa như anh đã trở thành một tên đã quen với những lừa dối của tình cảm, đến tâm trí cũng thành sắt đá, nói về người con gái mình thương rất nhiều thân thiện đến lạ dù có là tội tệ đến dùng mọi đặc ân cũng chẳng thể tha thứ.

Và những lời ấy do dễ dàng quá, mà cũng bi thương quá, Khiến người dung cũng hóa tri kỉ, khiến những người đang cười cũng muốn gục đầu xuống.

RM: Chắc có hiểu lầm gì đó thôi đúng không? - RM lên tiếng như muốn vớt vát lấy chút hy vọng.

JK: Em vừa phải mặc lại đồ cho Shanie đấy!

Cứ ngỡ như JungKook đã quá đau lòng đến độ chẳng đủ lí trí mà trả lời trừng trợn tâm câu hỏi nhưng không hề, chỉ là cậu chẳng muốn thốt ra một lời nào liên quan đến việc này nữa tại cậu sợ việc phải rơi nước mắt trước mặt các anh của mình. Họ đã đủ mệt với biết bao lịch trình rồi, để họ phiền muộn thêm về chuyện riêng tư của mình cậu hiểu rõ điều đó là không nên. Bởi vậy đã nói hai câu ngắn ngủn mà gần như đã tường thuật lại tất cả sự việc đau lòng mà đối với cậu là dài như cả thế kỉ vậy, " Cô ấy vừa ôm tên Jimmy ngủ trên đó cho tới khi chúng ta về đây anh à. " rồi lại " Em vừa phải mặc lại đồ cho Shanie đấy! "

Khấp căn phòng lúc bấy giờ như bị một gáo nước lạnh tạt thẳng vào vậy. Nhưng trong khi ai cũng tìm cho mình một chỗ trốn tránh gáo nước lạnh đó thì riêng mình cậu cứ như trời trồng ở đó, hứng chịu tất cả rồi bị cảm lạnh vì chúng từ lúc nào cũng không hay.

SG: Con bé nói sao? Có giải thích gì không?

Cậu lắc đầu nhẹ, dùng hai tay vuốt mặt một cái thật mạnh như để tỉnh táo lại, thoát ra khỏi cái u mê mù mịt của những nghi hoặc và tổn thương.

JK: Vẫn đang ngủ say lắm, em chưa dám gọi dậy...

Cậu ấy, sao lại giống một người đi đánh cá tội nghiệp đến thế? Vào những người khác, khi được một mẻ cá không vừa ý, họ sẽ sẵn sàng lạnh nhạt mà vứt bỏ hoặc cũng lắm sẽ là chẹp miệng tiếc rẻ cho khoảng thời gian vô ích chài lưới đó giờ. Nhưng cậu lại khác, được một mẻ cá không vừa ý nhưng khoảng khắc cậu ngồi chài mẻ cá đó, cậu kéo mẻ cá đó lên, tất cả đều như có một thứ mặc niệm riêng biệt mà chỉ mình cậu có được, có không hài lòng đến mấy mà ruột gan cứ bứt rứt mãi không yên, tay toát mồ hôi hột rùng rùng mà cuối cùng vẫn là chẳng thể tuột tay mà buông bỏ mẻ cá đó thật phũ phàng như chính cái thành quả không mong muốn mà chúng mang lại vậy.

Cậu hấn chính là một tên kéo lưới thất bại vô cùng thảm hại trên cuộc chiến tàn khốc này rồi! Cứ thế mà khờ khạo tin sẽ có một niềm hy vọng nào đó trong mê cá đó nhưng khi về tới nhà xét lại mê cá ấy lại thấy toàn rong với rác...

Bạn đang đọc truyện *Em Là Của Riêng Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.